

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на приступили:

- *оптужени Грујић Бранко и Поповић Бранко,*
- *њихови браниоци, адвокати Шалић Миломир и Перковић Мирослав,*
- *заменик тужиоца за ратне злочкне Милан Петровић,*
- *пуномоћници оштећених, Наташа Кандић и адвокат Драгољуб Тодоровић.*

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес НАСТАВИ и да се у наставку доказног поступка доврши саслушање сведока под псеудонимом «Q».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок "Q": Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево да наставимо где смо јуче стали. Проверили смо, недеља је била, добро сте Ви рекли, дан уочи.

Сведок "Q": Добро је да сам бар у нечему у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па није ништа спорно, али и даље моје питање остаје везано за оне Ваше камионе. Ви сте рекли, није могло ако је била недеља.

Сведок "Q": Ја сам јуче мислио да је припремно рочиште, да је то припремно са тужиоцем, као што је пракса у Хагу и нисам прочитао изјаву, мислио сам понети то мало. Ја сам мислио, нисам знао уопште да је јуче сведочење, с обзиром да је од 12 и мало сам улетео у све то онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква припрема?

Сведок "Q": Па, ја када сам био сведок у Хагу, оно позове се на дан раније са тужиоцем.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Статусна конференција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није статусна конференција, то је друга ствар.

Сведок "Q": Буде нека припрема, прође се кроз предмет, обрати се на неке најважније ствари, а ја сам јуче улетео и мислио сам сто-посто да је то припремно, нисам уопште ни прочитао ни шта сам причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били већ једном код мене и сећате се да ни тада није била припрема, да ли је тако?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, према томе, шта сте мислили да је у међувремену ово постао Хаг или шта? Нема овде сведок оптужбе, сведок одбране. Ви сте овде сведок који је дужан да говори истину, значи оно што зна, а не што се припрема или не припрема.

Сведок "Q": Добро, кажем Вам , ја сам погрешно, мало сам прошао кроз предмет, мислим да ће то сада ићи брже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам баш и хтела да Вас питам, шта се то накнадно десило од давања исказа у истрази па до, шта се то десило од давања исказа у истрази до јуче, да Ви без мог питања, сада мењате исказ.

Сведок "Q": Па, ја не видим да сам ја суштински променио, не знам, ја сам се јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами сте на почетку причали да сте погрешно означавали Грујића и тако даље.

Сведок "Q": Па, јесте, код овога, једина је ствар коју ја. Знате шта, ја сам се од јуче чуо са неким људима и мало сам се подсетио кроз тај неки, са неким људима који се спомињу овде, да мало освежим сећања на ту ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је била Ваша функција осим ове функције на дан 01. јуна у Зворнику?

Сведок "Q": На дан 01. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ове Ваше функције?

Сведок "Q": Ја нисам имао никакву другу функцију сем што сам био војник у чети Бошковићи, у чети у Бошковићима и директор «Аутотранспорта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то чета, које величине?

Сведок "Q": Па, то је чета од отприлике стотињак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стотињак људи?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само из Бошковића људи?

Сведок "Q": Па, углавном из Бошковића, можда је још неко био придодат тамо отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командир те чете?

Сведок "Q": Перо Савиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли Пере сада тамо?

Сведок "Q": Како да не, живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бошковићима?

Сведок "Q": Не, он живи сада у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каракају?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перо Савиновић?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је командир Пери, командант?

Сведок "Q": Па, ја не знам, знам да је био тада командант Благоје Видојевић војске, али не знам сада тачно, био је батаљон, па онда даље, али не знам ко је био, јел та бригада зворничка имала је батаљоне. Тај бошковљанска чета је припадала батаљону, не знам да ли се он означавао по бројевима, али седиште тог батаљона је било у Петковцима, близу Ђулића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било тих чета?

Сведок "Q": Не знам стварно у хијерархији колико је било чета у батаљону и даље у бригади, колико је било војске, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви упознали некада тог Благоја, како Ви кажете?

Сведок "Q": Видоја Благојевића, како се. Да, да, упознао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га знали и тог дана?

Сведок "Q": Ког дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана када долазите у штаб? Причамо све време о том дану када долазите у штаб ТО?

Сведок "Q": Није војска била, није била војска у штабу ТО. Војска је имала своју команду, која је тада била у фабрици, напуштеној фабрици обуће «Стандард». за што долазите у штаб? Зашто сте дошли у штаб?

Сведок "Q": Зато што сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што нисте ишли у «Стандард»?

Сведок "Q": Зато што сам из штаба ТО добио позив за камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро. Да ли је тај Миле Јовић седео у штабу ТО?

Сведок "Q": Па, ја сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радно место?

Сведок "Q": Ја сам се видео јутрос са Милом Јовићем. Он каже да није. Обично, он је био логистичар, сво време је у бригади и ја могуће да сам помешао ту неку, овај, причу, али углавном када су ангажовани камиони, ангажовани су од стране Мила Јовића и бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви свесни да је давање лажног исказа кривично дело?

Сведок "Q": А шта је Вама лажно овде, не знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, господине «Q», Ви сте једно причали, сада кажете, можда сам ја помешао. Да ли сте Ви сигурно у ово што причате, да ли Ви знате да се налазите у суду?

Сведок "Q": Мислим да је ово провокативно мало питање, што тако схватете и мало иронично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не можете да се играте тако са судом, заиста.

Сведок "Q": Да Вам кажем, суд се прво играо са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво сте били, сада кажете, причали сте са сведоком који тек треба да сведочи, јел тако, то сада кажете?

Сведок "Q": Да, видео сам га јутрос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друга ствар, причали сте са њим и сада оно што сте јуче причали, да ли остајете при ономе што сте причали јуче?

Сведок "Q": Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћу Вам предочити још неке исказе које јуче нисмо стигли да.

Сведок "Q": Да, мислим да смо олако прешли преко онога Спасојевића, рођака, нешто сте јуче рекли, па смо за секунд, завршили, да је то један велики неспоразум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто везано за њега?

Сведок "Q": Па, први пут сам чуо јуче, Ви сте рекли да је, ја сам мислио да Ви причате да је он био заробљен, а Ви сте рекли, онда сам видео у овом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вама лепо рекла да је Алија Ђулић рекао да је њега заробио он, да га је довео претходно вече.

Сведок "Q": Да, то је могуће, ја не знам, то сам први пут чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте причали да сте и њега узели из Школског центра у овим исказима где сте исто били упозорени на дужност казивања истине.

Сведок "Q": Да, да, само хтео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте да сте ишли и њега узели из школе.

Сведок "Q": Судија, јасно ми је сто-посто, не морате више напомињати то, али Вам кажем другу ствар. Ја сам помешао јуче у одговору сам, а Ви мислите на једну другу ситуацију. Ја не знам да ли је Будо Спасојевић који је мој рођак, да ли је заробио Алију и како га је довео, то први пут сам јуче чуо, ту информацију. А другу ствар, ја сам одговорио на то питање, јер сам рекао да знам, јер сам мислио Будо, Будимир Спасојевић је био пре рата, након, првих петнаест дана, пре рата, у Ђулићима заробљен због неког инцидента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причамо о томе, причамо о овоме.

Сведок "Q": Али ја сам погрешио и зато одговорио сам као да Ви мислите на тај инцидент.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

Сведок "Q": Е па добро да разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за оно не знате?

Сведок "Q": За то не знам, нисам никада чуо, први пут, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте исто рекли јуче, добро.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ. Ја се извињавам само, председнице већа, само, мислим, ајде није то моја дужност, међутим, пошто сведок има одређене мере овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немоте Ви за то да бринете, ако сведок не брине, нема потребе.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ. Не, мислим да није суд јуче, Ви сте га питали за његовог блиског рођака и сада, јучер је откривен његов идентитет

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и он одговара.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ. Немојте га, онда га више зовите по имену и презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега седите, не морате Ви да ми.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ. Ви сте јуче када сте га питали ко је Вама тај и тај, он је објаснио то. Ви сте јуче открили његов идентитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, молим Вас.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ. И рекли сте да се против њега води поступак, да је он осумњичени у Републици Српској. Онда га упозоравајте на питања која не може, не мора себе да изложи некој одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему Ви причате, да ли сте Ви били јуче на претресу, колега? Јесам ја то упозорила на почетку, јел јесам?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ. Судија, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас, сваких пола сата да упозоравам. Немојте молим Вас да ме прекидате.

Сведок "Q": Судија, пошто овде има јавности, хтео сам ако можете дозволити један минут. Ви сте јуче рекли да сам ја осумњичени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам такав извештај.

Сведок "Q": Ја сам хтео то да објасним. То је тачно, само да Вам кажем. Ја 18. децембра нисам хтео да дам изјаву хашким истражитељима за један процес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког децембра, које године?

Сведок "Q": Прошле године, 18. децембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2008.?

Сведок "Q": Јесте и онда су они променили статус, у статус осумњиченог, да би узели од мене изјаву и након тога да би могли издати супену, ја сам требао 27.-ог сведочити и нисам сведочио, имам овде сте те писмене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не говорим о Трибуналу.

Сведок "Q": Документе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорим о Босни.

Сведок "Q": Ја немам у Босни осумњичен статус, то смо јуче проверили, мислим да то није у реду збо публице овде, ја немам тамо статус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам такав писмени извештај.

Сведок "Q": Добро, ја имам другачији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Тужилаштва у Тузли. Ја имам писмене неке доказе које имају и странке у предмету и могу да прочитам. Ништа ја не измишљам. Да ли виђате овог Васић Драгомира?

Сведок "Q": Ја не живим у Зворнику задњих пет година и нисам га видео три, четири године, а до тог момента смо се дружили интензивно смо се дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неке непокретности у Зворнику?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућу, стан, шта, локал?

Сведок "Q": Имам свега, и кућу и фирму, имам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не идете тамо?

Сведок "Q": Врло ретко, можда годишње једном, два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У каквим сте односима са њим када га видите, ретко, али кажете, видите га?

Сведок "Q": У нормалним, немамо ништа, нема никакав проблем, мислим да имамо нормалне односе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишли да показујете тим људима, избеглицама, неке куће напуштене, да им предлажете смештај?

Сведок "Q": Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе.

Сведок "Q": Па, с обзиром да су они дошли у Зворник и да је њих било четири, пет хиљада који су смештени у Зворнику, да је била у граду атмосфера усијана. Они су дошли, они су дошли, пробијали се кроз муслиманске линије, много их је изгинуло, много рањених је било и они су били огорчени на то када су дошли у Зворник да Муслимани нормално живе у тим селима околним Зворника, а да су они доживели такав егзодус и онда је било, било је покушаја да се људи смештавају. Неке сам и ја лично кући примио, а тада су била нека напуштена села изнад села Јардана, мислим, то је у близини Грбаваца и тих делова и покушало, било је покушаја да се сместе, да се људи сместе у та села. Међутим, већина тих кућа је била попаљена, девастирана и није била условна и онда је дошла информација да већ се воде преговори, пет, шест дана са тим селима, Ђулићи, Клиса и ова која спомињемо, која су изразила жељу да напусте ту територију, али већ им је било, није им било безбедно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошла информација, како дође информација?

Сведок "Q": Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошла информација, не могу то да схватим, мислим да нам нешто ближе кажете?

Сведок "Q": Ја сам сазнао у ту недељу од Винка Радовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, дошла је информација, Винко Радовић Вам је рекао?

Сведок "Q": Винко Радовић ми је тада рекао да се већ воде пет, шест дана преговори у кући Исмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алијића?

Сведок "Q": Ја сам погрешно презиме, мислим да он није Алијић, Ахметовић мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви да водите те људе по тим кућама? Да ли Вас то неко задужује?

Сведок "Q": Не, него покушавам људима да помогнем да се сместе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна за то Брано Грујић или Марко, овај Поповић Бранко?

Сведок "Q": Па, сви они покушавају да сместимо људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли знају да Ви водите људе да налазе?

Сведок "Q": Нема то индивидуално, које људе, ја водим два, три човека, које покушавамо да их сместимо, који живе у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте водили?

Сведок "Q": Па, мислим Драгомира Васића, њега сам познавао од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је био вођа тих људи?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, њега сте водили?

Сведок "Q": Јер људи, пет, шест хиљада људи живе на паркету у хали и логично је да се покуша да им се помогне да се сместе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање да је тај Васић мимо Вас још са неким преговарао?

Сведок "Q": Не, немам, немам информацију, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мимо Вас?

Сведок "Q": Не, немам ја сазнања да је он са неким још преговарао. Једини преговори на којима сам ја био, то је у кући Винка Радовића, у кући Винка Радовића, јер сам се чуо са Винком, па смо освежили мало сећање, у кући Винка Радовића која је између Ђулића и Петковаца са делегацијом из ових, људи из Ђулића и тих околних села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте то ишли у односу на овај дана када Миле Јовић ангажује камионе?

Сведок "Q": Дан раније, значи то је била недеља, ми смо били у недељу на преговорима, а у понедељак је дошло до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, када сте обилазили куће те? Исто у недељу?

Сведок "Q": Па, ја мислим да је исто била недеља. Нисам сигуран, можда субота или недеља. Мислим да је био викенд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одмах ови сутра излазе из својих кућа, из Ђулића? Тако је било или раније?

Сведок "Q": Судија, ја ћу поновити, Ви мене стално пресецате, сегментно и доводите ме у непријатну позицију. Ја ћу поновити ту ситуацију: ја сам, људи су дошли у Зворник на пре четири, пет дана пре преговора. Зворник је пун, покушавамо да сместимо, ја нисам радио за викенд, фирма није радила, покушавам неке од тих мојих пријатеља као што је Драгомир Васић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само сам Вас питала када сте ишли у те куће?

Сведок "Q": Ја морам да кажем, не могу више да дозволим да реченицу по реченицу, па онда испадне нешто наопако што нисам хтео рећи. И ја покушавам Драгомира Васића, кога познајем и још неке људе које познајем, да их негде сместим у ту напуштену имовину. Сазнајем у недељу од Винка Радовића да се већ воде преговори, пет, шест дана претходних, да је већ била нека и да је формирана комисија за преговоре и да се воде преговори у, са тим људима о напуштању. У том моменту, каже, све је договорено и напушта се, доћи ће сада делегација код њега кући, да се разговара око техничких услова иселења. Ја сам учествовао на тим разговорима, а до транспорта и раздвајања људи и одлуке, ја сам био на састанку на коме је договорено да људи напусте своју територију на којој су становали према Сапни са својом имовином, личним средствима и да буде то безбедно. Неко је променио одлуку и сутрадан је дошло до транспорта, раздвајања мушкараца и жена и већ све оно што сам већ причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Ви тумачите да ја Вама када Вам предочавам различитости у другим изјавама, да ја Вас нешто прекидам и провоцирам? Не разумем зашто то тако тумачите?

Сведок "Q": Ја мислим да је то општи утисак, ја мислим да је то општи утисак, није само мој, овде свих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш утисак. Овај сведок Васић Драгомир каже да су они 30. маја дошли у спортску дворају.

Сведок "Q": Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није било пет, шест дана по њему. Откуд Ви знате да су пет, шест дана већ преговарали, то Вас питам?

Сведок "Q": Какве везе имају преговори када су они, судија, стварно не разумете уопште предмет, није Вам јасно. Па, какве везе има када су, људи су дошли, они су дошли 30.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има велике везе.

Сведок "Q": Нема везе никакве, верујте. Ја кажем да преговори са људима о исељавању се воде независно од тога да ли су они дошли или нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за ове људе, када сте, ја сам Вас само питала, када сте ишли да им показујете куће?

Сведок "Q": Ја сам рекао, можда субота или недеља та, нисам сигуран, да ли је субота или недеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и нисте ту ништа нашли и?

Сведок "Q": Рекао сам да су куће биле девластиране, запаљене, разорене, нису биле никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било говора на састанку у кући Винка Радовића, у чије ће они да уђу куће, где ће да се сместе?

Сведок "Q": Па, био је договор, они напуштају а они улазе у те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи био договор. И шта је био договор везано за превоз? Ви кажете, договор је био.

Сведок "Q": Ја тврдим, ја тврдим да није било договора око превоза, него да је било договорено да они својим средствима организују превоз и пешке исељавање према Сапни, јер је то линија раздвајања свега четири, пет километара удаљена од места Ђулића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта је било договорено? Ви немате никакву улогу ту везано, тог дана?

Сведок "Q": Имам, имам, ја сам и објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, за превоз?

Сведок "Q": За превоз не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок "Q": Никаква улога, јер није, нико није споменуо да има, да се организује превоз тог дана, јер је договор да се иде пешке и са њиховим средствима према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Алија Ђулић на том састанку?

Сведок "Q": Не сећам се, не знам ко је био од стране Муслимана уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Васић Драгомир каже да је био Алија и да је?

Сведок "Q": Ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, и да је највише у име својих мештана он говорио на том састанку.

Сведок "Q": Ја се тога стварно не сећам ко је говорио од њих. Знам само са српске стране, знам за четири човека која су била и не сећам се више, то је ја, Јово Мијатовић, Драгомир Васић и сећам се Милошевић Сретена и не сећам се стварно више никога ко је још био од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да су ови људи, да је Алија тражио, представници муслиманске стране су тражили да им се обезбеди превоз.

Сведок "Q": Ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то била прича.

Сведок "Q": Ја сам после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је ту обавезу на себе су преузели Јово Мијатовић и Ви.

Сведок "Q": Ја остајем према својој тврдњама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви кажете да није било речи о превозу?

Сведок "Q": Да није било говора о било каквом превозу, јер уопште није било говора о изласку према Зворнику и према Тузли, сво време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана?

Сведок "Q": Јесте, сва, сав, време у коме сам ја био присутан, то је свега петнаестак, двадесет минута је говорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су помињане неке наоружане формације које могу да покушају пробој кроз шуму и тако даље? Неколико сведока о томе говори, не само Васић.

Сведок "Q": Чије наоружане, чије наоружане формације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслиманске, да ће бити неке које ће покушати да крену кроз шуму?

Сведок "Q": Видите, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тога сећате?

Сведок "Q": Видите, то што се десило комплетно у Ђулићима, свима је јасно да је грозна ствар. Међутим, нису Ђулићи, становници Ђулића нису то била група пољопривредника која држи мотике и оре. То су биле, то је била организована војска. Ја сам, зато сам споменуо овај случај, ја сам, на пример, петнаест дана пре избијања сукоба, значи негде крајем марта, Будимир Спасојевић који је иначе био врло проблематичан, је направио инцидент у селу Ђулићи, био је заробљен и ја сам као командир станице милиције дошао са патролом. Био сам разоружан, заробљен од стране њихове војске која је имала панцир прслуке, аутоматске пушке, шлемове и био сам држан у кући на самом Бијелом Потоку код човека који је био кондуктер, не могу да се сетим, овај, имена, јер његова супруга је ишла са мном заједно у средњу школу. Био сам држан у његовој кући два сата заробљен док није дошао Осман Мустафић из Зворника и Фадил Мујић који су ме извукли из тог положаја. То је петнаест дан пре рата, значи. Друга ствар, уопште ситуација тада у Ђулићима има неколико, ево видели сте, седамсто, осамсто мушкараца, не знам колико има, хиљаду и имају до линије три километра. Ови са линије нападају према њима, логично да они њих подржавају, уопште ствар коју смо ми сви подржавали тада и ја као директор «Аутотранспорта» и овај, свако са своје позиције, овај војник, овај је полицајац, је одговарало то да се они иселе и то је уопште, ми смо сви покушали да дамо тај допринос да се они иселе. Али, нико није, кажем у договорима у којима сам ја учествовао, није било говора о

никаквом раздвајању мушкараца и жена, није било говора уопште о њиховом транспорту према Зворнику и Тузли, него о мирном изласку према Сапни, а мој задатак је био да обезбедим горе у том делу, они су требали проћи кроз три српска села, Петковце, Шетиће и Бошковиће, поред Бошковића, не Бошковиће, и да договоримо да се на људе не пуца, да то буде безбедно и у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Васић Драгомир каже да су ови људи тражили да им се обезбеди превоз и да сте Ви и Јово рекли да то није спорно, а да ће локација где ће се скупити бити Бијели Поток? Ви кажете, не, него Клиса. Реците ми, раскрснице у Клиси где воде, а где води Бијели Поток?

Сведок "Q": Молим Вас, Ви сада сте погрешили, да, сасвим супротно, значи сасвим супротно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је мени јасно, према томе, зато Вас питам.

Сведок "Q": Од Бијелог Потока, од Бијелог према Зворнику је једна ствар, а сасвим супротна. Видите, морате раскрстити, да ли се ради о транспорту да се помогне транспортовати нека њихова имовина у смислу према Сапни. Никада, кажем, одговорно тврдим, чућемо и остале, Алију и не знам, није било говора о њиховом транспорту у правцу Зворника, ни у којој варијанти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви чујете шта Вас ја питам кратко? Да ли је тачно ово што он говори, да је договорено да скуп буде у Бијелом Потоку, не у Клиси?

Сведок "Q": Тако је, тако је. Не, Клиса је далеко, у Бијелом Потоку, како у Клиси, не може бити у Клиси, у Бјелом Потоку је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте рекли, рекли сте из Клисе према Сапни?

Сведок "Q": Нисам никада то рекао, никада то нигде нисам рекао. Па, хајде ево нађите, да се вратимо кроз транскрипт, нигде то нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ће из Бијелог Потока, када господин Грујић каже, требали су из Клисе одмах да иду према Сапни на незучки пут и све.

Сведок "Q": Госпођо, требало је да се скупе. Па, видите стварно, ово треба сада донети карту, донети и показати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми карту, није спорно.

Сведок "Q": Дајте, пустите, то су уопште села која су груписана према Петковцима, према Бијелом Потоку. Био је договор да се ту скупе и да заједно у организованој колони напусте територију према Сапни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто да силазе доле до Бијелог Потока из Клисе?

Сведок "Q": Па, морају да се скупе, не може неорганизовано, доћи ће до хаоса, доћи ће до убистава, да ли схватате. Тада дневно гине сваки дан десетине људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, она раскрсница горе у Клиси, где води пут?

Сведок "Q": Раскрсница у Клиси, може лево према Зворнику, десно према Сапни, ако гледате из правца Клисе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Сапни?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико има ту пут до муслиманске територије од Клисе према Сапни?

Сведок "Q": Па, ако бисте ишли асфалтним путем, то има три, четири километра. Ако бисте ишли преко, то има хиљаду метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто се онда они спуштају доле низ онај макадам?

Сведок "Q": Да би било организовано, не знам да ли је, да би било организовано, да се сви скупе и да оду организовано, јер је Бијели Поток најдаља тачка доле где су Муслимани. И то је, када бисте погледали сада, то подручје које су тада Муслимани, то је географски центар тих подручја, најближа тачка за све. Клиса је најдаље, али није само Клиса, имају Шетићи, Шетићи су, Шетићи су малтене, овај, на самој линији, јер ту има људи из Сјенокоса, Калудрана, Ђина, не знам већ још како се ти засеоци зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било на том састанку са Муслиманима у кући Винка Радовића приче да ће се они одмах сместити у њихове куће?

Сведок "Q": Било је, било је говора од стране ових људи који су дошли, да ће бити, да ће они ући у њихове куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви са Браном Грујићем до тог сусрета у штабу територијалне одбране у граду, о коме смо јуче причали, о овоме било у којој прилици разговарали за та два или три или колико дана, по Вашем сећању?

Сведок "Q": За дан, за дан, то је сутрадан, ја кажем да је то сутрадан, нисам га видео, нисам разговарао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте виђали у недељу, у суботу Брану Грујића?

Сведок "Q": Не, не сећам се, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након оног сусрета у спортској дворани са тим људима, да ли сте уопште о том људима нешто причали?

Сведок "Q": Рекао сам Вам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок "Q": Не сећам се, мислим, оно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам онда Ви реците, пошто овде у овој оптужници стоји везано за Грујића шта му се ставља на терет за овај догађај, како Ви видите његову улогу, шта Ви знате о томе? Значи, овде се њему ставља на терет да је заједно са Поповић Бранком договорио принудно раздвајање и незаконито узимање за таоце цивиле из села Клиса, Ђулићи, Грбавци, Кучић Кула, Гребе, Шетићи, да је усмено наредио заједно са Попвићем и преко јединица ТО и припадника полиције силом спровели, значи заједно да се ови људи након договора у кући Винка Радовића, 31. маја, који договор је одржан између Мијатовић Јове и Вас, Ваше име се такође помиње и представника муслиманског села Ђулићи, значи да су након тог договора, да нису испоштовали тај договор и да су узели за таоце и ради размене све ове људе, са јединицама ТО опколили села Клиса и Ђулићи и да су након тога сместили те људе, да су после тога поново одговорни за те услове у којима су људи боравили у Техничком школском центру и да су онда 05. јуна њих двојица одлучили да се изместе таоци у Дом културе у Пилици, након чега је најмање 400 преосталих преживелих лишено живота и да су пристали на те последице. Па нам Ви реците, шта Ви знате о улози Бранка Грујића, осим онога што сте рекли јуче да сте га видели у штабу? Сведок "Q": Ја све што знам о било чијој улози, ја сам рекао, ја сам рекао, судија, ја сам стварно овде тотално погрешно протумачен у смислу жеље да помогнем да се овај случај разреши и због мог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче сте понудили помоћ да за шест дана нам то сазнате, што ми овде изгледа не умемо, па.

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте реците нам, да ли је он одговоран за ово, по Вашем мишљењу?

Сведок "Q": Не, само да, ја сам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви знате, Ви сте значи ту учествовали у договорима. Да ли имате Ви такво сазнање или не?

Сведок "Q": Ја сам као човек покушао и у Хашком трибуналу и овде да помогнем колико могу, да се овај случај расветли, свестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте, помозите, ништа нам нисте.

Сведок "Q": И своје улоге у овоме која није нешто славна, али не знам ни ја, ево где се завршава, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да видимо улогу Бране Грујића.

Сведок "Q": Судија, све што сам покушао, Ви сте погрешно протумачили, не само Ви, него, па сте то уписали па ме почели питаги око детаља, уместо да позовете чланове тадашње Привремене владе, да позовете шефа обезбеђења који је био и људе који су то вече када су људе одвели у Пилицу, био дежурни и дежурали на, око тог затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам Ви шта знате о томе?

Сведок "Q": Ја сам рекао све што знам, а Ви хоћете да кажете да ја сада кажем да ли знам да ли је Брано Грујић или Бранко Поповић наредио. Ја кажем, не знам, ја то не знам и све што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе немате сазнања?

Сведок "Q": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Коју сте Ви тада имали функцију? Да ли сте имали још неку функцију у партији, осим ове функције директора?

Сведок "Q": Госпођо, то је 1992. година, јуни месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте.

Сведок "Q": Рад странке је забрањен и рад странке, Српска демократска странка као партија није функционисала и у току 1992. године, није отпочетка рата, није имала ниједан једини састанак Српске демократске странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Јово био посланик?

Сведок "Q": Посланик и странка немају везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао на Пале у јуну?

Сведок "Q": Па, какве везе има странка и посланик, Јово је посланик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немају везе, странке и посланици немају везе? Добро.

Сведок "Q": Па, ја мислим да је то свима јасно да немају никакве везе. Ја кажем да је Српска демократска странка забрањен рад и да није радила 1992. године комплетно, то је општепозната ствар. Има и «Службени гласник», а Јово Мијатовић је био посланик Скупштине Републике Српске и сво време је ишао на скупштине, на Пале и редовно одржавао контакте са скупштином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алија Ђулић у свом сведочењу каже. На којој функцији сте Ви «замрзнути» испред странке? Да ли сте имали неку функцију, па је и та Ваша функција замрзнута или није?

Сведок "Q": Јесам, ја сам био до почетка рата, био сам подпредседник Српске демократске странке у <Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Главном одбору, да ли сте били нешто?

Сведок "Q": То се подразумева аутоматски да си и члан Главног одбора општинског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општинског?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, горе на Палама?

Сведок "Q": Не, не, никада нисам био члан Главног одбора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били, добро.

Сведок "Q": Мислим, ако је неко то споменуо, помешао је, био сам члан Скупштине која се одржавала једном у годину дана, али Главни одбор је оперативно тело и то је већ нешто друго, ту нисам никада ни присуствовао седници ниједној, нити сам био члан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: :Да ли сте звали овог Васића телефоном након ових догађаја?

Сведок "Q": У ком периоду, не знам на који мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, он је љут нешто на Вас, каже звали сте га телефоном и рекли сте му да сте испричали за њега да је он био обичан војник, да се ништа није питао и тако даље.

Сведок "Q": Он је био тада обичан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испада да су они криви што су ту дошли.

Сведок "Q": Због чега је љут, не знам зашто је љут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли има неких сукоба између вас?

Сведок "Q": Па, ја сам са Васићем био сто пута после тога, ја био, Васић Драгомир је био начелник Центра јавне безбедности. Милион пута смо седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо неко од њих тражио да ти људи не носе своје ствари из Ђулића, из Клисе, да ли је било тако нешто?

Сведок "Q": Било је тих захтева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то причали.

Сведок "Q": Било је и тих захтева, зато што су ови исто тако дошли голи и боси из својих кућа и сматрали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то разрешило, да ли се о томе нешто причало?

Сведок "Q": Па, био је договор да они изађу, чини ми се да је био договор, не чини ми се, сто-посто тада док сам ја био, постигнут је договор да они изађу у правцу Сапне и да могу понети само своје личне ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на крају тај договор постигнут?

Сведок "Q": Па, ја кажем, док сам ја био, такав је био договор. Можда га је неко променио после. Видите, судија, Ви полазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, јуче сте.

Сведок "Q": Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, јуче сте рекли да је договорено да иду кола, трактори, покућство и све, то сте рекли јуче, сем ако ја сада исто нешто погрешно кажем. Сада кажете само личне ствари.

Сведок "Q": Са личним стварима, са личним стварима да изађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно, ово што сада кажете или оно јуче?

Сведок "Q": Па, добро, да ли је трактор лична ствар? Да не могу, да непокретну имовину треба да оставе у затеченом стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јуче сте рекли да могу да понесу своје покућство, све што имају, и тракторе и кола, а сада кажете само личне ствари?

Сведок "Q": Судија, ја сматрам да је, за мене је лична ствар и ауто, не знам за Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су могли да понесу, да крену својим аутомобилима?

Сведок "Q": По договору да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тракторима?

Сведок "Q": По договору да, али да оставе, да оставе кућу, да оставе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би понели кућу, не разумем.

Сведок "Q": Да оставе намештај у кући, није битна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А намештај, добро.

Сведок "Q": Госпођо, битан је кревет, да имају људи где и битан је шпорет да имају где да се грију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је било договорено?

Сведок "Q": Тако је, док сам ја био, судија, молим Вас, Ви сада кроз једну тезу да је то договорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, немамо ни времена, нити је ово сада место да Ви анализирате.

Сведок "Q": Имам ја времена читаво време овог света, када се ради о овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја немам времена.

Сведок "Q": Ја имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ћете причати о ономе шта Вас питам. Немојте сада да улазимо у полемику.

Сведок "Q": Ви нон-стоп полазите, ја упорно тврдим овде, да је договор постигнут сав раније, да је сада тамо утврђен технички детаљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вама предочавам исказ од других сведока.

Сведок "Q": Добро, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас, анализирати шта ја Вас питам. Морате да се изјасните.

Сведок "Q": Изјашњавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно ћете морати долазити и када буду и Васић и Радовић и тако даље.

Сведок "Q": Одазваћу се сваком позиву, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, молим Вас, да. Ја ћу Вам предочити шта је рекао Алија Ђулић. Он је рекао, такође, да је био у кући Винка Радовића и да сте у тој кући били присутни и Ви и посланик Јово Мијатовић и да је био кратак разговор, да је био договор да се становништво евакуише на територију Сапне и да се у први мах стекао дојам да ће до тога доћи, међутим, чекао се одговор од неке команде и каже он да је дошла забрана да се то не сме урадити, већ да ће се људи сутра пребацити на територију, слободну територију одређеним

возилима преко Каракаја и Тузле и он каже, значи, да је до те измене дошло тог дана у кући Винка Радовића.

Сведок "Q": Ја му верујем да је то све сто-посто тачно и потпуно се слаже са мојом изјавом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чекали тада одговор од команде?

Сведок "Q": Не, не тада, то је дошло накнадно. Ја Вам кажем, читав састанак у кући Винка Радовића трајао је петнаестак, двадесет минута, читав састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не каже да сте Ви отишли када је та измена, каже, Јово и «Q» чекају.

Сведок "Q": Добро, ево чућемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам кажем шта он каже човек.

Сведок "Q": Ја кажем да није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

Сведок "Q": Да није тачно, да док смо ми били, да смо ми отишли са убеђењем да они иду сутра пешке и да сам ја, зашто бих ја онда у Бошковићима и у Шетићима упозорио ове да ће сутра проћи колона и да не треба пуцати. Ја тврдим да није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Ђулићи од Сапне удаљени свега осам километара и то је био најкраћи пут, међутим, наредбом команде дошло је до обуставе исељавања.

Сведок "Q": Ако може ту једна сугестија. Пет, шест полицајаца који су били, ја Вам кажем, та тема Ђулића је од нас петнаест година, сваког дана разговарамо. То кога год сретнеш, то је тема у, овај, Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како Ви за петнаест година не успете да сазнате, а кажете, могли би за шест дана да сазнате?

Сведок "Q": Пет, шест полицајаца тврди да је видело писмену наредбу војске о раздвајању. Ја не знам да ли она има или нема, ја је никада нисам видео, пет, шест полицајаца тврди да је видело писмену наредбу да се војска, да се раздвоји. Они ће то рећи, вероватно као сведоци. Ја је нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, која војска да раздвоји? Ко реализује наредбу војске?

Сведок "Q": Ја не знам ко је реализује, ја сам рекао јуче, ја сам доле виде и војска је била и полиција на Бијелом Потоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је могао да ангажује војску и полицију ту да дође?

Сведок "Q": Зворничка бригада и Станица јавне безбедности Министарства унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко испред бригаде?

Сведок "Q": Не знам ко, ко је био, Видојевић је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас малопре питам, има ли тог Видојевића негде тих дана да сте га Ви видели?

Сведок "Q": Ја нисам са њим имао контакте, ја лично нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви преговарате са људима

Сведок "Q": Нисам ја.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Благојевић Видоје.

Сведок "Q": Благојевић, Видоје Благојевић, извињавам се, да, у праву сте, овај, ја кажем да ја нисам са њим контактирао, а ја не преговарам са људима, ја сам само дошао на завршене преговоре који су технички случајем, стицајем околности, а то ће потврдити Винко Радовић или неко, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали договор са овим Алијом Ђулићем да се нађете у Бијелом Потоку? Он то каже, претходне вечери, тог 31. маја, у недељу? Ви не знате датум, знате да је недеља.

Сведок "Q": Да, да се нађемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок "Q": Могуће да смо имали договор, али нисам ишао никада ни н какав даљи договор. Ја сам тада директор «Аутотранспорта» и не могу ништа њима да обећам ни да им кажем било шта. Њих је људе интересовало ти услови. Јово Мијатовић је имао задатак да пренесе те услове надлежним органима, војсци и полицији шта је договорено око исељавања. Ја нисам био са њима то вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Алија Ђулић да је ухапшен у Бијелом Потоку увече, значи дан уочи 01. јуна и то када је по договору са Вама требало да се нађе у Бијелом Потоку.

Сведок "Q": Ја не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сте обећали, ево подсетићу Вас ја.

Сведок "Q": Да, реците само, можда сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обећали сте му, каже он, да му помогнете да пребаци свог стрица који је био инвалид, на слободну територију.

Сведок "Q": Нисам сигуран, али могуће је, могуће је, ја му верујем, могуће да, овај, да је тако, али ја се стварно тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког пребацивања неког стрица на слободну територију његовог, да Вас је молио нешто?

Сведок "Q": Не, не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок "Q": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, са њим је био и његов пријатељ Зијо Терзић, покојни и онда га је сусрео црвени «Голф» и изашао Буда и.

Сведок "Q": Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ухапсио га и довео га у штаб ТО:

Сведок "Q": А са њим је био Зијо Терзић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок "Q": Да, могуће је, ја нисам био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тог Зију?

Сведок "Q": Зијо је свима, он је нама познат, он је радио ту као кондуктер у локалном саобраћају. Ја сам сваки дан се возио тим аутобусом до школе и знамо га сви наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, ако је могуће да је ово тачно, зашто би Ви онда пребацивали тог стрица, када сутра сви ионако треба да иду на слободну територију?

Сведок "Q": Ја Вам кажем, не знам, али можда је тачно, не знам. Ја се тога уопште не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже, у тој просторији где га овај човек који касније, за кога касније сазнаје да је командант који се чека, каже, све време је Буда, комшија из Петковаца, у маскирној униформи.

Сведок "Q": Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће? Да ли сте Ви били у цивилу или у полицијској униформи? Да ли сте облачили полицијску униформу у та два дана, недеља, понедељак?

Сведок "Q": Па, ја сам директор «Аутотранспорта»; како, па ја нисам ни имао полицијску униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте облачили, то питам?

Сведок "Q": Ма, није, какви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже Алија, ту док седи, каже, чека се потпис команданта, одобрење. У једном тренутку, каже, вичу, ево команданта и улази Марко Павловић. Да ли се чекао неки командант? То каже и Аган.

Сведок "Q": Па, ја не знам те детаље. Неспорно да је Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скоро слично.

Сведок "Q": Командант, шеф ТО, командант ТО, то је неспорно, али ја не знам стварно сада детаље да ли је излазио, улазио. То свако из сваког угла види ту ситуацију, а мислим да ови кључни детаљи се слажу, сви се слажемо у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аган исто то каже, само се чека, каже, долазак, долази неки командант, чека се и тако даље.

Сведок "Q": Па ја сам јуче рекао, он је, да, да је он био ту, да је био у штабу ТО, нешто излазио, улазио, али је био повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате нешто о томе, какав је контакт имао штаб ТО са Тузлом?

Сведок "Q": Не знам да ли је он имао шта, није, само знам да је штаб ТО послао то писмо у Тузлу. Али, ја и даље тврдим да контакта није могао имати телефоном, јер телефон није радио уопште, тада није било никакве везе између Тузле и Зворника тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда објашњавате да на овом допису силни телефони стоје записани? Који је Ваш био телефон у то време, да ли се сећате?

Сведок "Q": Не, можда ако бисте рекли, ја бих се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 583?

Сведок "Q": Не, не знам стварно, реците тај, па ћу видети да ли је у фирми или у кући или не знам ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 583-41, 587, 583, почетни, да ли су то били бројеви?

Сведок "Q": Не сећам се стварно, имао сам неколико бројева, ја сам тада био директор «Аутотранспорта» и имао сам телефон у кући који је почињао са 015, јер сам ја живео у Малом Зворнику. Имао сам телефон 015. Тада ми је породица због ратних дејстава из Бошковића прешла у Мали Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да погледате ово. Не знам да ли сам Вам прошли пут показивала ово овлашћење да прочитате. Ми смо то читали на претресу. Ту има и руком дописиван текст. Слободно прочитајте. Да ли Вам је познат тај рукопис?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то писао?

Сведок "Q": Бранко Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његов рукопис?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово, руком?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били присутни, станите тамо да Вас чујемо.

Сведок "Q": Нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били присутни, а познајете му рукопис?

Сведок "Q": Његов је потпис, а рукопис доле, мислим, нисам ја графолог, судија, не могу да, сличи ми, не личи ми на његов рукопис. Ја стварно нисам графолог, не могу да тврдим чији је рукопис. Али сам видео, јер је била, обично је била, честа је кореспонденција била између фирми и штаба ТО и мислим да је то личило на његов потпис горе где је штаб ТО; а овај доле рукопис нисам сигуран чији је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви знате Омера Селимовића из Ђулића?

Сведок "Q": Да, да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тамо у Кризном штабу?

Сведок "Q": Тако је, тај ме је заробио то вече, петнаест дана уочи рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да му је овај командант Хајра тамо што је био главни тамо на муслиманској територији, помиње се у овој књизи, рекао да ће се десити катастрофа са становништвом и рекао му је да се врати, да извуче што више цивила, јер су имали дојаву да ће сви војноспособни бити одвојени и да ће ићи ка Каракају и да ништа нема од тог договора, да је инсистирао и да су они извукли кроз шуму неке људе у току ноћи. Омер каже да је покушавао, да је успео да извуче преко сто људи кроз шуму.

Сведок "Q": Омер Селимовић је био, ми смо имали те информације у СУП-у, неко ко је био у «Патриотској лиги».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок "Q": И имали смо информацију још док није рат почео, да он овај, је командант те чете у Ђулићима. И сем што знам Омера и што знам да ме је заробио петнаест дана пре тога, не знам ништа о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је био план да се неки људи извуку, да не верују да ће се?

Сведок "Q": Како ћу ја знати план, шта је план између њихових команданата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже Омер да сте Ви сутрадан обукли полицијско одело и возили Алију до Мемића са списком свих заробљених људи.

Сведок "Q": То није тачно, овај, доћи ће Алија, доћи ће овај Аган, па ћемо видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су два српска дечака била заробљена, па да је била нека размена?

Сведок "Q": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато? И он каже да зна да је Алија заробљен и да је требало да иде на преговоре са Вама на Бијели Поток, да га је Буда заробио.

Сведок "Q": Видим да сви знају све, добро је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, могуће?

Сведок "Q": Ја кажем да је могуће, ја не сећам се уопште да имам било какав уговорен састанак са њим и било каквог стрица, али не знам зашто би то Алија слагао, тако да могуће је, верујем да је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада опет, Ви ме исправитев ако грешим. Овај, Ви сте рекли, ујутру Вас зове Миле Јовић и шта каже, камионе?

Сведок "Q": Рекао сам да ме звао Миле Јовић из штаба ТО и да треба да пошаљем колико имам слободних камиона, на локацију Бијели Поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је ту за Вас изненађење, ако кажете јуче се знало исто да је Бијели Поток?

Сведок "Q": Изненађење је што шаљемо камионе, јер је, значи транспорт је у оном првобитном договору, нема камиона, они излазе својим возилом, излазе према Сапни, нема камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није локација, него средство?

Сведок "Q": Тако је, намена средстава, сада, употреба средстава у тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте давали изјаву и пред тужиоцем у Тузли?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тога?

Сведок "Q": Сећам се, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при тој изјави?

Сведок "Q": Па, видите, овај, судија, ја сам свестан да у свим мојим изјавама у неколико детаља има контрадикторности, да се обрнуто тврди, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како већ унапред знате да има контрадикторности?

Сведок "Q": Па, видите да Вам кажем, ја знам шта је изјавио и Грујић 28., да оптужује мене, ја сам добио то сутрадан ујутру све написано. Ја знам да он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то добили?

Сведок "Q": Па, добио сам из Хага од ових људи. Ја знам да је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ког 28.-ог, ништа Вас не разумем?

Сведок "Q": Па, 28. децембра, када је давао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте могли да добијете, када то није урађен транскрипт.

Сведок "Q": Па, сви ви радите заједно, добио сам сутрадан ујутру, нисам ту изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ми радимо заједно, о чему Ви причате?

Сведок "Q": Па, откуда ја онда имам изјаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте добили изјаву његову?

Сведок "Q": Сутрадан, добио сам, човек ми рекао телефоном шта је речено, па сам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који човек?

Сведок "Q": Из Хага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Хага?

Сведок "Q": Да. Ја знам да он на четири, пет места спомиње мене у смислу, сведок «Q» треба да седи овде место мене, он треба, не знам, ја га позивам стварно да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, Ви нисте рекли ништа о његовој улози. Ја ништа из Ваших уста нисам чула.

Сведок "Q": Па, ја сам рекао све што знам. Ја да знам да је Бранко Грујић то урадио или Бранко Поповић, ја бих врло радо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекосте јуче, за шест дана ћете сазнати ко је. Хајде реците нам сада, ко је онда ако није он.

Сведок "Q": Не, ја сам рекао, нисам рекао тако, ја сам рекао, под условом да имам Ваша овлашћења која Ви имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моја? О мени причате или о тужиоцу, о полицији, о коме?

Сведок "Q": Ваша или тужиоца, за мене је исто све, за мене је суд и тужилаштво исто, али они који треба да дођу до истине. Ја сам рекао да имам Ваша овлашћења да бих дошао до тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајмо да видимо у Тузли, шта то није тачно. Видим већ знате унапред да није тачно, контрадикторно је чему? Ви сте рекли, ево исто сте били упозорени.

Сведок "Q": Једна ствар које се сећам, то је Грујића, да ли је био Грујић са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте јуче већ рекли.

Сведок "Q": Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто друго хоћу да Вас питам.

Сведок "Q": Хајде да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете овако, кажете, овај, да не причамо ово сада о Аркану да сте Ви ишли да се сретнете са Арканом, па он је Вас очекивао, па договорили.

Сведок "Q": А где то, када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ту у Тузли сада исказ.

Сведок "Q": Да, да, па то није спорно, то сам ја сведочио и овде, то није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте баш овако, добро. Овај, каже.

Сведок "Q": Што судија тврдите да није, дајте, реците ми, молим Вас, шта није, ја имам исказ овде, шта није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то мени није важно, овде су важнији ови животи људи.

Сведок "Q": Онда немојте тврдити да није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, небитно је кажем то, ово друго ћу Вас питати. Кажете овако, познато ми је да је крајем јуна 1992., по наредби команданта ТО Поповић Бранка, извршено окупљање свих мештана становника Муслимана из места Ђулићи, Клисе, Шетићи, Сјенокос, Бијели Поток, Цине, Лупе у месту Бијели Поток и да је ту извршено разврставање војноспособног мушког становништва и осгало, па су жене, деца и стари превожени у правцу Мемића и ослобађани на линији раздвајања са Армијом БиХ, а део војноспособних одвезен у ТШЦ у Каракај.

Сведок "Q": Та изјава је фингирана, ја то никада нисам рекао. То одговорно тврдим да то никада нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте потписали ову изјаву?

Сведок "Q": Ја могу да погледам, ја Вам кажем да то ја никада нисам изјавио у том контексту. И друга ствар, видите да се ту спомиње крај јуна, а овде крај маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још нешто тако крајем јуна?

Сведок "Q": Не знам да ли је било, ја то нисам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, утврдисмо да је то 01. јуна, видимо да су ове изјаве ових сведока.

Сведок "Q": А ту пише крајем јуна, значи ја то нисам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда значи ни ово друго није тачно?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок "Q": У том контексту нисам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком сте изјавили? У ком контексту сте поменули команданта ТО Поповић Бранка за кога данас кажете?

Сведок "Q": Они су мене питали, ко је у то време био каква функција. Ја шго сам могао да се сетим, рекао сам Марко Павловић је био командант ТО, Бранко Грујић је био председник Привремене владе, Јово Мијатовић посланик, овај Благоје, Видоје Благојевић, како се зове, је био командант, Марко Василић био начелник станице полиције и у том контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте онда потписали ово на свакој страни – познато ми је да је по наредби команданта ТО извршено окупљање?

Сведок "Q": Ја то нисам изјавио, нити сам то потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да погледате потпис овај?

Сведок "Q": Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ово Ваши потписи, ту, ту и овде?

Сведок "Q": То није мој потпис, то није мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Ваш потпис?

Сведок "Q": Ви ставите графолога, али то није мој потпис. Та изјава из Тузле није у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте испитивани, ко је уместо Вас потписивао?

Сведок "Q": Ја сам што сам рекао, потписао, али то нисам рекао, нити сам то потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нешто друго сте потписали, а ово је нешто подметнуто?

Сведок "Q": Ја, судија, да будем јасан, оно што сам рекао у Тузли, то сам потписао. То нити сам потписао, нити сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате тај исказ што сте потписали?

Сведок "Q": Ја га код себе немам, али имам га кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате га кући?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете сутра да нам донесете?

Сведок "Q": Могу, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да их упоредимо, да видимо, можда тамо неки фалсификат се дешава у Тузли.

Сведок "Q": Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте онда рекли, овај, ово даље овде што стоји – од радника «Аутотранспорта» који су учествовали, рекли су ми да је у месту Каракај хаос, да има убистава, да су неки људи скидани са камиона, убијани на лицу места, да сте то сазнали од возача?

Сведок "Q": Да, у том контексту сам рекао тачно, то сам јуче рекао, да, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам по завршетку транспорта поподне отишао до места Ђулићи, јер сам отишао до своје куће. Пролазећи кроз Ђулиће, запазио сам да нема људи, да има много кеса, отпада на месту где је претходно било окупљено становништво?

Сведок "Q": Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово је добро?

Сведок "Q": Рекао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишао сам до Кризног штаба да бих проверио да ли је транспорт завршен и јесу ли камиони слободни. Тада сам сазнао од команданта ТО Поповић Бранка да они имају план за размену овог дела војноспособних мушкараца који су били затворени у једној хали ТШЦ Каракај?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тражили су погодне особе које би посредовале са властима у Тузли, па сам ја, знајући да се међу затворенима налази и Аган Лупић, бивши полицајац, предложио да то буде он.

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви знали да је Аган Лупић међу њима?

Сведок "Q": Па, био је списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из списка, ту сте гледали?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је издата наредба, предата једном возачу, наређено да оде у ТШЦ да доведе њих двојицу?

Сведок "Q": Ја сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сам ја, ево полако, ја сам се пријавио да идем добровољно, па сам ја отишао до ТПЦ у Каракај. Ето, ту Бране нема,

значи ова изјава у неком делу је добра, а у неком није? Овде нема Бране Грујића у овој изјави?

Сведок "Q": Да Вам кажем, ја, овај, ја сам у једној изјави овде пред Вама рекао да је са мном ишао Брано Грујић и то није спорно. Стварно нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте предамном, пред истражним судијом.

Сведок "Q": Пред истражним судијом, овде пред овим судом, мени је то све исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок "Q": Ја сам то тачно рекао, али, верујте, и дан-данас нисам, када сам мало вратио сећање са неким учесницима, овај, тачно је да није био Бранко Грујић са мном у ауту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, па сам ја отишао до ТШЦ. Том приликом видео сам пред халом ТШЦ два леша у цивилним оделима, а објекат су обезбеђивали наоружани људи у војним и полицијским униформама.

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су лежали ти лешеви?

Сведок "Q": Не сећам се тачно, али пред школом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред школом?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте се вратили, да ли сте рекли то људима у штабу?

Сведок "Q": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок "Q": Па, ја не знам зашто, не знам. Ваљда имају они доле команду, да имају доле, овај, полицију, имају шефа обезбеђења, не знам зашто бих ја то преносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте оданде дошли да доведете људе у штаб?

Сведок "Q": Нисам рекао, нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте им рекли да су Вам возачи причали да и на Бијелом Потону има убијених?

Сведок "Q": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било убијених?

Сведок "Q": Не, возачи су накнадно причали, ја још нисам дошао у контакт са возачима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, накнадно сазнајете да има убијених. Да ли је то Вама мало важна информација?

Сведок "Q": Јао, госпођо, па сав Зворник зна да су људи побијени, након петнаест дана, Ви накнадно сазнајете, сви знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу да не знају људи.

Сведок "Q": Ја кажем да сви су у Зворнику након петнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени не знају а Ви знате. Мало је нелогично.

Сведок "Q": Ево ја, питаћете и остале сведоке, ја мислим да након петнаест, двадесет дана, сав је Зворник знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам за ове за које Ви сазнајете истог дана. Ви долазите у штаб и не саопштавате да сте видели два леша. Да ли је то за Вас нека небитна информација или како?

Сведок "Q": Па, ја нисам се осећао да сам ја неко ко треба да пренеси ту информацију. Они доле, има војска, има доле полиција. Ја мислим да они за то знају. Ја не знам зашто бих ја пренесио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пренели да је загушљиво, да пара излази?

Сведок "Q": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте пренели?

Сведок "Q": Јесам, то ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за лешеве не?

Сведок "Q": Не, то ми је Аган рекао, да је загушљиво, да је пара и видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте видели, кажете, отворили она трокрилна метална врата?

Сведок "Q": Тако је, тако је и видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да излази пара?

Сведок "Q": Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада то саопштавате, а не саопштавате за лешеве?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имамо даље изјаву, каже, вратили смо се у штаб, сачињаван је списак свих заточених лица, трајало је дуже време, смрачило се, ја нисам смио са Лупићем отићи до линије, предложио сам да одемо у Мали Зворник. Те вечери, Аган са Алијом преноћио код мене. Сутра ујутру сам их ја одвезао до линије разграничења Мемићи.

Сведок "Q": Е ту имам, извињавам се, имам додати још једну ствар. Ја сам се чуо са Араповићем јутрос и он ми каже да је био и он са мном и да смо чак купили још једног полицајца на барикади у Ораховцу. Ја стварно се тога не сећам, али верујем, ако он каже човек да је тако, ја верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак кажете овако, на линији разграничења где сам предочио војсци наредбу команданта ТО да се исти пусте. Да ли је то ово што смо сада гледали?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, и ово је тачно?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имамо даље. Након два, три дана или пет, шест дана, почело се причати по Зворнику да око седамсто људи.

Сведок "Q": Судија, тај временски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису размењени и да су сви побијени?

Сведок "Q": Тај временски оквир је стварно паушалан, мислим, овај, у смислу, да ли је пет, шест, да ли је двадесетак дана, али видите. Ја сам пролазио ту сваки дан идући на посао и видео сам након, не могу сада, након четири, пет дана, да више ту нема страже око Техничке школе у Каракају, а мислим да око двадесетак дана након тога почело се причати по Зворнику да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су сви побијени?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље. Имајући то сазнање, а користећи прилику што познајем Брану Грујића, ја сам отишао до Грујића, питао га шта он зна, а он ми је рекао да је пре пар дана на Кризном штабу питао, да ли се тим заточеним људима редовно односи храна и вода, на шта му је Стево Радић и Бранко Поповић одговорили да су их «скинули» са хране и воде, што је значило да су сви ликвидирани.

Сведок "Q": То је тачно, ја сам то рекао, али не у том контексту, то исто, то су убацили, то нема везе. Ја сам рекао увек у следећем контексту – да сам ја питао Бранка Грујића, «Бранко молим те, с обзиром на позицију на којој си био, шта је се десило са људима» и да ми је он рекао, «веруј ми, ја сам питао на Привременој влади шта је било».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Сведок "Q": Чланове Привремене владе, «шта је било».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: :Да ли Вам је рекао да су му Стево Радић и Бранко Поповић одговорили?

Сведок "Q": Не, не, него ми је рекао овако, ако могу само да завршим, «да сам питао на Привременој влади шта је било са људима, да ли се људима носи храна и вода и онда су неки чланови Владе», то треба Грујић да каже који, «су ми иронично одговорили – «скинули» смо их са хране и воде». То је мени Грујић рекао, не помињући ни Стеву Радића, нити Бранка Поповића, ја тврдим да је то убачено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убачено?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, донећете сутра, па ћемо да упоредимо то. Идемо даље. «Питао сам га, да ли он као први човек Кризног штаба и општине, ишта предузима у циљу утврђивања истине, а он је одговорио да он ту не смије чачкати, јер ће изгубити власт. Касније се установило да су људи заиста побијени».

Сведок "Q": Не, то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је део покопан на Црном Врху, део поред Дрине у Каракају, који је касније премештен у масовну гробницу на Црном Врху.

Сведок "Q": Судија, то је та злоупотреба, верујте да Вам кажем, ја сам њима давао исказ да помогнем, да им помогнем. Они су то преточили, предочили као да сам ја тврдио. Ја сам рекао, прича се, ово проверите у том делу, они су то претворили као моју изјаву. Никада ја то нисам рекао, нити је то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, донећете сутра, па ћемо то да видимо. Рекли сте у истрази да сте Ви и Јово испред органа власти у Зворнику ишли тамо. Сада мени није јасно опет, морам да Вас питам.

Сведок "Q": Да, да, не знам да ли сам рекао тако како сам рекао, то је несмотрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако има у транскрипту.

Сведок "Q": Добро, вероватно ако пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, овде се сада раде транскрипти, знате, сада не може да дође до ситуације као ово у Тузли, да су они убацивали, а Ви нисте потписивали.

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, овде све што се изговори, снимите се.

Сведок "Q": Добро, несмотрено речено и сада ја то могу рећи, можемо рећи да је то у праву, да је то тако, јер у смислу, овај, ја сам рекао, ја сам био само на завршној сесији тог договора, јер је све било већ договорено, само је било око техничких детаља. Нисмо ми, то ће посведочити ови људи који су Бошњаци, нисмо ми договорили тада код њих, они не знају, пали с Марса, знате шта ми смо дошли да преговарамо, они су већ све били договорили око исељавања и само је било техничко питање, куда и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, то питање исељавања можда не би ни било спорно, да нису људи убијени. Значи, Ви, Вама је јасно потпуно шта ми овде треба да утврдимо.

Сведок "Q": Јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих раздвојио и зашто?

Сведок "Q": Да, али може бити повезано, може бити повезано ко је организовао исељавање, па ко је променио, а ја сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да може.

Сведок "Q": Полицајац, на пример, човек који је, Петко Панић ја мислим да је полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок "Q": За кога знам да је био доле у тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, био је, и он каже да је био.

Сведок "Q": Акцији, са њим сам разговарао, он каже да је била наредба војске о раздвајању. Мислим, да ли је то сада тачно, да ли је, ја је нисам видео писмено и каже да је он видео писмену наредбу војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то је оно што Ви причате на претходном претресу, да је то било «бум» за све вас када сте прочитали наредбу штабу ТО Зворник да се врши исељавање. Да ли на ту наредбу мислите?

Сведок "Q": Тако је. И мислим, пошто ја ту наредбу нисам, сетио сам се, овај, он ми је рекао да је то потписао командант корпуса, да је ту наредбу потписао командант корпуса. Ја нисам, ја нисам је видео до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор Светозар Андрић, није он био корпуса.

Сведок "Q": Он је био после командант корпуса, али то је, шта је, не знам ни ја, нека бригада, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже оптужени Поповић да уопште Вама није рекао да су они завршили транспорт, да немају више планова за сутра и да камионе можете ставити у редовну функцију. Шта Ви на то кажете? Он то негира.

Сведок "Q": Негира да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то рекао, на Ваше питање. Ви кажете, дошли сте у штаб да видите, шта ће бити са камионима. Он каже, готово за данас, не требаш ми више, слободно стави у функцију.

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он то негира. Добро, то ћемо Вас после суочити.

Сведок "Q": Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он човек каже, нема појма и он каже да је први пут сазнао за то да су људи у школи, тек ту, да уопште није ни знао за преговоре, ни ништа, тек ту када сте се Ви вратили, да уопште није знао да су неки људи. Испада да сте Ви пре њега знали то?

Сведок "Q": Ја сам рекао све када сам сазнао и рекао. Ја не знам када је он сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда он каже даље, да сте Ви њега пожуривали за те спискове, јер сте од некога добили обавезу да те људе одвезете.

Сведок "Q": Тако је, Аган Лупић ме молио и хтео сам да стигнем, јер ми прелазимо преко Црног Врха, ми прелазимо преко Црног Врха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, да сте од некога добили обавезу. Од кога сте то добили обавезу?

Сведок "Q": Па, ја мислим да је из тог документа јасно од кога сам добио обавезу, али ако он тврди, то је његова ствар. Ја кажем да сам послат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих волела да ми кажете, мени није јасно. Од кога сте добили обавезу да одвезете људе?

Сведок "Q": Из штаба ТО сам добио обавезу да одвезем људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име ми реците, немојте ми институције.

Сведок "Q": Не знам, не могу, како да тврдим, не могу да, да ли сам добио од Марка Павловића директно, да ли сам добио од Драгана, онога, како се презива, не знам, или од некога трећег, не знам, али из штаба ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Риђошића?

Сведок "Q": Риђошића, има још један ту који се спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он човек нема појма, никада, каже уопште не зна ништа о школи, није ни био ту, Риђошић.

Сведок "Q": Риђошић је био у штабу ТО, ја кажем, да је радио у штабу ТО тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана, да ли је био присутан ту?

Сведок "Q": Не знам да ли је био присутан, ја не знам да ли је био присутан, нисам сигуран, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, не, али он каже да сте га Ви пожуривали, да сте Ви од некога добили обавезу. Сада испада од њега да сте добили, онда не би то рекао тако. Он каже, сведок «Q» ме пожуривао, јер је од некога добио обавезу да одведе људе, као да сте Ви задужени да радите нешто, а Ви сада кажете да је он, да он то спроводи.

Сведок "Q": Ја сам рекао о томе шта имам да кажем, судија, стварно мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда каже да сте Ви инсистирали, пошто нема Видоја, а чека се Видоје да дође, Благојевић, а онда сте Ви инсистирали да он потпише ово, ово писмо, ово овлашћење.

Сведок "Q": Ја могу рећи, ако он то тврди тако, да су то глупости ортодоксне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су то глупости, добро.

Сведок "Q": Ја као директор «Аутотранспорта» инсистирам од команданта ТО кога је он претходно мобилисао у чету, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вас је мобилисао?

Сведок "Q": Па, не знам тачно када, али тада сам био у чети у Бошковићима, не знам, нисам само ја, сви смо били мобилисани, није било малтене мушкарца који није био мобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте да Вам је Марко рекао да у Тузли има Срба и да је добио задатак по војној линији да сачини списак затворених.

Сведок "Q": Зашто је направљен списак и то, то ће најбоље Марко објаснити. Ја стварно не знам зашто је састављен списак, али је идеја одвођења ове двојице људи, идеја је била да се размене људи, јер зашто би, није баш Марко Павловић тако луд, да потпише списак са именима, презименима, бројевима личне карте и пошаље, ако не мисли их разменити или ја водим два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже да он човек ту случајно је наишао, у бивши штаб тог дана, да он, Ви га ту пожурујете, Ви инсистирате да он потпише.

Сведок "Q": Добро, по мом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чека се Благојевић.

Сведок "Q": По мом сећању, по мом сећању, то вероватно имају и документа, Марко Павловић је био тада на званичној функцији команданта штаба ТО. Ако има неких других докумената, нека то каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да он већ одлази.

Сведок "Q": Ја кажем, ја нисам сигуран, ја нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас питала јуче, можда јесам, а ако јесам, Ви ме прекините.

Сведок "Q": Само реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Јову Ивановића.

Сведок "Q": Нисте ме питали за Јову Ивановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ћу да Вас питам.

Сведок "Q": Реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, каже Јова да сте му Ви и Јова Мијатовић рекли касније у разговору, да сте Ви злоупотребљени од Марка Павловића. Да ли сте рекли то Јови?

Сведок "Q": Не знам у ком смислу да сам злоупотребљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу ТШЦ, у вези са ТШЦ?

Сведок "Q": Па ја не знам шта сам злоупотребљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о овим људима.

Сведок "Q": Судија, разумем Вас потпуно, покушавам да помогнем колико могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте.

Сведок "Q": Ја, овај, могуће да смо нешто коментарисали, не знам у ком контексту да смо злоупотребљени. Ја не поносим се са овом улогом коју сам имао, не мислим нимало да је часна, али сматрам да нисам прекорачио неку црту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте оптужени, сада понос, непонос, то сада више.

Сведок "Q": Да Вам кажем судија. Медијски линч је трајао ових петнаестак година, то је тамо, нон-стоп. Неки људи за које ће се установити после да овде имају битну улогу, нису никада споменути, због тога Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, то ћете рећи тужиоцу после који треба да буду споменути, а ево каже овако, ја сам га питала везано, на претресу, везано за то, каже, «од сведока «К» и Јове сам чуо да су они били злоупотребљени, односно замољени да оду, људима из муслиманских села, Ђулићи, Лупићи, Сјенокос, да предоче да ради безбедности треба

да оду из својих места у лето 1992., када је био командант Марко Павловић и каже, они су ми рекли да су од њега злоупотребљени, речено им је да својим ауторитетом кажу људима да се иселе за Тузлу, да им неће ништа фалити. Они обећали људима, људи кренули аутобусима, видели су негде у Каракају и почели да раздвајају мушкарце од жена, деце, старца и тада су схватили да су злоупотребљени. Значи, он прича оно што тврди да сте Ви и Јово Мијатовић причали њему, некаква војска их је раздвајала, како су му они рекли. Мушкарци су одведени у школу, жене и деца у Тузлу и каже, касније су нам причали да су чули да су ти људи побијени, а и он је то чуо, каже, два, три дана после тога. Каже, то се причало на све стране, само се о томе у граду и причало. Ништа друго се није ни причало.

Сведок "Q": Ја сам рекао то десет пута овде исто. Судија, неколико ствари има овде, мислим, Јова Ивановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, конкретно је питање.

Сведок "Q": Мислим, пре свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали Јови Ивановићу да сте злоупотребљени?

Сведок "Q": Мислим, пре свега, Јова Ивановић нема везе са овим догађајем, колико ја знам, нема никакве везе, не знам шта он има већ о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, онолико колико има везе, ја Вас то питам.

Сведок "Q": Добро, можда му је рекао Јово Мијатовић. Ја му никада нисам рекао, то ја одговорно тврдим, за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово није тачно?

Сведок "Q": За мене, да Марко Павловић мене није послао у Ђулиће, нити је имао везе, да сам ја у Ђулићима, нити било каквог контакта, везано за моје разговоре које сам ја водио у Ђулићима у ту недељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ова двојица Вас ништа нису за то ангажовали?

Сведок "Q": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже господин Грујић да сте Ви дали идеју да поново се зове Марко. Каже оптужени Поповић да је он негде 03. јуна свратио у Владу, поздравио се, разрешио и отишао негде у Србију и онда се опет вратио и 16. јуна постао командант јединствене војно-територијалне команде, а господин Грујић каже да сте Ви предложили, да сте Ви звали телефоном Марка да се врати, да то сада окупи те људе око обезбеђења и тако даље.

Сведок "Q": Видите овако, ја сам однос са господином Марком Павловићем објаснио детаљно. Имам утисак да због овога, веома је битно да још једном кажем, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово тачно, ове речи господина Грујића?

Сведок "Q": Нису тачне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису тачне?

Сведок "Q": Нису тачне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Грујић каже овако.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ. Да ли можете да објасните?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто хоћете да објасните?

Сведок "Q": Па, ја не знам да ли је, овај, Марко, ја сам први из Зворника упознао Марка Павловића и знао сам да се зове Бранко Поповић и то је била веза око наоружавања. Ја сам то објаснио у овоме сведочењу. Он је био ангажован на том подручју, ја не знам од кога, али знам да је са њим често контактирао Раде Костић из Државне безбедности око тога. На почетку рата, он је био ангажован и пре рата, био је код нас у Зворнику, на почетку рата је био у штабу, а када је постао члан Кризног штаба, кадв је постао члан, ја те стварно сада датуме не знам, да ли је он био у то време смењен, па је повучен, ја не знам, али је нас изненадило његово хапшење које је уследило негде крајем јуна, када ми нико од нас није могао доћи к себи, када је дошла специјална јединица полиције из републичког МУП-а и похапсила неке паравојске и њега међу њима. За паравојске знам да је Грујић сто пута тражио, горе нису више могли, да се похапсе, али за нас је био све шок када је и он био ухапшен. Али ово конкретно сада, ово је било мало уопштено, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо већ све чули, ја сам мислила нешто ново да имате.

Сведок "Q": Да ли треба да буде нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо понављати, то смо већ утврдили.

Сведок "Q": Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Брано Грујић, оптужени Грујић каже да је ту између њега и Јове у штабу било препирања, «Јово, шта сте урадили» и тако даље. И онда каже да је Брано и Вама рекао, «зашто си погазио реч, јеси ли обећао људима да ће изаћи према Сапни»:

Сведок "Q": Јове Мијатовића нема овде и најлакше би сада било да ја лажем на њега. Знам да је човек у Аустралији. Ја нисам присуствовао препирању између Јове и Бране и нисам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово друго?

Сведок "Q": И то мени Грујић није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам то рекао, «што си погазио реч»?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок "Q": Јер, откуд зна Грујић какву сам ја реч дао, није ми јасно уопште. Ја тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да Вам је то рекао, значи изгледа да зна неку реч.

Сведок "Q": Ево, ја тврдим да није, ја бих увредио неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте раније на претресу 2006. године беше, јел тако, овај, говорили везано за те одласке на Пале, да сте и Ви у јуну ишли четири, пет пута, јел тако, на Пале?

Сведок "Q": Не, то нисам рекао сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо да видимо. Па, рекли сте.

Сведок "Q": Шта пише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, пише, све пише.

Сведок "Q": Шта пише?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте били четири, пет пута, али не и са Грујићем, како Вам је предочено да сведоци наводе.

Сведок "Q": Али то не пише у јуну, то не пише у јуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну, у јуну.

Сведок "Q": Ма, то је немогуће, ако могу да прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Палама, четири, пет пута.

Сведок "Q": Четири, пет пута у току рата, у каквом јуну, дајте да прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у току рата, када сте ишли? Да ли сте ишли у јуну, јулу, мају?

Сведок "Q": Не, долазак до Пала је био врло отежан 1992. године, ми никада 1992. године нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, био отежан, Јово је ишао на Пале, било свега.

Сведок "Q": Он је био посланик, он је имао обавезу, али ја 1992. године никада нисам био на Палама, 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли?

Сведок "Q": Ја сам рекао у том контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта знате о одласку Грујићевом? Сада сте помињали да је он ишао на Пале.

Сведок "Q": Па, као председник Привремене владе је контактирао са Палама. Не знам колико је ишао, када је ишао, стварно не сећам се, али знам да је ишао, наравно, јер ми смо, ја сам са Грујићем био једно два пута можда пред рат и једном смо заједно били у ономе, описао сам то у хотелу овоме «Holliday in», када је био оно план «А», «Б», то смо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знамо.

Сведок "Q": И био сам после тога 1994., 1995.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сада, јуни месец, значи јуни месец овде убијено, да не лицитирамо, стварно је ружно, са бројем људи.

Сведок "Q": Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седамсто, шесто, и шест је страшно.

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А камоли шесто и седамсто, у оном Дому културе Челопек шездесетак, на Економији да не причамо. За сво то време кажете Ви, за ово се сазнало, бруји цео град, прича се. Да ли је тада ишао Брано на Пале или пре или после или када?

Сведок "Q": Не знам када је ишао стварно, али Ви морате схватити амбијент 1992. године у коме има званичан предлог у Скупштини општине да се Зворник зове Жућин град и у таквом неком амбијенту, то је луд, збуњен, не зна нико никакве хијерархије, ни реда, ни било чега. То је амбијент, ја покушавам да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, ја Вас опет питам, конкретно, значи, у јуну, колико пута Ви често, колико често виђате Брану Грујића?

Сведок "Q": Ја сам са Браном читаво време рата. Био је неки период, нешто смо се били закачили два, три месеца, али у принципу врло често. Не знам колико, хајде можда седмично два, три пута се виђамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, када се ово десило, да ли сте видели Брану, да ли сте га питали, да ли је ишао да јави тамо на Пале шта се десило или?

Сведок "Q": Ја сам то, питао сам га, «Брано, читав град прича»; сада не знам када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас на Палама, да ли је информисао даље шта се догодило у Зворнику?

Сведок "Q": Немам информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је председник Владе.

Сведок "Q": Немам информацију и није ми о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га питали?

Сведок "Q": Нисам га питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га питали? Добро, да ли сте питали овога Поповића? Он каже, вратио се 16. јуна.

Сведок "Q": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни њега нисте питали?

Сведок "Q": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви се не сећате ово што каже Аган и Алија, да су оптужени Грујић и Ви да сте рекли, каже Аган, да, каже «оптужени Грујић и сведок «Q» су ми рекли да морају сачекати команданта, јер без њега не могу ништа одлучити»:

Сведок "Q": Ја Агану верујем, али не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, могуће да сте то рекли?

Сведок "Q": Могуће, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко то одлучује?

Сведок "Q": Ко одлучује 01. јуна у Зворнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу ТО, ту, у тој згради где се очигледно договара. Људи се шаљу као неки чауши, за размену.

Сведок "Q": Па, 01. јуна, рекао сам ко је био на којој позицији, свако одлучује из своје надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, пошто смо овако неке ствари дотакли, прошли пут сте нешто мало причали о узимању ових Дивичана. То се исто дешава два дана уочи овога, то је 28. мај када људи долазе у Дом културе Челопек.

Сведок "Q": Верујте, око тога ништа не знам, око овај узимања Дивича, једино као грађанин. Знате шта, ја ако сада уђем и почнем причати, Ви ћете мене стиснути, ко Вам, па тамо, вамо, па не могу ја да кажем да нисам ништа чуо. Не могу, тако сам упао у замку желећи да помогнем и Хагу и овде и онда сам после испао, дај, ајмо даље, ајмо даље, па онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Маринка Василића у штабу?

Сведок "Q": Нисам га видео, нисам сигуран да сам га видео, не сећам се да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је послао, каже, Петка Панића на Бијели Поток?

Сведок "Q": Са Петком сам разговарао о томе, ја сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и шта каже Петко?

Сведок "Q": Каже да је видео наредбу војну, да се раздвоје мушкарци и жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо?

Сведок "Q": Да, јер Петко је са полицијом и са овима, по његовој причи учествовао у раздвајању, оперативном раздвајању мушкараца и жена и још остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Петко, ко је њему дао наредбу?

Сведок "Q": Па, позовите њега и видите, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја питам Вас, шта је он Вама рекао?

Сведок "Q": Не знам, он каже човек да је видео, то ми је рекао, не знам даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је то предао?

Сведок "Q": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то на лицу места он видео наредбу?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо, на Бијелом Потоку?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када Ви оног дана дођосте испред школе, па та пара, па све, Ви сте ту Зворничанин, кажете, мало је то људи, та су села близу. Кога сте све видели од познатих?

Сведок "Q": Па, ја се не сећам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На стражи?

Сведок "Q": Мислим да сам видео овога, нисам сто-посто сигуран, мислим да сам овога Драгана Видовића, могуће тог Араповића и

углавном су то били људи које ја знам по фаци, али не знам их по имену из чете Каракај, из каракајске чете, људе које знам из виђења, али не знам их по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био командир те каракајске чете?

Сведок "Q": Нисам сигуран, то се мењало, једно време је био неки Благојевић, наставник, па онда неки други Благојевић, «Чаруга»; па не знам ни ја, не сећам се тачно ко је био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели овог Милана, професора или овог «Чаругу», Здравка?

Сведок "Q": Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана?

Сведок "Q": Нисам сигуран, кажем, за ову двојицу сам сигуран, али за ове нисам сигуран, али било је доста тих људи, мештана Каракаја и ја мислим чак да тог првог дана, да је обезбеђивала све то та чета из Каракаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта можете да нам кажете о односу између Јове Мијатовића и Бране? Да ли је то био неки добар однос или?

Сведок "Q": Јово Мијатовић и Грујић нису никада имали добар однос, врло је био затегнут и било је, овај, проблематичан. Јово је користио ту позицију што је имао горе на Палама, он је ипак имао већу позицију и већи ранг, овај, а Грујић је био неко ко је радио на терену и нису имали добар однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао Јово неку функцију у периоду мај-јуни у граду?

Сведок "Q": Јесте, јесте, јесте. Бранко Грујић, ја се не сећам тачно датума, али имате онај службени «Билтен» општине, је био смењен, дошао је Драган Ђокановић због хаотичне ситуације у Зворнику, паравојски и свега тога, ово што сте рекли малопре, Челопек се дешава, ово, оно, долази Драган Ђокановић, повереник Радована Караџића и долази у Зворник и смењује Бранка Грујића. Ја не знам тачно који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пре тога причамо, то је већ у јулу, касније. Пре тога шта је, да ли је имао Јова неку функцију?

Сведок "Q": Јесте, био је једно време председник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ово време, мај-јуни, које нас интересује?

Сведок "Q": Не знам тачно, не сећам се ког датума тачно, да ли се то поклапа са тим датумом, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао већи ауторитет, Јова или Брано?

Сведок "Q": Па, Брано је имао на локалном нивоу због становништва и то, али на републичком, овај, горе у Влади, Јово неупоредиво је имао већу улогу, већи ауторитет, по мојој процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Брано да је Јово ово све договарао, исељавање, на пример, Дивичана и то, да је то била одлука одозго, то кажу и други сведоци.

Сведок "Q": Ја нисам око Дивичана, стварно не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да га је Јово заобилазио у тим разговорима.

Сведок "Q": Све бих ушао у причу рекла-казала и стварно не знам ништа око Дивича. Око овога дела знам да је учествовао са нама у том преговору у Винка Радовића кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали некада Јову, ко је то њега задужио да он ту учествује, у ком то он својству? Јово Мијатовић, да ли сте некада разговарали, кажете, он је шеф делегације, Ви идете са њим у кућу Винка Радовића, сазнајете ту, свашта, преговори и овај Васић Драгомир исто.

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате ли Ви Јову, по ком основу, ко тебе то задужује да ти то радиш?

Сведок "Q": Па, он је посланик, ја сам тада директор фирме и ја у неку руку и зависим, ја њега не питам то, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питате? Добро. Да ли има питања? Изволите. Можда, ако завршимо па имамо још, сведок нам је ту. Сем ако у паузи они и даље не буду ћаскали и договарали о чему да сведоче.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Усаглашавају ставове.

Сведок "Q": Нема усаглашавања, судија, то само покушавам да се присетим, нема усаглашавања, све је то усаглашено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О ставовима? Па, не причамо ми овде о ставовима, него шта се десило. Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте после повратка из, да тако кажемо, Бијелог Потока, дошли у штаб територијалне одбране, испричали сте детаљно око тога ту шта се све дешавало, интересује ме, да ли је неко у штабу, било ко од присутних, помињао некога другог ко има неку улогу у свему томе, а да тај није био присутан?

Сведок "Q": Спомињали су овога команданта Зворничке бригаде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове?

Сведок "Q": Па, ја не знам да ли Благоје, Видоје Благојевић, како је њему име или су спомињали овог Светозара Андрића, од њих као по тој војној хијерархији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком контексту, како је то било?

Сведок "Q": Па, ја мислим да су требали да, да је, овај, колико сам ја разумео, да је Марко Павловић требао да обави консултације са њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта би била тема разговора?

Сведок "Q": Па, тема разговора је размена заробљеника, размена тадашњих заробљеника, размена људи, размена људи који су у Техничком школском центру за људе за које сам ја тада чуо у штабу да се претпоставља да су заробљени у Тузли, на Тушњу, ово, оно, не знам тачно шта се све спомињало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било говора о томе да треба некога да извести неко од присутних у том штабу ТО који сте били, да је неки задатак извршен, а у вези са затварањем у Технички школски центар, да неко треба да се обавести, овај, да је извршено раздвајање и тако даље или је реч била само о томе да треба да се сада настоји да се изврши размена?

Сведок "Q": Ја колико знам, само о томе да постоје људи ту, да су затворени у Техничкој школи и да треба урадити размену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Говорили сте о томе да се чула, да тако кажем, галама из неке друге просторије и ти си закључио да се врши испитивање некога од неких лица у штабу територијалне одбране, да је то чуо и Аган и да се уплашио.

Сведок "Q": Тако је, то сам рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То што сте чули Ви, да ли су могли чути и и ови други који су били присутни ту и ако можете да кажете, ко је био присутан и ко је исто то чуо што и Ви?

Сведок "Q": Ја не знам, ту је пролазило много људи, али ја сам био у ходнику и из те позиције у ходнику, ја и Аган смо били заједно у ходнику, седели смо на клупи у ходнику и чули смо из те позиције. Да ли је још неко чуо, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези са одвођењем Алије и Агана сутрадан, од Ваше куће, да ли сте контактирали још са неким, ван ових лица која сте данас, односно јуче поменули?

Сведок "Q": Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих сада желео да Вам предочим Ваш исказ из истраге, а односи се на то помињање оптуженог Грујића, да је ишао са Вама код Техничког школског центра, па да то буде разјашњено.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Предочите онда из полиције, он је рекао да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колега, када Ви будете тужилац, Ви онда заступајте оптужбу, заступајте оптужбу како Ви сматрате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам предочила и једно и друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви приговорите, веће нека одлучи.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, ја се извињавам, је ћу прво замолити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да укључите микрофон.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја бих прво замолио, јуче је било, ја заиста нисам хтео да реагујем процесних злоупотреба око саслушања и предочавања исказа сведока који је дао у истрази. Процесно би било најкоректније да се предочило шта је рекао у првој изјави у Тузли, где заиста није спомињао у том контексту Брану Грујића и рекао је да није ишао са њим, знате и процесно би било у реду да сте између осталог, када сте предочавали исказ овога сведока Лупића, који је рекао да је сам сведок дошао по њега и то му предочили, па тек онда и да се не злоупотребљава ова процесна позиција коју покушава сада колега да врати на ону јучерашњу варијанту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што је мени спорно, ја предочавам, колега. Он је сам рекао, одмах првог, без икаквог питања, да он није био са њим, па према томе, изволите. Ја сам предочавала јуче, он је рекао без икаквог питања да није био. Нећемо ништа поново. Да ли је нешто има што ја нисам предочила? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пред истражним судијом 09. новембра 2006. године у вези тога Ви сте рекли, дакле дословно ово што стоји у транскрипту, кажете, «мислим да касније када сам се ја вратио са Грујићем ту, да једино кога сам препознао је човек из чете Каракај, Драган Видовић»: Дакле, помињете присуство Бране Грујића. Даље, на питање истражног судије, «А Бранко Грујић, значи, он је ту, слуша ово што и Ви чујете?», Ви кажете, «чуо је и он, и Марко Павловић предлаже, пита ме, ко нас, да ли знате некога кога би могли послати у Тузлу са овог списка, да ли Вам је неко познат, ауторитет мало, кога послати. Ја погледам на списак и погледам полицајце који је мени био полицајац у станици, Агана Лупића»: Затим у вези тога даље кажете: «Ко зна тог Агана, знам ја. Каже», мисли се на Марка Павловића, «би ли ти могао, написаћу ја писмо да га пусте, би ли могао ти пошто га ти знаш, да некога другог не пошаљу, знаш га лично, би ли ти могао отићи по њега, доле, ја кажем, бих. У том моменту је Грујић предложио, каже, волео бих и ја да видим шта се доле дешава, јер нисам видео шта се дешава, не знам шта се дешава и ми смо узели тог «Југа» кога је користила општина, тај неки аутић и отишли смо доле са тим писмом»: Пита истражни судија, «о каквом писму је реч», «писмо које је написао Марко Павловић, да се та двојица пусте из тог затвора и да се доведу до штаба ТО». И онда Ви причате када сте дошли доле до Техничког школског центра шта се каже. «Драгану Видовићу, мислим да је Драган Видовић био на улазу и ја и Грујић смо дошли пред ту халу и онда су се отворила врата, они су извели ту двојицу, а видело се да је страшна она пара, да има много људи, да је страшно загушљиво» и описујете даље ту ситуацију. И на питање потом даље истражног судије, «па колико је било људи у том обезбеђењу које Ви видите код улаза?», Ви кажете,

«они су рекли када су видели Грујића, они су рекли предамно, рекли су, Грујићу»; дакле не Вама, «дај молим те, јави тамо у војску и полицију, нас је овде врло мало, човече, каже, има, видиш колика је гомила људи, хоће провалити овде, направиће масакр овде»: Пита истражни судија, «ко је то рекао?», Ви кажете, «Видовић овај Драган и ови други који су обезбеђивали». И на питање истражног судије, «да ли је још у вези са тим било неког коментара»; Ви одговарате: «Било је, рекао је Грујић да треба и то је био коментар и Грујићев, да треба људима обезбедити храну, воду и то да је сувише топло, да треба направити неке друге услове, погушиће се људи због те температуре»: Дакле, да закључимо, врло сте детаљно описивали оно када сте поменули да је Грујић ишао са Вама, од тога где, са ким се разговарало, о чему се разговарало, какав је коментар имао Грујић, па ме сада занима, како сте дошли до закључка да, сада да Грујић у томе није учествовао, а овако сте га детаљно описали?

Сведок "Q": То што сте Ви прочитали, то је тачно, ја сам то све овде рекао и описао детаљно. Међутим, исто тако рекао сам јуче да смо били на ледини, не знам ни ја, онда у контакту са Винком Радовићем, тачно, били смо код њега у кући. Ја стварно тога, не могу, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и то јуче причали са њим?

Сведок "Q": Јутрос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јутрос?

Сведок "Q": Јутрос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок "Q": Ја, овај, не могу тачно да се овај сетим, али како сам дошао. Дошао сам зато што, кажем, ми у разговору сви који смо имали какве везе са тим случајем, разговарамо око тога и у што у разговору са овим људима из Каракаја, првенствено са Иваном Араповићем, ми је рекао да сам ја био сам, да Грујић није био и ја верујем да је то тако, јер не сећам се сто- посто, нисам сигуран, стварно да је Грујић са мном био, али је тачно то што сам рекао да сам рекао све, немајући никакву намеру да било шта сваљујем на Грујића или било шта, него у том моменту ми се чинило да је тако било. И ја сам рекао како сам мислио. Међутим, неком реконструкцијом са овим људима који су исто тако сећају, слажем се да сам неке ствари погрешно и помешао. Нисам ни знао да ли сам отишао по Агана или по овога, је ли овога Алију и у то нисам био сигуран. Знао да сам отишао по једног. Ја тада нисам придавао неки значај тим догађајима и нисам обраћао детаљну пажњу. Овај Араповић тврди, ја мислим у изјави, не знам мени каже, да је ауто беле боје, а ја кажем да је плаве. Не знам, уопште нисам сигуран и ја мој исказ, ја сам то јуче рекао, да када се подсетим, као што ме је и судија подсетила на неке догађаје, не знам ни ја, мислим да Грујић није био са мном у том ауту, да

сам ја сам отишао у Техничку школу у Каракај по Агана Лупића, а Лупић ће исто рећи да ли је био или није у ауту, јер смо се вратили, Лупић се вратио са мном у ауту и он ће рећи да ли је био или није. Ја у овом моменту не могу да тврдим сигурно, мислим да није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мени је разумљиво да може доћи до забуне да ли је био црвени ауто, да ли је био бели ауто, па и када сведочите да ли сте ишли сами или је још можда неко био, али када опишете детаљно, појединачно, шта је тај радио заједно са Вама када је био, то ми је сада нејасно, како закључујете да тај није био. Које сте радње описивали, чије понашање?

Сведок "Q": Тужиоче, то је тачно, овај, ја сам све то рекао у истрази, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нисте сигурни је ли.

Сведок "Q": А нисам сигуран и мислим да нисам добро рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, убацио је и Алију Ђулића који је човек седи тамо у штабу претходне ноћи, он га је убацио да је дошао.

Сведок "Q": Да, тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, убацио га је и овде.

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али није био, човек каже није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али убацио га је и овде.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али није ово све исти случај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, није исти случај, значи. Добро, немам више питања.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја имам неколико питања, али једно прелиминарно. Колега Шалић ово што тражи да се предочи, да ли је то оно што он оспорава, да ли је то тај исказ, то што он каже да није потписао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није потписао, добро, али он је рекао да је исказ тачан.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, он је рекао у Тузли човек да није био Брано Грујић.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Разумем, разумем, него Ви тражите да се тај предочи што он каже да није потписао? Је ли тај судија? Добро, све је у реду. Е сада овако, ја имам овде, записао сам податак да је он рекао да су били неки преговори у Клиси, да је Винко Радовић и Божо Видовић, да су ту били. Овај, молим Вас, можда је он то већ рекао, ја Вас молим да ме не прекидате, да ли је, шта је ту конкретно договорено на тим преговорима, да ли знате у вези са исељавањем, где да иду?

Сведок "Q": Да, ја сам рекао да је била.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, овај први, значи Винко Радовић и Божо Видовић у Клиси, шта су договорили, укратко само?

Сведок "Q": Да људи напусте, према Сапни.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како, према Сапни?

Сведок "Q": Да.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли са тракторима, са том белом техником и тако даље?

Сведок "Q": Ја мислим да само са најнужнијим личним стварима.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А када је био договор да изађу са тракторима, са белом техником, са свим што може? Да ли је то било пре тога?

Сведок "Q": Ја нисам био у тим преговорима, мислим, не могу Вам индиректно.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, све је у реду.

Сведок "Q": Да.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само ме онда интересује, е сада, после тога Ви кажете, е сада, рекли сте овде да је Сапна далеко преким путем километар, а редовним путем пет километара.

Сведок "Q": Не, не, нисам тако рекао.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од Клисе, колико има до Сапне?

Сведок "Q": Видите.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, само реците колико.

Сведок "Q": Описао сам, од Сапне пет, шест километара.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Шта ће онда камиони, шта ће, када Ви добијате од Милета Јовића логистичара из штаба, обавештење да требају камиони када се иде тако пешке?

Сведок "Q": Не, мени је било јасно да је промењен план, сутрадан.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сутрадан?

Сведок "Q": Да, када сам добио обавештење да требају камиони.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко Вам је, да.

Сведок "Q": Мени је било јасно да је план промењен.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, сама та чињеница да Вас Миле Јовић зове и да тражи камионе, Вама је указало да је план промењен?

Сведок "Q": Тако је.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је то једина чињеница?

Сведок "Q": Одмах ми је било јасно.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Та је чињеница, значи само та, ништа друго?

Сведок "Q": Па, касније је указивало још на горе, али тада ми је било јасно да је промењен план.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли овде да сте добили ово овлашћење, јуче сте рекли, да сте добили овлашћење да изведете тамо

Агана Лупића и да сте га извели и тако даље, али казали сте да је било још неких приватних извођења. Шта то значи, како, због чега извођења?
Сведок "Q": Не, ја сам после чуо, у том контексту, да је било злоупотребе, то да су долазиле поједине паравојне формације, извлачиле људе., пљачкале, одводиле, то је била прича, у том контексту сам ја казао.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Што да их извлаче, од чега?

Сведок "Q": Па, пљачкали су их, одвозили, пљачкали.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не ради се о пљачки, ту где су затворени. Ви сте рекли да они седе ту у Техничком школском центру и да треба да се размене.

Сведок "Q": Да, тако је.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зашто би их онда извлачили, не прети им никаква опасност, чекају размену?

Сведок "Q": Да их опљачкају.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То. То није логично, али добро. А када су Ваши камиони отпуштени, када, на састанку у штабу?

Сведок "Q": Не, не, они тог дана када су завршили тај, тај превоз, то је било поподне, око три, четири сата, вратили су се у круг. И то нису моји камиони, то су били фирме «Аутотранспорт» камиони и «Дринетранса» превоза и још осталих фирми и војних камиона.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ови неки Ваши возачи су рекли да је било убијених тамо. Да ли су видели они те лешеве?

Сведок "Q": Они су ми рекли да јесу, а ја сам рекао, ко су, имена и презимена возача који су рекли.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли знате Ви, колико је било у том обезбеђењу? Рекли сте овде, сада је тужилац читао, колико је било у обезбеђењу тог Техничког школског центра, колико људи?

Сведок "Q": Па, ја не знам, само знам да су ми рекли да их је врло мало, а да је велика маса људи затворена и да може доћи до проваљивања школе и до.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте овде на питање судије, овај, да су ови људи, Срби који долазе од туда, који долазе из тих неких, да су огорчени присуством Муслимана. Да ли знате нешто то конкретније да кажете?

Сведок "Q": Па, била је велика.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта су они тражили, какве су услове тражили?

Сведок "Q": Па, они нису могли да поверују да су ови отуда протерани, да су, не да су протерани, него да су се морали пробијати преко планина, војно пробијати се кроз њихове обруче, а да овде муслиманска села, овај, живе нормално нетакнута. И ту је дошло до велике тензије.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли да се причало, да се причало да су они убијени и да је то. Ко је причао, не знате?

Сведок "Q": Општепозната ствар у Зворнику, сви су причали ако то, мислим, сви потврђују.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да се списак правио дуго, пошто је био дугачак.

Сведок "Q": Да.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А што то значи дуго, колико?

Сведок "Q": Значи, много лица је било на том списку.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, не, али колико дуго се правио?

Сведок "Q": Па, можда негде око подне, од три, три, четири сата, па до пред вечерње сате.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. А колико су удаљени Ђулићи од Клисе, Бијели Поток?

Сведок "Q": Бијели Поток од?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Клисе?

Сведок "Q": Па, можда пет, шест до седам километара.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А од кога сте Ви чули први пут, не знам да ли сте то рекли, да су раздвојени мушкарци од жена?

Сведок "Q": Па, ја сам то одмах сазнао када сам се вратио из Бошковића, видео сам да су, јер сам сустигао камионе који су превозили и видео сам да су мушкарци раздвојени, јер видео сам камионе.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Видели сте их у камионима?

Сведок "Q": Да, само мушкарце, да.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, ко је Вас позвао на састанак код Винка Радовића?

Сведок "Q": Па, ја мислим да је Винко Радовић.

НАТАША КАНДИЋ: А кога, а у ком својству?

Сведок "Q": Па, као неко ко има локални ауторитет ту у суседним селима, јер су они већ договорили сељење раније и да обезбедим у Шетићима и Бошковићима куда они треба да прођу, да се не пуца на ту колону.

НАТАША КАНДИЋ: А ко организује тај састанак?

Сведок "Q": Ја сам рекао неколико пута и мислим да је мало обраћана пажња на то, да је комисија формирана, да ли, не знам од ког органа, да је већ формирана комисија за иселење и нисам сигуран, мислим да су ми када сам сведочио у Хагу, показали тај документ да је формирана комисија, али не сећам се од кога, да ли од МУП-а, Владе, ТО, не сећам се сада тачно од кога.

НАТАША КАНДИЋ: Од Привремене владе или?

Сведок "Q": Па, Привремене владе или ТО или војске или СУП-а, не знам, од некога је формирана комисија.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било некога из Владе ту?

Сведок "Q": Из Привремене владе?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок "Q": Није нико био, колико ми је познато.

НАТАША КАНДИЋ: Ако сам добро разумела, ипак је, значи на том састанку, договорено, овај, најпре да људи иду са свим стварима, возилима, а после тога да је то измењено тог истог дана.

Сведок "Q": Ја нисам сто-посто ту сигуран, мислим да је било предлога да иду са возилима, камионима, али мислим да је један део делегације тражио да се остави све, као што је остало и њихово тамо у тим селима, да могу изаћи само са овим најнужнијим личним стварима, да их тако дефинишем, најнужнијим личним стварима.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, малопре сте рекли да Ви када сте сустигли камионе, да Вам је тада било јасно да је измењен план. Да ли је тако или сам ја погрешно разумела?

Сведок "Q": Да, добро сте рекли.

НАТАША КАНДИЋ: А нико Вас претходно није обавестио? Чекајте, одакле, одакле сви ти камиони, шта је из Ваше фирме?

Сведок "Q": Па, из моје фирме мислим да је учествовало четири камиона.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ко је звао, кога је звао да би добио та четири камиона?

Сведок "Q": Ја сам рекао овај овде да сам позван из штаба ТО од логистичара. Мислим да је то био Миле Јовић.

НАТАША КАНДИЋ: Када, у које време?

Сведок "Q": Понедељак ујутру.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, после састанка?

Сведок "Q": Да, састанак је био у недељу, ја сам сутрадан у понедељак дошао на посао и позван сам из штаба.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је на оном састанку код Винка Радовића било говора о томе, колико је потребно још, да ли је било говора о неким камионима или не?

Сведок "Q": Одговорно ја, колико сам био, док сам ја био, није било говора ни о каквој ангажовању средстава за превоз, него да они изађу пешке у колони према.

НАТАША КАНДИЋ: Пешке или возилима, пешке или возилима?

Сведок "Q": Било је испочетка говора са возилима, а онда касније, мислим на инсистирање неких људи који су ту учествовали у преговорима, који су дошли као избеглице, да морају оставити, пошто су остали њихови трактори и камиони, да оставе и они своје.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли је ту било говора о томе код Винка Радовића да се, овај, да они сви се скупљају у Бијели Поток, па одатле пешке иду. Да ли је то ту договорено или?

Сведок "Q": Ја се не сећам тога детаља да ли је на Бијели Поток или у Ђулиће, али мислим да је био договор, да су се требали скупити у Ђулићима, да су се требали скупити у Ђулићима и организовано кренути колоном према Сапни.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а сада ми реците, где се Ви налазите овај тачно када, овај, када почиње, да ли се налази ту, ко је у то време начелник полиције, начелник станице?

Сведок "Q": Василић Маринко.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има њега негде ту?

Сведок "Q": Полицајце сам видео и на раздвајању у овоме Бијелом Поток у видео сам полицајце у, на чувању зграде у Техничко-школски центар, али Маринка Василића лично нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, само ми реците, у ком се Ви времену када сте, где Ви видите ове људе? Ви видите само трагове или Ви видите становништво у Бијелом Поток у? Да ли се Ви тамо налазите?

Сведок "Q": Ја када сам дошао, дошао кући, мислим да је још увек било становништво у Бијелом Поток у, оно скупљено у једну масу, у хаотичном стању и утоварају се.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте се Ви ту задржали?

Сведок "Q": Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас је неко видео ту?

Сведок "Q": Па, ја мислим да јесте, да сам ја прошао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви видели некога? Да ли сте видели Агана Лупића ту?

Сведок "Q": Па, ја мислим да јесам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте видели оног, како се зове, помињали сте га, Лолић?

Сведок "Q": Рашида, јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Видели сте?

Сведок "Q": Нисам сигуран да ли сам видео њега, Агана сигурно, али њега, да ли сам њега после у штабу или ту, али нисам сигуран где сам га видео.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је организовао да, овај, тај Лолић да буде изведен из те гомиле?

Сведок "Q": Па, ти људи који су водили акцију, полиција и војска, не знам да ли је мени, да ли је Петко Панић, не, нисам сигуран ко ми је.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је предложио, овај, да ли Ви видите, овај, Агана, да ли разговарате са њим?

Сведок "Q": Ја мислим да сам видео, да сам проговорио неколико реченица.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се, шта се, да ли је он ту са породицом, шта се догађа са његовом породицом?

Сведок "Q": Мислим да ми је рекао да му је породица, од њега сам и сазнао за раздвајање. Мислим да ми је рекао да му је породица утоварена, да је раздвојена од њега.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, јел то онда тренутак када Ви видите само мушкарце или има и жена и деце?

Сведок "Q": Када сам ја прошао према селу, видео сам да је било и мушкараца и жена и масу сам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је у том тренутку његова породица већ била издвојена?

Сведок "Q": Ја мислим да је већ била, да.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, да ли он пита Вас, шта се догађа?

Сведок "Q": Па, ми у том моменту мислимо да они иду на размену у, на Мемифе, не на размену, него да се возе за Мемифе, не иду пешке, него то на камионе и ми још не знамо да је донета одлука о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, када Ви сазнајете да је, овај, да се иде у размену, с обзиром да је са састанка, Ви знате да цело становништво, укључујући и мушкарце, иду према Сапни, значи становништво се исељава?

Сведок "Q": Тако је.

НАТАША КАНДИЋ: Када Ви онда закључујете, знате да је, да се врши одвајање? Ко Вас обавештава о томе да је одвајање у току и да, овај?

Сведок "Q": Мислим да сам сазнао од Агана да је одвајање. Тада сам посумњао на превоз тог целокупног становништва. Али коначно када долазим у штаб, сазнајем да и када сам прошао поред, поред, овај, пре него што сам дошао у штаб, када се враћам од куће, ја пролазим поред Техничке школе Каракај и видим да су мушкарци одвојени, видим да их истоварају ту, јер сам неке камионе.

НАТАША КАНДИЋ: Само да се зауставимо овде. Када Ви видите Агана Лупића, кога видите из штаба, да ли видите Маринка Василића, када Вам он каже, одведена је породица, значи, како кажете, Ви тада разумете да се врши одвајање и да је у питању, а како знате да је у питању одвајање због размене?

Сведок "Q": Не знам, нисам, ја сам рекао да не знам. Ја у том моменту, већ почиње сумња, чим је одвајање, почиње сумња, али сазнајем коначно доласком у штаб и проласком поред Техничке школе где видим да су људи већ притворени.

НАТАША КАНДИЋ: Само кога још, кога Ви још видите ту на Бијелом Потоку, некога из штаба; из?

Сведок "Q": Нисам, нисам ни из штаба никога познао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли са неким, да ли питате некога, добро, Агана Лупића, на овој другој страни, он није неко ко је релевантан за неки одговор, али.

Сведок "Q": Тако је, нисам ја ни са ким разговарао из штаба, нити сам видео кога. Видео сам Петка Панића као полицајца, нисам сигуран.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Аган Лупић тада био, њему све било ту у реду или је био уплашен или?

Сведок "Q": Не, био је уплашен.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли видите Алију Ђулића негде?

Сведок "Q": Не.

НАТАША КАНДИЋ: Њега не видите?

Сведок "Q": Не.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, а ко одводи овог човека, овог што му је син, овог Лолића?

Сведок "Q": Ја нисам сигуран да ли сам ја њега сјео у повратку, ту у Бијелом Потоку или сам га сјео у штабу. Ја га одводим у Мали Зворник, њега, млађег му сина, мислим, снају и кћерку.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли тог дана?

Сведок "Q": Тог дана, да.

НАТАША КАНДИЋ: А када Ви онда долазите, пролазите поред школе и долазите у штаб, колико је то времена прошло од Вашег проласка кроз Бијели Поток када Ви видите одвајање?

Сведок "Q": Видите, да би се стигло до Бијелог Потока од Зворника аутом, то је десетак, петнаест минута, ништа више. Узимам ове, одвозим, то је сат времена, сат и по, највише.

НАТАША КАНДИЋ: Кога затичете све у штабу?

Сведок "Q": Ја сам сигуран, сто-посто да сам у штабу видео Бранка Поповића и Бранка Грујића, Јову Мијатовића и Драган, не знам да ли је неко, мислим сведока овога «Р», њега. Сада сам се подсетио да је била ова Гора, ова жена која је куцала списак и тако.

НАТАША КАНДИЋ: Е сада, оно што мени није јасно, Ви долазите са сумњом, видите.

Сведок "Q": Није сумња, ја видим да су људи затворени, видим ја у Каракају, да, да.

НАТАША КАНДИЋ: И сада, да ли Ви питате нешто?

Сведок "Q": Да, питам Марка Павловића.

НАТАША КАНДИЋ: И кога и који одговор добијате?

Сведок "Q": Да, питам Марка Павловића и каже, с обзиром да имају информацију, да су добили од војске информацију да има доста затворених Срба у Тузли и тим околним местима.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, добро, то сте рекли.

Сведок "Q": Да је дошла наредба да се они раздвоје и да ће ићи на размену.

НАТАША КАНДИЋ: Дошла наредба?

Сведок "Q": Да.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога?

Сведок "Q": Не знам, он ми није рекао од кога.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви имали некада прилику да видите неку наредбу Светозара Андрића о поступању, овај, са становништвом?

Сведок "Q": Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: И шта садржи та наредба?

Сведок "Q": Па, та наредба је садржала, отприлике, можда ћу парафразирати, али отприлике своди се на то да се не смеју пуштати мушкарци и жене преко границе, него да морају се војноспособни задржати ради размене.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли је ова, ово сада догађање, да ли је неко повезивао, да ли има везе са тим или је?

Сведок "Q": Па, сада када погледам изјаву Петка Панића и онда коментар Марка Павловића, мислим да има везе.

НАТАША КАНДИЋ: А који коментар Марка Павловића?

Сведок "Q": Да је добијена наредба да се, овај, раздвоје, али нисам ја коментарисао са њима од кога је наредба

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте у том тренутку знали?

Сведок "Q": Не, нисам ја тада знао, ја сам то видео тек много, много касније.

НАТАША КАНДИЋ: Ту наредбу?

Сведок "Q": Да.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је неко помињао тада, овај, Светозара Андрића?

Сведок "Q": Не, ја пред мојим, док сам ја био присутан у штабу, предамном, јер ја сам врло мало био у канцеларији код Марка Павловића, можда петнаестак минута, а већину времена сам провео са Аганом Лупићем седећи у ходнику на клупи и испред штаба онако.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми само, да ли, зашто Ви долазите у штаб?

Сведок "Q": Зашто долазим у штаб?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок "Q": Долазим да видим да ли су камиони завршили посао и да ли нису планирани за неке друге активности.

НАТАША КАНДИЋ: Када Вам кажу да су камиони слободни, шта то уствари значи, а говори се о размени, шта то практично значи?

Сведок "Q": Па, не, да су тог дана слободни, да могу планирати.

НАТАША КАНДИЋ: То је понедељак поподне.

Сведок "Q": Видите да Вам кажем, то предузеће којим сам ја руководио.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли онда питате, пазите, Ваши камиони, има више камиона, да ли Ви питате, ако су слободни, то је касно поподне, да ли је тако?

Сведок "Q": Тако је.

НАТАША КАНДИЋ: Ко ће да их вози на размену?

Сведок "Q": Па, ја сам претпоставио да се не очекује размена сутра, да је, послати су људи тамо, размена има неки свој протокол, договор, време.

НАТАША КАНДИЋ: А шта значи та чињеница да су камиони слободни?

Сведок "Q": То значи да ја их возим у фирму и да распоређујем на редовне радне задатке. Ја сам имао тридесетак и нешто камиона на располагању.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

Сведок "Q": И ми смо радили комерцијално, исплаћивали плате и зарађивали новац и за финансирање војске и за финансирање фирме.

НАТАША КАНДИЋ: Мени није јасно, Ви сазнајете, да буде потпуно јасно, да је реч о размени, што значи захтева већа превозна средства за то, Вама кажу да су слободни камиони и ништа не питате. Да ли је Вама све то у потпуном неком реду, складу?

Сведок "Q": Па, овај, била ми је чудна та промена одлуке да се људи размењују сада мимо договора да људи изађу пешке. Наравно да ми није у реду.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било говора да ће они у размену пешке да иду?

Сведок "Q": Па, ја сам Вам објаснио, пет пута сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, јасно је ово за становништво.

Сведок "Q": Не из школе, не из школе, не, не, него, Ви питате шта је мени било чудно, ја кажем да.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја питам да ли питате Ви долазите, а Ви већ знате, имате ону сумњу, видите да су затворени.

Сведок "Q": Тако је.

НАТАША КАНДИЋ: Значи знате да је промењена одлука, питате јесу ли камиони слободни, они кажу слободни, а ко Вам каже да су слободни камиони?

Сведок "Q": Па, логистика из ТО-а, али не знам ко је водио ту, да заврше посао, да немају више потребе за ангажовањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је рекао Марко Павловић, сад кажете логистика. Логистика није човек.

Сведок "Q": Добро, Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, немојте добро, Ви сте то рекли, ја Вам сад предочавам. Још ако Вас неко буде испитивао биће пети исказ.

Сведок "Q": Па, ја се стварно не могу, не бих се сад смио заклети да је то Марко Павловић, ако сам рекао, онда рекао сам да је Марко Павловић. Ја не бих се смио заклети да је Марко Павловић ми рекао. Јер стварно сетити се шта је некеме неко рекао 1992 године у јулу кад се као на филму одвијају доживљаји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, што сте онда рекли тада, па што и тад нисте рекли не сећам се, што тад нисте рекли логистика, него сте рекли Марко Павловић?

Сведок "Q": Добро, рекао сам, пао ми на памет, он је, за мене је штаб ТО-а био Марко Павловић, рекао сам Марко Павловић.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, следећег дана Ви одводите, овај, Агана и Алију.

Сведок "Q": Тако је.

НАТАША КАНДИЋ: Е, сад пошто је значи, читава сад ствар је око те размене, око тога да, не знам, овај, има јако пуно затворених Срба, да се догађају, овај, све, шта се одатле предузима да се што пре дође до тих Срба, ова двојица су отишла и шта се догађа даље са тим?

Сведок "Q": Па, ја се нисам бавио са тим, ја сам се бавио аутотранспортном и запошљавањем камиона, стварно не знам шта се дешава.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли Ви господине сведоче, Ви сте све време ту у врло најужем ту кругу док траје то, док трају преговори о томе да се они иселе, да се уселе ове избеглице из спортског центра, онда сте, ту долазите, не знам спонтано, људски, долазите у штаб и одједном више ништа не знате, а шаљете људе тамо, је ли Ви учествујете у томе да они оду, да се преда хитно та информација, ваљда се и хитно чека одговор на то?

Сведок "Q": Па, јесте ја сам се умешао из своје глупости, овај, сада зато да помогнем Агану Лупићу који ме је замолио, био га је страх, што би ја водио два муслиманска војника да спавају код мене кући са мојом женом и троје мале деце, мислим да сам ја знао каква је намера и какве су намере, па што би ја правио ту глупост, водим ја њих спавају са моје троје деце и женом и ја са њима. Нису они тамо били свезани, није била полиција под пратњом, није било, они су код мене дошли као гости. Ја сам их доживљавао као госте у том моменту.

НАТАША КАНДИЋ: Па, добро, то су људи које Ви познајете, Ваши суграђани.

Сведок "Q": Па, да, али, па не.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми ко њима даје и која су упутства, Ви шаљете тамо, која упутства они добијају, шта?

Сведок "Q": Они су добили упутства у штабу ТО.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте тамо присутни?

Сведок "Q": Јесте, да се, да тај допис однесу у команду војних снага у Тузлу и да кажу да у Зворнику постоји заробљено неколико стотина, сад ово што је рекла судија да лицитирам колико, овај, и да жели штаб ТО или Влада или ко је већ, војска, да жели да направи размену.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Питам Вас да ли Ви покушавате ту из штаба да добијете некога у Тузли телефоном?

Сведок "Q": Немогуће, ја тврдим да тада.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте успели, овај, када су били заробљени, овај, Легија, да онда, овај, комуницирате између делова који су били прекинути, јесте у Зворнику али?

Сведок "Q": Не, па то је, то је Мали Зворник, можеш га добити, преко Дрине могу викнути, мислим телефони постоје између Малог Зворника и Зворника, има доста и сада има србијанских линија с оне стране, и има босанских с ове стране.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, реците али шта је требало конкретно Аган и Алија да учине чим стигну тамо?

Сведок "Q": Да оду у штаб, у команду војних снага.

НАТАША КАНДИЋ: И како Вас да обавесте?

Сведок "Q": Не, онда да се команда јави, тад су биле, тад је била она Међународна организација, онај СФОР, не знам ни ја ко је већ био, да иницирају размену.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а кад је, је ли био дат неки рок?

Сведок "Q": Ја колико се сећам није био рок, да.

НАТАША КАНДИЋ: А добро, кад је прошло не знам два сата, три сата, је ли то нешто, овај, производило сад неку нову ситуацију да нешто треба да се реагује или је?

Сведок "Q": Ја да није, ја Вам кажем да није било Агана Лупића ја не бих био ни у каквој овој причи од момента од ангажовања и завршетка камиона. Ово даље ангажовање је било у мојој намери да њему као човеку да се осећа нешто сигурније са мношћу у друштву, ја сам сутрадан отишао својим редовним активностима. Пролазио сваки дан поред Техничке школе у Каракају, видио да након три-четири дана нема људи. Информација је била.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, и то кад сте видели да нема људи, је ли Вам није било чудно?

Сведок "Q": Да нема стражара, не људи, него стражара, не видим људе унутра.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, Вама су тражили камионе када је био онај, овај, она одлука да се становништво исељава.

Сведок "Q": Тако је.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли Вама није било чудно што Вам нико не тражи камионе, шта сте помислили кад нема људи, а Вама нико није тражио камионе?

Сведок "Q": Па, видите да Вам кажем, врло ретко су у превозу људи ангажовали камионе, углавном су то аутобуси «Дринатранса», аутобуси.

НАТАША КАНДИЋ: Аутобуси, па добро, имате и аутобусе.

Сведок "Q": Не, у «Аутотранспорту» нема аутобуса, то је «Дринатранс», то је друга фирма, ми немамо, ми имамо само камионе.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али је ли може да промакне, овај, таква ствар да се организује одлазак људи, а да Ви не знате?

Сведок "Q": Па, што би ја као директор «Аутотранспорта» знао за одлазак људи.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, али Ви сте исто као директор «Аутотранспорта» до тада све знали и да је одвајање и да има убијања, све сте знали и сад у једном тренутку више?

Сведок "Q": Па, ја сам знао зато што су ангажовани били камиони госпођо, због ангажовања мојих камиона. Ја кажем да је било убијених рекли ми возачи, овај, оног момента кад нису више ангажовани били моји камиони у том процесу ја стварно не знам, и кад сам завршио овог због Агана, ја стварно више немам никаквог контакта са Техничком школом, нити са Владом.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, али у неком смислу, пазите Ви сте нам мало пре рекли да Ви започињете неко Ваше ангажовање преко Радета Костића, па онда, овај, Марко Павловић наоружавање, значи Ви сте од почетка, Ви припремате, учествујете сад у тим припремама, сад видите.

Сведок "Q": Не, не само ја, нас има неколико стотина који учествујемо у тим припремама, па није то пало с неба.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али Ви сте онај који видите и одвајање, Ви сте онај који видите тела испред школе и кажете сад одједном узели сте ваша четири камиона и завршена прича.

Сведок "Q": Ја тако кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Па да, тако кажете.

Сведок "Q": Да, то тврдим.

НАТАША КАНДИЋ: Али није логично, ја Вас питам је ли Ви виђате, одете код Бранка Грујића?

Сведок "Q": Па, рекао сам то, ја сам рекао овде у исказу да сам ја идући на посао приметио након 3, 4, 5 дана да нема стражара пред школом, да сам приметио. Да је била првобитна информација за грађанство, неко је пласирао информацију, да су отишли на размену у Батковић, да су отишли у затвор у Батковић и рекао сам након петнаестак – двадесет дана, не знам ког периода, почиње јавно да се говорка по Зворнику да су људи поубијани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су били три дана у Пилици?

Сведок "Q": Нисам никад то чуо, то сам први пут чуо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли до Пилице доле према Бијељини?

Сведок "Q": Ма не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, уопште?

Сведок "Q": Не.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, овај, да ли сте Ви били на Привременој влади када је неко поставио питање?

Сведок "Q": Не, ја сам рекао само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати.

Сведок "Q": Да.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а овај, а да ли је било прилике да ли сте са Стевом Радићем у том периоду тих 15 дана кад се све то чује, да ли сте с њим или с неким другим из општине коментарисали, питали?

Сведок "Q": Ја сам само разговарао, ја сам само разговарао са Грујићем о томе и рекао сам шта је он изјавио.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте у тим разговорима виђали Маринка Василића тих дана?

Сведок "Q": Тог дана, тог критичног дана кад су људи раздвајани, ја сам рекао видио сам полицајце и у Бијелом Потоку и око школе кад су људи истоварани, кад сам ишао доле, али Маринка Василића лично нисам видио.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било неких, је ли било неких састанака на који су Вас позивали у вези са насталом ситуацијом?

Сведок "Q": Мислите у вези одговорности за то што се десило?

НАТАША КАНДИЋ: Не, у вези са ето догодило се, нешто причају у граду?

Сведок "Q": Тако је, први пут смо ми добили 1998 године преко суда из Зворника списак особа интересантних за разговор са Хашким трибуналом и ту је нас било тридесетак и онда смо се састали једном приликом, ако мислите, не знам на што мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Не, мислим на то Ваше друштво Грујић, Марко Павловић, сви ти људи Стево Андрић?

Сведок "Q": Марко Павловић је недуго после тога, не знам колико је било, био је ухапшен био је у Бијељини и он је отишао из Зворника, с њим нисмо више имали контакта, нити ја лично нити било ко, колико ми је познато, а то је била овако табу тема о којој није било баш здраво говорити, јел свесни смо сви о чему се ради.

НАТАША КАНДИЋ: Па, јесте ли с неким из Каракајске чете са Миланом, Здравком, с неким разговарали?

Сведок "Q": Па ја сам разговарао са стотину њих, са свима, нема малтене с ким нисам разговарао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а јесте ли дошли до тога, је ли има неког сазнања, та наредба коју смо помињали, Светозар Андрић, штаб Територијалне одбране?

Сведок "Q": Госпођо, видите, све што би ја сада рекао што ми неко каже у приватном разговору, ја верујем да би он то овде негирао, ја то не смем рећи, мислим како сад да кажем, знате шта, рекао ми неко и сад ће он доћи и рећи овде није тако, мислим не бих улазио у те приче. Ја сам говорио где сам ја лично учествовао и оно што сам ја, где сам ја, моја лична сазнања, а ове приче кафанске рекла-казала ја се не смем упуштати у то.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Колега, питање? Немате.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После паузе ћемо суочење и питање.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само, колико је удаљен, колика је удаљеност од Ђулића до Сапне?

Сведок "Q": 7 – 8 километара.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А од Каракаја до Сапне?

Сведок "Q": Петнаестак километара, 15 -16 километара.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само и овде, рекли сте да је неко дао задатак Јови Мијатовићу да обавести војску и полицију о иселјавању, ко му је дао тај задатак?

Сведок "Q": Не, ја сам разумео да је, са тог састанка на коме смо ми били у Винка Радовића, у некој подели шта ко треба да уради, мој задатак је био да у Шетићима, Бошковићима.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, знам, знам, а шта Јово?

Сведок "Q": Да обавести надлежне органе око тога.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, важи, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ја имам још пар питања, пошто сад како иду питања Ви стално нешто говорите друго, сад ми више није јасно, у истрази и Тузли никаквог Благојевића, Андрића нисте помињали, на претресу јуче на моје питање да ли се помиње Благојевић тог дана Ви кажете не, имате ли сазнање да он има неке везе са овим кажете не, данас први пут на питање тужиоца да ли се још неко друго име помињало некога ко није присутан Ви кажете мислим да се помињао Благојевић и Андрић, након тога на питање пуномоћника оштећеног да ли се помињао Андрић кажете не, е сад, пошто сте то све рекли различито, ако сте сада схватили шта хоћу да питам, питам Вас ко то помиње Благојевића и Андрића или да ли га уште помиње, мало пре рекосте не помиње га нико и зашто ако помиње, ко помиње, ако кажете да га помиње реците нам ко и зашто то до сад никада нисте рекли, него јуче први пут, односно данас?

Сведок "Q": Па, не знам, нисам мислио, не знам да ли је било битно, овај, ја сам рекао, ја сам мислио да га тог дана, Ви сте ме питали да ли га познајем или не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па питала сам Вас јуче је ли се чека Благојевић кажете не знам.

Сведок "Q": Да ли сам контактирао са њим нисам контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја сам Вас питала јуче да ли се чека Благојевић, Ви кажете не знате ништа, данас кажете помиње се, е да видимо ко га помиње? У штабу, говоримо сада о Вашем боравку у штабу.

Сведок "Q": Марко Павловић помиње да чека, да чека одлуку команде, не спомиње ми Андрића нити Благојевића, претпостављам да њих чека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте помињу се, сад кажете не.

Сведок "Q": У ком контексту, сад више не знам тачно у ком контексту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На питање тужиоца сте рекли има ли још неке личности која се помиње а нема је физички у штабу, Ви кажете да, да ли се помињу још неке личности, ја Вас сад питам ко помиње? Јуче сте на моје питање рекли да се не помиње, данас, да то рашчистимо, данас кажете помиње се, на питање пуномоћника да ли се помиње Андрић, кажете не. Немојте ме прекидати, нећемо знати сутра кад будемо читали транскрипте шта сте рекли господине "Q", да ли схватате то? Тај проблем кад суд цени доказе, суд мора да зна шта је неко рекао, је ли схватате? Јесте ли Ви сигурни да се помињу Благојевић и Андрић тога дана?

Сведок "Q": Нисам, сигуран сам да се спомињу, овај, да се спомиње, чека се одлука војне команде надређене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже господин Поповић, немојте гледати у браниоца, господин Поповић каже.

Сведок "Q": Не гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас видим, господин Поповић каже лепо чека се командант, ја Вас лепо питам јуче имате ли то сазнање Ви кажете немам. Друго питање, село Бошковићи и село Петковци у односу на Клису да ли се пролази кроз њих кад се иде за Сапну?

Сведок "Q": Не пролази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок "Q": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неки пут од Клисе до Сапне?

Сведок "Q": Има, излази на тај пут и Клиса излази на тај пут између Петковаца и Бошковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи излази се из Клисе. Је ли ближе из Клисе ићи преко Бошковића на Сапну или преко Ђулића?

Сведок "Q": Не иде он преко Бошковића, они силазе доле до Петковаца па онда враћају десно, али хоћете да кажете из Клисе је ближе сићи до Ђулића, али ако идеш за Сапну не требаш ићи у Ђулиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питам, па то Вас питам. Што су онда ишли, што је онда састанак у Бијелом Потоку договорен претходног дана ако иду у Сапну?

Сведок "Q": Нисам ја рекао да је договорено у Бијелом Потоку, ја сам рекао да је договорено у Ђулићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте, да у Бијелом Потоку.

Сведок "Q": Али договорено је да се скупе да би било организовано, па замислите кад би сад из 15 села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што да иде организовано, кажете сад иду пешке са кесицама, немају ништа да носе?

Сведок "Q": Па, побиће их неко, рат је, јао госпођо, Ви као да сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би Муслимани побили своје Муслимане, што би их побили?

Сведок "Q": Побиће их Срби, пролазе кроз српска села, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кад се иде, молим Вас, врло је битно, кад се иде, ево овде нема ни Петковаца на овој мапи, ми ћемо нову набавити мапу, има Ђулића, има горе Незук, Сапна, Ви сте овако рекли кад сте говорили у истрази лепо сте објаснили незучки пут, аутобуска станица.

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то из Ђулића?

Сведок "Q": Из Ђулића су они требали да оду до незучког пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, знате шта Вас питам.

Сведок "Q": То им је најближа тачка према линији разграничења и да крену лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има ближе за Сапну преко Клисе то Вас питам, из Клисе, не преко Клисе, него из Клисе?

Сведок "Q": Ако идете из Клисе за Сапну не требате ићи у Ђулиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам.

Сведок "Q": Не треба, ево кажем, не требате ићи у Ђулиће ако идете најпречим путем, али ако је договорено идете онда идете у Ђулиће, да би се скупили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто да иду, да би се скупили?

Сведок "Q": Па да се организују, да иду организовано као колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питаћемо после господина Грујића, је ли тако господине Грујићу имате друго мишљење, је ли тако, колико сам ја Вашу одбрану схватила? И где је та незучка станица?

Сведок "Q": Она је на путу од Зворника према Сапни једно километар ипо пре Сапне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Сапне?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли до те станице може да се сиђе, може да се стигне и без да се иде у Ђулиће, је ли тако?

Сведок "Q": Може, ако идете најпречим путем можете да се стигне, не требате ићи у Ђулиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате у Ђулиће?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сазнасте ли Ви нешто о сахрани толиких људи у јуну месецу? Немојте 1998 годину да ми спомињете и ексхумације, него у јуну месецу ко сахрани те људе толике цивиле?

Сведок "Q": Нисам ништа сазнао о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули?

Сведок "Q": Нисам ништа чуо о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули уопште да се толики народ сахрањује?

Сведок "Q": Па, ја Вам кажем, ја сам јуче рекао малтене медији су писали до краја рата да су у руднику, да раде у Љубовији, да не знам ни ја ово, оно, није било сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је то нешто одрађено тајно?

Сведок "Q": Да је њихова ликвидација одрађена тајно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, причамо о сахрањивању.

Сведок "Q": Па, вероватно урађена ликвидација и сахрана тајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је сахрањивао тада, ко је сахрањивао, ко је обављао тај посао?

Сведок "Q": Ви питате у редовној процедури то је обављало Комунално предузеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, и у тој процедури тада, ко је вршио сахрањивање у јуну месецу Вас питам, конкретно, немојте сада? Ако Ви знате?

Сведок "Q": Ако је било, ако је било ратних жртава то је сахрањивало Комунално предузеће које је држало гробље и држало је ту надлежност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је директор био Неђо?

Сведок "Q": Јесте, Неђо Млађеновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видесте ли Неђу у јуну месецу?

Сведок "Q": Па, видио сам га сто пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га питали јеси ли ти сахрањивао оволике људе, погинули људи, ко је то сахрањивао?

Сведок "Q": Ма, дајте молим Вас, да га то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га питали?

Сведок "Q": Ма, дајте молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисте ни чули где су сахрањени, ништа?

Сведок "Q": Нисам, нисам био сигуран да ли су људи убијени, први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте чуло се, цео град прича.

Сведок "Q": Читав град је причао, али није било сигурно, било је и других информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, чекајте, прича град да су убијени, а није сигурно да су убијени?

Сведок "Q": Па, причају сви да је нешто урађено, а нема доказа, није доказано, први пут је јавно било доказано кад су нађене, кад су ексхумиране гробнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто, ја колико сам Вас сад схватила након ових питања, Ви ујутру оно у 8 сати кад Вас зове Миле Јовић, Ви још увек мислите да они сви иду у Мемиће?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви. И који је први тренутак кад Ви сазнајете да се раздвајају?

Сведок "Q": То је кад сам дошао, кад сам се враћао од куће и кад сам видио да се истоварају одређени мушкарци у Техничкој школи у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је онај други пут?

Сведок "Q": Кад се враћам, да, од куће, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никад раније нисте помињали да сте Агана видели пре него што сте отишли по њега у ТШЦ, сад сте то причали, колико мене памћење служи, сад сте се подсетили?

Сведок "Q": Па, мислим да ме је мало адвокат подсетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а где сте то видели њега тамо?

Сведок "Q": Кад сам прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој ливади?

Сведок "Q": Да, да. Не, пред његовом кућом мислим да је, пошто је његова кућа пре доласка на Бијели Поток на једно километар поред самог пута, он је држао ту продавницу и имао је кућу на самом ту путу, мислим да сам га ту видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како објашњавате да је Маринко Василић претходног дана знао да треба да ангажује полицију да пропрати камионе, а Ви не знате?

Сведок "Q": То њега требате питати, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питаћемо и њега, па и Вас заједно да видимо.

Сведок "Q": Тако је, али не, како ја ангажујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како коментаришете, то сам питала? Он каже добија претходног дана информацију да треба полицију да пошаље тамо да пропрате камионе и аутобусе.

Сведок "Q": Коментаришем да је онда учествовао у организацији и смишљању за раздвајање, ако је тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тако је рекао, значи да је он знао пре Вас. И само још једно питање, значи загушљиво, пара, врућина, излази тамо Ви то видите, долазите у штаб и коме то кажете је ли свима онима присутнима?

Сведок "Q": Ја мислим да сам то рекао Грујићу у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Марку Павловићу?

Сведок "Q": Нисам сигуран да ли сам њему рекао, можда сам и њему, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни, добро.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја као пуномоћник оштећених знам, био сам тамо више пута и знам да је из 15 села су прикупљени људи, па би било добро и видим да нема ту село Лупићи, Лупићи има, рекли сте нешто да нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема Петковци.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, због тих раздвајања, због тог окупљања, да ли је требало ићи у Ђулиће или не, требали би имати неку карту где имају сва та, 15 има села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражила сам, тражила сам. Карту имамо ову 1:50, тражила сам.

Сведок "Q": Судија, ако узмете детаљну карту, географски центар на број становника тих села су Ђулићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђулићи, знам. Гледала сам ја и филм. Зато и питам зашто људи из Клисе са оне асфалтне раскрснице иду оним макадамом до Ђулића?

Сведок "Q": Тако је, да би се поново вратили по договору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па то Вас питам, како то објашњавате?

Сведок "Q": Па, рекао сам, да би било то, уређено да би се ишло у колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда одатле иду преко Петковаца, Бошковића?

Сведок "Q": Не. Само иду Петковаца, Шетића и пре Бошковића крећу лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви ипак обезбеђујете да се не пуца?

Сведок "Q": Бошковићи држе линију на самом незучком путу, држимо ровове 100 метара од незучког пута, да имамо карту разјаснили би и да повучемо линију разграничења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Вам карта.

Сведок "Q": Видите, требало би повући линију разграничења сада куд је била линија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, Ђулићи? Ево Шахбеговићи, фале Петковци колико ја видим, Радава, ево Ђулићи, Сјенокос, то су сва та села, је ли? Бошковићи, али нема Петковаца.

Сведок "Q": Петковци су ево на овоме где излази пут из Клисе и мало пре, после Ђулића

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ни Клисе.

Сведок "Q": Па, Петковце зову Доња Баљковица, то је њихов званични назив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Петковци.

Сведок "Q": Петковци се зову Доња Баљковица, то је Месна заједница Доња Баљковица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ту су Петковци.

Сведок "Q": Да, ми смо их звали Петковци, али то је Доња Баљковица, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да овај сведок бар сад док је у суду не разговара са следећим сведоком, док смо ми. Молим? Бар сад док смо ми у надлежности, а за ово друго не можемо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

НАСТАВЉА СЕ главни претрес у 12 часова и 37 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питања. Ајте да се не враћамо.

НАТАША КАНДИЋ: Само бих волела да нам помогнете да разјаснимо око Клисе, Ђулића и осталих села, где се налазе, ко је у селима, је ли се мештани Ђулића налазе у то време, у суботу, је ли се налазе у својим селима у својим кућама, ови у Лупићима, где су људи?

Сведок "Q": Па, ја сам свакодневно пролазећи пролазио ту кроз дио Лупића, кроз Ђулиће комплетне и људи су били у својим кућама и становништво деца, жене, људе које сам виђао. Познато је нама било да је један део људи пребегао према, овај, територији коју контролишу

Муслимани, један дио војноспособних, али један дио је ту људи нормално живио и са женама и децом, у кућама.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било акција неких одузимања оружја, разоружавања, је ли било протеривања људи их тих села пре тог договора о иселјавању?

Сведок "Q": Ја мислим да су они предали оружје које су пријавили да су они предали да ли полицији, да ли војсци, не знам тачно, али мислим да су предали.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми одакле долази становништво, одакле долази у Бијели Поток? Одакле они стижу ту?

Сведок "Q": Мислите на овај дан кад је договорено скупљање?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок "Q": Они долазе из Клисе, Цина.

НАТАША КАНДИЋ: Из Клисе.

Сведок "Q": Па, из свих тих села околу који се спомињу, дванаестак – тринаест села се овде спомињу или заселака.

НАТАША КАНДИЋ: Да свако из свог села, овај, долази или су негде скупљени, па онда опет са тог скупљеног?

Сведок "Q": Ја нисам био кад су се они скупљали али мислим да су, да договор на коме сам ја присуствовао је био да су они скупе у Ђулићима.

НАТАША КАНДИЋ: У Ђулићима?

Сведок "Q": Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па, чекајте, има неки сведоци који кажу да су Ђулићи у то време празни да нема у Ђулићима никога него да су сви скупљени у Клиси.

Сведок "Q": Тог дана кад је било раздвајање и то?

НАТАША КАНДИЋ: Претходног дана.

Сведок "Q": Не, не, тог претходног кад сам ја био на договору у Петковцима ја сам прошао кроз Ђулиће и ту су људи живели нормално у својим кућама.

НАТАША КАНДИЋ: Па, кад читамо те људе њихове исказе они кажу да их је полиција истерала, да они нису били у својим кућама, претходног дана да их није било?

Сведок "Q": Можда је то тако, али није ми то познато стварно. Ја сам пролазио кроз Ђулиће и виђао сам људе ту који су били, уосталом између Ђулића и Петковаца или овде како на карти каже Доње Баљковице, била је барикада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу оштећени, да скратимо, да су сви они пар дана пре тога скупљени у Клиси, да је ту била ужасна гужва, сви су ту били.

Сведок "Q": Ја то не знам, први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

Сведок "Q": Не, али ми је познато да су сви преговори вођени у Клиси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли онда виђали у Клиси већи број људи него иначе?

Сведок "Q": Не, кроз Клису ја не пролазим, Клиса је са тог пута за Сапну, она је дислоцирана 3-4 километра, 3 километра десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, горе, знам, извините. Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Само још једно питање, ових неколико хиљада Срба у спортском центру када они улазе у села?

Сведок "Q": Истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је сведок исти дан.

Сведок "Q": Исти дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није недеља, понедељак.

НАТАША КАНДИЋ: Понедељак.

Сведок "Q": Да, понедељак тај кад они излазе, они одма улазе.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, они су, ми смо схватили по оштећенима да су они раније изашли, значи после одвајања, после становништва из Бијелог Потока и затварања и ових.

Сведок "Q": Да, истог дана они улазе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Грујићу. Значи прво ћемо питања ако имате, а после ћемо суочење. Изволите питања, можете ту да седнете, упалите микрофон.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Само бих једно мало појашњење, ништа више, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи примедбе, све, ако имате нешто, примедбе, питања, слушали сте јуче.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Немам питања, само једно појашњење да појасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никакве примедбе ни питања?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, ако Ви имате, Ви предочите, није проблем никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Кад се сиђе из Клисе путем на пут Зворник – Сапна, колико је било преко пута, тамо преко реке линија муслиманска далеко?

Сведок "Q": Па, ја сам то рекао, то је свега неколико стотина метара, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то сад Ви то тако описујете, ја баш не знам то кад се сиђе низ Зворник, низ Сапну, на шта мислите?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Кад се долази из Клисе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Клисе.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Асфалтом, силази се на пут Зворник-Сапна доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ђулиће?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, више, више Ђулића према, иза Петковаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други значи пут, други.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Иза Петковаца.

Сведок "Q": То је на пут где клисашки пут излази на пут Зворник – Сапна, где се тачно рачвају.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То

Сведок "Q": Одатле је линија коју су контролисале муслиманске снаге била око 1000 метара, то је тај километар који сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Друга ствар, отприлике колико је од Бијелог Потока опет до те тачке прве најближе муслиманске линије?

Сведок "Q": Па, то је можда три километра, можда четири максимум, три километра, два-три километра, не више.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: За колико се може пешке стићи ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Од Бијелог Потока рецимо на Сапну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или од Клисе?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Или од Клисе?

Сведок "Q": То је пола сата хода, можда сат, сат, у колони сат.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немате више питања?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, ако Ви имате, изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што он негира оне Ваше речи?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок, па ваљда је Вама нешто засметало у његовом исказу или није ништа? Јесте ли му рекли јеси ли обећао људима да ће изаћи ка Сапни, што си реч погазио, јесте ли му рекли то?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па, није он погазио, погазио је Јово Мијатовић, Јово Мијатовић је био вођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, Ви сте рекли да сте њему рекли.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Можда сам ја, онда сам ја, ти рекао, али пазите Јово Мијатовић је био главни преговарач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте господине Грујићу, то сте Ви рекли да сте рекли овде присутном сведоку, док он није био ту.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Можда сам ја у љутини рекао да је Јово Мијатовић и он, а не само он, него и Јово Мијатовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, је ли и он, сад Јове нема, питамо сад за сведока.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: И он је био преговарач, разумете, могуће да сам у љутњи овде рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је погазио реч? Из оптужнице произилази да сте Ви погазили њихову реч, а овде испада да су они погазили.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, молим Вас лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам, то је битно да разјаснимо.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Јово Мијатовић као народни посланик, као председник општине и као високо опуномоћени представник државе, односно ратни комесар за 7 – 8 општина Горњег Подриња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо понављати то.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Имао је те све функције, дакле високи је човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, све сам чула Вашу одбрану, у Вашој, молим Вас, у Вашој одбрани рекли сте да сте њему рекли, њему, јеси ли ти људима обећао да ће изаћи ка Сапни, зашто си погазио реч и рекли сте у Вашој одбрани реченицу коју сам ја и јуче рекла све су "Q" и Јово преговарали, затварали, договарали, тим речима.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Они су преговарали сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад је ту сведок, сад му то у лице реците.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказ СУОЧЕЊЕМ између оптуженог Грујић Бранка и сведока "Q" на околности:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, ко то жамори у публици, дајте представите се. Ко сте Ви ту што причате госпођо, ви? Ко сте Ви у публици. Јесте ли оштећени, јесте фамилија?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Моја фамилија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте молим вас коментарисати док се води поступак и немојте ме деконцентрисати.

На околности:

-да ли је оптужени Грујић рекао сведоку присутном: «Јеси ли ти људима обећао да ће изаћи ка Сапни, што си погазио реч» у просторијама штаба ТО, те на околност

-из речи сведока да је цео град знао да људи чекају размену за Тузлу, да су ту притворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад реците њему Ви у лице. Не мени, њему.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Те речи су се односиле на главног преговарача Јову Мијатовића који, а не лично на тебе, јер ти си био млађи по функцији и по улози у тим преговорима, разумете, а ово што се тиче да је сав Зворник знао, вероватно је сав Зворник знао јер сам рекао да сам знао и ја, ништа ту није сакривено било. Ја сам на суду рекао да сам и ја знао да су људи притворени, према томе нормално је било да су и сви други људи знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисам била присутна оног дана кад сте давали одбрану, помислила бих да је ово сад неки други човек. Ви сте тог дана све време говорили "Q" и Јово све договарају и преговарају и питајте њих, ја данас кад је дошао човек сад кажете.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја имам информацију да су њих двојица све преговоре водили заједно, да је Јово Мијатовић њега ангажовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад га питајте, шта је преговарао, сад је ту прилика. Ко је договарао?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па нисам ја био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али Ви сте рекли да је он то преговарао, како Ви то онда знате?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја сам чуо да Јово Мијатовић и он преговарају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да, Јово Мијатовић ме обавестио да њих двојица преговарају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је чију реч погазио?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја мислим да је Мијатовић погазио своју реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте у одбрани рекли да сте њему то рекли и да сте њега питали?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте се прво препоречили са Јовом, па сте онда њега питали, зашто си погазио реч?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: После сам ја са Јовом се препоречио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Рекли сте да сте се с Јовом, а онда сте се њему исто обратили.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Могуће да сам тако рекао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још неко питатње, примедбу или нешто на неки део његовог исказа?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Је ли Вам рекао за ове услове пара, загушљиво и то?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: То ми је рекао Аган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је Вама рекао, сведок "Q".

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја знам да ми је то рекао Аган, тога се сећам разумете, а не сећам се да, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био и оптужени Поповић кад се причало о тим?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, Поповић је дошао касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он није ни знао какви су тамо услови?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам ја да ли је знао или није знао, касније, Поповић је дошао касније, ја сам дошао мало прије, Поповића није било, онда се појавио сведок "Q" са Аганом, Аган је испричао ситуацију каква је доле, ја сам иначе био љут. У том моменту је дошао Јово Мијатовић, чуо сам да је дошао у другу канцеларију, ја сам изашао и напао Јову Мијатовића, ето у томе, и у том моменту сам ја малтене грмио на Јову Мијатовића, појавио се господин Павловић који је чуо дио, дио наше препирке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли тачно ово што прича сведок за оптуженог Поповића да је он наредио испред штаба?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не, јесте ли били ту присутни кад се догађа ово што он говори за њега?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, ја то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он командант штаба?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја сам био ту пар минута и ја сам отишао, ја сам се задржао можда свега 10 минута, изгаламио на Јову Мијатовића и после тога сам отишао, нисам био ту уопште 10 минута, шта се касније дешавало, писало, дешавало ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Изволите. Ако имате питања и примедбе претпостављам да имате, а онда ћемо суочење. Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Господине "Q" да ли Ви знате да формирање бригаде војске Републике Српске на основу Закона војске Републике Српске престају све функције територијалне одбране као вида организовања народа за одбрану и свих изведених облика односно команди. То није питање и одговор, ја сам питао да ли зна.

Сведок "Q": Па, мени је то познато, то је «Службеним листом», овај «Гласником» Републике Српске регулисано оснивањем војске, војска је преузела ову командну одговорност, а штаб ТО оно попуњавање јединица људством и материјалним средствима и тако даље.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, да ли Ви знате да штаб ТО, с обзиром на ово што сте рекли, штаб ТО, сви људи из њега више не постоје у

штабу, постоји само зграда штаба ТО, не постоје унутра, сви су прераспоређени наредбом из Корпуса, односно команданта штаба бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он човек пита оно како је на папиру. Он је рекао ко је. Је ли има ово неке утицаје на Ваше одговоре мало пре.

Сведок "Q": Не знам, ја не знам чему води, али овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита како је то по закону.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, ја питам како је у пракси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао у пракси да сте тог дана Ви командант штаба, да је ту сведок «Р» и тако даље. Је ли имате примедбу на то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Управо на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви питати тако да већ одговорите, њему сугеришете шта он треба да одговори, разумете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дозволите ми да изведем ово коначно питање, ова два питања, па та њу питања да поставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали сте по закону.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ако све ово знате, да ли знате да свом оружаном силом војном и свим ефективима војним у Зворнику командује командант штаба бригаде господин потпуковник Благојевић Видоје?

Сведок "Q": Да, у смислу војне команде да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када? На који период питате?

Сведок "Q": После формирања војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Сведок "Q": То је било негде да ли крајем, не знам тачно кад је формирана војска Републике Српске, не могу се изјаснити тачно, има то у «Службеном листу» и не бих смео рећи ништа о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли знате да господин Јовић Миле никад није имао седиште као члан штаба у штабу ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли знате где је имао седиште? Тако се пита.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, да ли знате где је имао седиште, односно где је радио?

Сведок "Q": Па, Миле Јовић је имао седиште у «Стандарду», али морате, ја сам давао ове исказе неколико пута и сад ја видим у чему се води, да штаб ТО, ЈНА, ја нисам професионалац, ја не знам то, за мене је то било војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је телефоном назвао рекли сте Миле Јовић из штаба ТО.

Сведок "Q": Да, ја сам, ја тврдим да ме Миле Јовић назвао из штаба ТО ради камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телефоном?

Сведок "Q": Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И у име кога Вам је тражио, питам Вас у име кога Вам је Миле Јовић тражио камионе? Јер Вам рекао?

Сведок "Q": Па, то није био први пут, нама је пракса била стално су били коришћени камиони и за потребе војске и за ТО, ја не знам за то, та логистика која је водила бригаду, стално је ангажовала камионе за разне потребе, није ово био ни први ни задњи пут у кориштењу камиона.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Четврто, кад сте се враћали из Бошковића, за разлику од онога што је договорено, шта сте приметили осим возила тамо, је ли примећено још нешто оруђа, оружја, војски, полиције и тако даље?

Сведок "Q": Мислите на Бијелом Потоку?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: На Бијелом Потоку, да.

Сведок "Q": Ја сам рекао кад сам пролазио да је било људи у униформама и овога војске и овога полиције и да су били наоружани то сам рекао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је било борбених возила?

Сведок "Q": Ја мислим да јесте, ја мислим да је било нешто и тенк, два, да су били паркирани.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да је било и борбених возила?

Сведок "Q": Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сте Ви, као што сте изјавили, да ли сте Ви чули у штабу ТО кад сте били, да је мени не наређено, него предложено да направим списак људи из ТШЦ-а?

Сведок "Q": Ја сам то рекао да сам сазнао у штабу ТО да се прави списак, да се прави списак људи који треба да иду за размену.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сте онда кад сте преузели обавезу на себе да одвезете људе на место размене, да ли сте по мојој појави, кад су спискови већ били завршени, по мојој појави у штабу тражили од мене да ја потпишем да Вас не би ухватио мрак, место куд идете и тако даље и тако даље?

Сведок "Q": Јесам, јесам, ја сам тражио од Вас да потпишете потврду али сам рекао да на терену постоји разграничење и да нас неће пустити уколико не потпишете ту.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли стоји, да ли стоји у склопу тога да сам ја Вас упозорио да сам у суштини не овлашћен, а да сам на Ваше инсистирање то ипак потписао?

Сведок "Q": Па, Ви сте мене упозорили да је, да Ви потписујете као командант ТО, а да је то војска, међутим ја сам рекао мислим да ће моћи проћи и потврда штаба ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вас је упозорио, да је то војска, шта то?

Сведок "Q": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то војска.

Сведок "Q": Ја треба да доведем људе на границу који држе линију разграничења, тамо војска држи линију разграничења између двије, како ће пустити те људе ако нема неког документа на основу чега, да ли ја нисам, да то није нека превара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је он добио задатак по војној линији, да Вам је он то рекао.

Сведок "Q": Не, он је мене питао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да направим списак.

Сведок "Q": Он је мене питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви сте рекли да Вам је он рекао да је добио задатак по војној линији да направи списак.

Сведок "Q": То је списак заробљених, то је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и после за превоз.

Сведок "Q": Али он мене пита за други документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и он каже да је добио тај задатак. Добро знам потврда, говорим о претходном, па самим тим.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је друго. Дакле да ли је Вама било јасно, да ли сам ја Вама дао до знања да тај део треба да потпише војска, а не ја, и Ви сте онда од мене тражили да потпишем да би избегли ноћ, самосталне групе и не знам ни ја шта.

Сведок "Q": Тачно је то да сам ја тражио од Вас потврду, да сам рекао неће нас војска пустити, да сте Ви мени рекли да је то војска, да је ово ТО, да су два различита појма, ја сам рекао да мислим да може и потврда ТО да ће они поверовати на ту потврду.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је, да ли сте Ви кад сте ишли у ТШЦ, тај пут за овог једног Агана или овог другога, да ли сте поред полиције и припадника Каракајске чете приметили још униформисаних људи других структура?

Сведок "Q": Ја нисам сигуран, било је разних, било је кажем људи у шареним униформама за које ми, то је војска и ових полиције, полицијска, ја стварно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Знате шта Вас питам, да ли сте приметили присуство оних које сте знали једнако добро као и ја, добровољачке формације?

Сведок "Q": Међу њима је било и припадника добровољачке формације коју сам ја тад сматрао да је војска.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Председница суда Вас је питала да ли сте Ви затекли у штабу, кад сте дошли, да ли сте затекли господина Благојевића и господина Андрића и Ви сте негативно одговорили што је и истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја то уопште питала да ли је затекао, то нико није ни рекао да је затекао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, онда сам ја тако схватио. Да ли је могуће да су они чекани у штабу, мислим Ви сте тако поставили питање и ја ћу га наћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко чекао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли се неко чекао, е сад тај неко чекао се вероватно због нечег што је утицајан, да ли се могло десити да промена ова што сте Ви заједно са осталима договарали око иселјевања буде реализована та промена преношењем информације од неког ниже потчињеног командантима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јао, немојте та хипотетичка питања, заиста је нејасно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нису то хипотетичка, ја то питам у вези са оним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се могло десити, то је хипотетика.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли се могло десити, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, да он зна, да ли да он зна да ли се могло десити, немојте. Човек се не разуме у војне послове.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, да ли се могло десити с обзиром на оклопне јединице које су се појавиле на Бијели Поток које уопште ни у сну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али шта Ви њега питате, да закључује да ли се могло десити да је неки нижи, немојте таква питања, ајмо конкретна питања. То је нејасно, потпуно нејасно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Од кога сте Ви чули да војска односно држава конкретно имају план за размену ово 6000 за 800?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте на то питање већ одговорили.

Сведок "Q": Ја мислим да је то у штабу ТО.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У штабу ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекли сте Марко је рекао да је дошла наредба за размену.

Сведок "Q": Тако сам рекао.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја бих Вас молио, молио бих суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати питања, па сада да разводњавамо ситуацију.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја морам, али хоћу да замолим суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи имате примедбу, кажите да то није истина.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не, дозволите молим Вас да ја кажем, а Ви после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте питати поново и онда сваки пут добијемо различите одговоре. Значи он је ово рекао, ја сам то записала, разумете, сад Ви поново га питате.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја молим суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да прибави ту наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо после предлоге доказне, ајмо сад да завршимо са сведоком, имамо још једног сведока.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Из Бијелог Потока када је дошао у штаб Територијалне одбране спомиње да се, да команданти чекају, да се чекају неке консултације, да ли је тада речено да се праве спискови или је то?

Сведок "Q": Није ми јасно на шта, овај, конкретно мислиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни мени није јасно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Када сте били у штабу.

Сведок "Q": Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И када сте чули да се чекају да неки дођу ради консултација, да ли сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то рекао, које консултације? Ово мени није познато.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Везано за Андрића и за Благојевића, јесте у том смислу рекао да их он није видео, а да су се очекивали неки људи да дођу на консултације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, после је рекао да уопште се није помињао Андрић, а за Благојевића је први пут тад поменуо и после је рекао да није сигуран.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да га није видео рекао дословце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није питање.

Сведок "Q": Отприлике ја сам рекао да у мом присуству није се помињао Благојевић и овај, а да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда знате да.

Сведок "Q": А да је речено у штабу то да се чека одлука, одлука, овај, војне команде око тога, али нису помињана имена.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е то у том ми је требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено, ко је рекао да се чека?

Сведок "Q": Он ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок "Q": Па, у штабу, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се, шта?

Сведок "Q": Спискови су се дуго правили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок "Q": И ја сам хтио да стигнемо на време, да идемо, да не би пао мрак шта се чека, чека се да се, чекају се консултације са војном командом. Преда мном није помињан нико од официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто то никад раније нисте помињали?

Сведок "Q": Помињао сам, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, раније, раније, у свим исказима у истрази, у Тузли, јуче.

Сведок "Q": Па, ја сам сво време мислио од овога свестан, судија, сво време од овога свестан какав је ово, какав је проблем и које величине, ја сам мислио да је битно оно тамо ко је организовао убиство, ја сам сматрао да је ово небитно, мени је то небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је узео, ко је заробио људе то је небитно. Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам само још једно питање на преговорима које сте имали у овим селима, није битно да ли су Ђулићи, Бијели Поток и тако даље, рекли сте био је Мијатовић, био је Василић, ко је још учествовао од оних који су планирали да се тамо уселе?

Сведок "Q": Па, ја сам рекао да је.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Брњичани с једне стране.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Био је још један човек, тај Милошевић је био још с нама на преговорима сећам се добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сретен?

Сведок "Q": Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Максимовић Радомир?

Сведок "Q": Могуће да је био, али стварно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тог човека?

Сведок "Q": Максимовић Радомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир те чете брњичке.

Сведок "Q": Па то је, чекајте да није то што је капетан активни. Ја њега знам, али не сећам се да ли је он био, Максо, зову га Максо, био је капетан, после је био командант ове артиљерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај, тај.

Сведок "Q": Знам, знам и његовог брата, брат му је радио пројекте за моју фирму, знам га, али не сећам се да ли је он био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га виђате?

Сведок "Q": Па, видио сам га у Зворнику редовно, Зворник је мало место, виђали смо се како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

Сведок "Q": Па, док нисам отишао 2004. године, ја сам 2004. године отишао из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можемо да пређемо на суочење.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Може.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказ суочењем између оптуженог Поповић
Бранка и сведока "Q" на околности:

-да ли је оптужени рекао сведоку да је транспорт завршен, да
нема планова за сутра, да су камиони слободни и да може да их
стави у редовну функцију, да је оптужени одредио да ће ови људи
носити списак у Тузлу, на околност:

-да је оптужени рекао да је дошла наредба за размену
затворених и на околност:

-да ли је оптужени руком дописао текст на овлашћењу од
01.јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте рекли да је транспорт завршен, да
може да узме камионе, да су слободни и да ли је он дошао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нити сам камионе, нити сам камионе
тражио, нити сам камионе употребљавао, нити сам му то рекао. Да ли је
чуо од неког у штабу то је друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Њему, њему, ја нисам била у штабу.

Сведок "Q": Па, не, ја остајем према ономе што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете?

Сведок "Q": Према мом сећању не искључујем могућност грешке у
смислу за мене је био штаб Марко Павловић и сви су били за мене
Марко Павловић, могуће да је неко од његових сарадника, то не
искључујем могућност да је у том грешку, али је у штабу речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви рекли који ће људи носити, да ће ти
људи носити списак у Тузлу у штаб?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, ја сам списак, не, ја сам затекао једног
човека, а господин "Q" ме је питао да се доведе још један човек, то је
његов полицајац и он га је довео и тако је формирана екипа која је ишла
у Тузлу, а једног човека сам затекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је решио да ти људи иду у Тузлу Ви или
овај сведок?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То не знам, то не знам, није он, он је само преузео на себе обавезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, вас двојица сте ту, он иде с људима, ко је рекао да иду уопште људи у Тузлу? Ви или он, нема трећи.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ни он, ни ја, то сам убеђен, него мислим да је то решила она Комисија која је постојала за размену, а који је састав те Комисије ја не знам, то се лако може проверити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, значи та Комисија је морала да каже или њему или Вама. Ви шаљете ово писмо је ли тако?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То писмо се шаље да се прође кроз српску територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и пише у писму да се преда порука властима Тузле за размену становника.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, добро то прихватите и као несретно формулисано, али да је он одлучио, није он одлучио, он је само прихватио на себе обавезу и ризик да те људе донесе до линије разграничења, ево то ја могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма ко шаље људе у Тузлу, ко шаље људе у Тузлу да нуде у размену 700 људи?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко их конкретно одређује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и ко их шаље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И ко их бира, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже идете ви у Тузлу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не. Он?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни он.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине "Q" ко шаље ове људе у Тузлу, Ви?

Сведок "Q": Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево господин Поповић каже да он не шаље људе у Тузлу.

Сведок "Q": Ја сам рекао у изјави, ја сам тада, имам положај директора «Аутотранспорта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно ми, знам шта сте имали положај формално, питам Вас ко шаље, да ли он или Ви?

Сведок "Q": Ја не могу ни у сну одлучити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко шаље људе у Тузлу?

Сведок "Q": Па, онај ко је одлучио да их и затвори, онај ко је одлучио да затвори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одлучио?

Сведок "Q": Ја сам Вам рекао, доле је била полиција и војска, неко је послао наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, ко Вас на дан 01. јуна из штаба шаље са људима?

Сведок "Q": Ја сам рекао, рекао сам, ја тврдим да је штаб ТО и Марко Павловић да су одредили људе за размену, то је моје, он човек негира то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на ову још једну околност да ли је оптужени рекао да је дошла њему наредба за размену. Њега погледајте, немојте се са мном суочавати.

Сведок "Q": Нисам Вас разумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Марко је рекао да му је дошла наредба за размену.

Сведок "Q": Да, он ми је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете на то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никад. Никад да је мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам дошла наредба.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да је мени, ја се ограничавам, да је мени дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вама то он каже.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То никад, нити ми је ко рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је дошла?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Може бити да сам рекао да су те људе нажалост затворили због размене, али да је мени дошла наредба за размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо, ко је рекао Вама да су људе затворили ради размене, ко Вама каже?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја кажем може бити, а нисам рекао рекао ми Перо или Јанко, може бити да је тако се изразило, а да сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се изразило, не може нешто само да се изразило, ко је то изразио?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Откуд ја знам ко је наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће знати?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, како би ја знао, ја не постојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ви ово пишете, је ли тако?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То стоји, то је неспорно, то бих поновио хиљаду пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је неспорно, добро онда немамо шта више да причамо. Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А да сам ја наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више ништа.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да се изврши размена, размена је једно, а одлазак емисера је сасвим друго, два човека одлазе, а не 800 људи да

неко нареди да се затвори и да тих 800 људи иде у размену, то је нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пренеси се порука за размену, пренеси се порука за размену. Има ли још нека порука коју сте послали, а да ми немамо?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи ова порука за Вас?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, та порука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иду тамо и да нуде људе.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Та порука значи да он са њима може проћи кроз територију Републике Српске, да вероватноћа постоји мања да ће бити угрожени од ових или оних структура до границе, да ће га Бирчанска бригада уважити и пустити да преко линије разграничења пусте те људе емисере у Тузлу, ево то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да пренесу поруку за размену?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И да пренесу поруку јер су се договориле месне заједнице да се иселе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чију поруку, чију поруку да пренесу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е не знам ја, вероватно војске која је тај део организовала да, да, овај, да се ти људи, или комисије која је водила разговоре да се ти људи иселе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате чију поруку они шаљу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Верујте ми, верујте ми не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете да сте добили, како Ви оно рекосте, замолницу од Благојевића да Ви направите списак, овлашћење.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Предлог, предлог да направимо списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлог да направите списак.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, добро, нисте нам рекли још о чему разговарате с тим Благојевићем, он предлаже да Ви направите списак и шта га Ви питате, списак у коју сврху?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: О ничему, више нити знам одакле списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у коју сврху се прави списак људи који су затворени?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он је рекао да су то људи из ТШЦ-а и ништа више, ни реч више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви га шта питате? Какав ТШЦ, јесу ли то ђаци неки?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, шта да га, па немам ја шта да га питам, он је командант, ја сам нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама командант?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, он је командант Војске Републике Српске, а ја нисам у бригади Војске Републике Српске у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, као што каже сведок највероватније, он каже највероватније, ово, прво је рекао препознао, после је рекао највероватније, или вероватно, не могу сад тачно ту количину различитости да перципирам, писали овај ручно написан, руком текст?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Моје писмо је, можете узети колико год хоћете, искључиво ћирилично, можете га упоредити, може упоредити моје латинично писмо искључиво техничко писмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда то дописивао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е па сад то, то ја опет кад би могао то да кажем, ја бих онда давао сугестију некоме за лото да добије премију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате? Не знате. Добро. Хвала, седите. Ви седите тамо у публику.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја то не знам ко је дописивао али то мени делује као да су дописивали ови сами који су ишли у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Сведок нека уђе. Добар дан.

СВЕДОК МИЛЕ ЈОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Миле Јовић.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су исти Ваши лични подаци од 09.марта 2006. кад сте били пред овим истим већем.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Исто све, све исто.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ са подацима као на записнику од 09.03.2006 године, упозорен на дужност казивања истине, упозорен на последице давања лажног исказа, опоменут на заклету коју је положио пред истим већем у овоме суду, упозорен да није дужан да одговара на поједина питања уколико би се изложио одговором тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству са оптуженима Грујићем и Поповићем, је ли тако?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са оптуженима?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. Да ли остајете при оном исказу који сте дали пред овим већем у марту 2006 године?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: У потпуности остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми овде имамо нову оптужницу којом се овој двојници оптужених ставља на терет да су 01. јуна 1992 године преко јединица територијалне одбране и припадника полиције Зворника силом спровели да се узму за таоце ради размене око 700 људи Муслимана из села у околини Ђулића, да их сада не набрајам претпостављам да Ви то све знате и да се ти људи затворе у Техничко-школском центру Каракај уместо да се пуне на територију под муслиманском контролом. Ти људи су убијени, ставља се и то на терет овој двојници оптужених да су пристали на те смртне последице, па да нам кажете шта Ви знате о том догађају? Ту су неки псеудоними које уколико будете имали потребе, значи сведок «К» овде присутни, сведок «Р», можда ћете још неке требати да поменете.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја мислим да сам то рекао и прошли пут, овај, јасно да, само да поменем сада поново, ЈНА као војска се повука из Босне и Херцеговине званично 19. маја, али фактички се није повукла негде до 23. маја, да би се успоставила Војска Републике Српске. Пошто сам ја био радник Територијалне одбране оне у миру, значи прије почетка борбених дејстава у Зворнику нама је наређено свима из Територијалне одбране да пређемо у Војску Републике Српске, значи у ту Зворничку бригаду. Званичан датум формирања Зворничке бригаде је 02. јун, тако да ја нисам имао контакте уопште са Територијалном одбраном и посебно са окривљеним ни по ком основу тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 02. јуна?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не од 02. јуна, негде можда од 23. кад се војска почела повлачити односно кад су нам препустили да материјално-техничка средства која је требало нормално примити, разврстати, опремити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па, добро, ајте нам реците ко је онда Вама био командант 01. јуна?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: 01. јуна је био командант Видоје Благојевић пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли га видели 01. јуна?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви неке неке средства превозна давали за ове људе, за превоз до Бијелог Потока?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, не, то су била махом борбена средства, тенкови, оклопна возила и нешто мало ових камиона лаких који нису били баш подесни за превоз људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли сте негде из привреде тражили тог јутра?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, не, бригада није користила возила из привреде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бригада?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао да користи возила из привреде?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, сад ја не знам ко је користио, али бригада није користила, јер бригада има своју формацију и они су тражили возила адекватна, примера ради треба им возило 5 тона то су били они камиони лакши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је пре бригаде користио возила из привреде, «Дринатранс», камиони и то?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Молим? Нисам Вас разумио добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бригаде ко је користио возила из привреде «Дринатранс» аутобусе, «Аутотранспортове» камионе?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам ја то ко је користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је Територијална одбрана била дужна да ставља на располагање средства, па Ви сте били радник Територијалне одбране, је ли тако?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Могуће, могуће да је Територијална одбрана, седиште Територијалне одбране било у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: А седиште бригаде је било у Каракају, то је неких 6 километара удаљено од Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду»?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и је ли Вам познато нешто о овом догађају? Ту сте били у Зворнику. Реците нам Ви шта Вам је познато?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да Вам искрено кажем тих догађаја је било веома много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас, још мало пажње да завршимо.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Догађаја је било веома много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оваквих догађаја?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да страда 700 људи?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па не 700 људи, али исељено је на пример исељено је Месна заједница Тршић, исељена је Месна заједница Козлук,

исељена је, ја више не знам кад се шта могло десити, не могу ја сад сетити се тога, али ми је познато из једне књиге коју сам прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми књиге молим Вас, па Ви сте тамо били. Ми можемо да читамо књиге.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, не, не могу то сада, то је већ 17 година прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се овог догађаја?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не сећам се уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ничега се не сећате?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Уопште се не сећам. Ја сам можда рекао и прошли пут, ја сам цео јун провео по добром делу на амбулантском лечењу да би већ крајем јуна био на једној великој операцији, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте крајем јуна, нисте рекли цео јун.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Крајем јуна, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем јуна сте рекли, ово је 01. јуни.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, не, али крајем јуна на операцији, али је било доста дана на амбулантном лечењу, то сам рекао прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте били радник Територијалне одбране је ли тако?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците нам како је Територијална одбрана била организована?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја сам био радник Територијалне одбране оне у миру прије, прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте били после и кад се заратило 08.априла, шта сте били?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Видите, видите, моја војна специјалност је командир вода за одржавање мотора и моторних возила, борбених средстава, тако се то је ли зове, тако да ја сам се махом ангажовао на тим мојим пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а били сте члан команде штаба ТО?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: То је било у једном моменту само ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћник за позадину?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја сам рекао да та команда никада није профункционисала, никад ја нисам био ни на једном састанку те команде. То је вероватно по инерцији направљено јер сам био ја радник штаба па су онда ради плата и не знам чега примљен, али то све како је било прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте значи седели у «Стандарду» и пре него што је дошао Видоје Благојевић, кад је он дошао?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Дошао је негде 23. – 24. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је боравио?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Одмах је, боравио у «Стандарду» и почео да скупља команду бригаде да се формира команда бригаде, јер бригада зворничка је бројала негде око 7000 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он командовао кад је дошао 23. маја, је ли командовао или је тек 02. јуна почео?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, није, можда десетак дана није никоме командовао док се нису скупиле јединице, док није формирана, није лако формирати команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте датум 02. јуни.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, узима се као званичан дан оснивања бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И 02. јуна кажете узима се као званичан датум, шта ради до 02. јуна од 23. маја тај Видоје Благојевић?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Видоје Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви упознајете с њим, да ли га виђате дневно, недељно, како? То ми испричајте.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Како да не, како да не, скупља прво команду. Тражио је негде од више команде тражио је да се попуни официрским саставом то што му фали, тражили су махом активне официре ЈНА, прави разне планове, размештај јединица, формира спискове јединица, формира приштабске јединице које какве, спаја људе, што би рекли војнички људе и технику, тако да је било доста тога посла можда и цело лето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли он одмах почиње да командује јединицама, четама, батаљонима?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па не може одмах, јер нема још увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад може, кад је почео?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па негде средином лета, ја мислим да је дошло до могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је почео да командује јединицама, је ли у јуну командовао?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не верујем да је у јуну могао, нису ни биле све јединице формиране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми овде имамо неспорни податак да је Каракајска чета 01. јуна обезбеђивала објекат Техничко-школски центар у коме је затворено 700 Муслимана. Да ли Ви имате сазнање да ли је Видоје Благојевић командовао том четом?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није командовао том четом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао да командује ако он није?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам ко је, углавном та јединица није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која друга војска је била да је могао њен командант да командује?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, само је Видоје Благојевић био командант војске, ево кажете да је била и територијална одбрана, можда је из територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, не кажем ја ништа, ја Вас питам ко је други могао, ако не командује Видоје, ко командује?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја не знам, сигурно није та бригада, није та јединица тако брзо могла бити формирана, та Каракајска, сигурно. Та чета да буде при Видоју Благојевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли имате Ви сазнање, Ви кажете видели сте свега можда једанпута овога команданта, Ви га знате као Марко Павловић, је ли тако?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Поповић, јесте ли виђали њега до 02.јуна и касније или не?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не. Није он, ја мислим да није никада дошао у «Стандард» доле где смо ми били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није долазио у «Стандард»?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није никада, ја бар мислим, ја га нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одакле је онда он командовао територијалном одбраном? Из града?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, ја сам Вам рекао команда територијалне одбране је била у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте видели некада док се нисте разболели крајем јуна Марка и Видоја заједно?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нисам, нисам и не верујем да су били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујете да су били заједно?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не верујем да су били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко сазнање уопште какве везе има Видоје Благојевић са територијалном одбраном као институцијом?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја мислим да нема никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве везе?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са територијалцима кад долази Видоје, они нестају, шта?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па нестају, буквално нестају, прелазе полако у Војску Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али кажете он не командује сигурно у јуну?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, не командује верујте, не командује оним јединицама које су затечене, то су неке групице овако-онако, а он командује јединицама које су по формацијама тамо направљене то су чете од стотинак људи са свим пратећим саставом, командним саставом и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко тим људима командује у јуну, кажете сигурни сте да до половине лета Видоје није командовао?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, није формирана цела бригада, формиран је примера ради један одред, формирана је једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко тим одредом командује?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Командује Видоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видоје?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Видоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овом Каракајском четом?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Сад не могу да се сетим да ли, не верујем ја да је Каракајска чета тако брзо формирана, ту су мало били људи тешке нарави, нису баш слушали команду, не верујем да су могли одмах да буду укључени у војску, можда су касније били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите нам каква имате Ви сазнања о евентуалном учешћу Видоја Благојевића у неком исељавању, раздвајању становништва и затварању?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Никаква, никаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да немате сазнање или да он није учествовао?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да он није учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није учествовао?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Команда бригаде није знала за исељавање никакво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то радио?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја ипак мислим да су они сви били официри ЈНА који су знали да раде свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате господина Светозара Андрића?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Познајем тога, био је командант суседне бригаде у Шеховићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове Бирчанске, је ли тако?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неке командне ингеренције над Вама у Зворнику? Над војском у Зворнику?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не би требало јер он је мања бригада, наша бригада је била моторизована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, док се није Видоје Благојевић успоставио, кажете он тек почиње да командује средином јуна.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не верујем да је имао. По хијерархији тој не би могао да има никако, јер бригаде су формиране, војска је формирана за исти дан, није могла бити формирана Шеховићи војска раније него у Зворнику, то је можда на дан-два прије да је формирано, то што су били мањи, мањег састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви сте рекли у Вашем исказу да је 02. јуна, раније значи то још кад сте били у марту 2006 године, да је 02. јуна званично формирана Зворничка бригада, а Бирчанска малтене још 12. маја кад је донесен закон, јер је то била лака бригада, а Зворничка је била.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Вероватно је неки дан, не могу сада да баш знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Вероватно је неки дан раније, зато што су лакше је било формирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате тог господина «Р»? Под псеудонимом «Р».

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био технички секретар у штабу ТО?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја нисам био у штабу, али прича се да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да јесте?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Прича се да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прича се. Јесте ли Ви ишли некад у град у тај штаб?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нисам никада. Ја сам радио у тим просторијама и кад сам чуо да су разваљене, мој сто је на пример био опљачкан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то отприлике било?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: На почетку негде, ја нисам имао жељу никада да уђем више тамо. Однешена ми је једна фина онако пилотска јакна, жао ми је и данас дан и тако да нисам улазио. И данас избегавам проћи крај оних просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде присутни сведок "Q", ено тамо у публици је, овај, два пута рекао, значи Ваше име, није рекао ни штаб ТО него баш Ваше име, каже Миле Јовић је био у ТО задужен за транспорт, послао је камионе на Бијели Поток, добио је каже налог од Вас ујутру 01. јуна око 8 сати телефоном, каже да сте га Ви назвали и рекли да

морају да иду камиони на Бијели Поток да се транспортују Муслимани, само моменат да ја завршим ако може, само да нађем тачно да не буде после, како он то каже, каже ујутру кад је дошао на посао око пола осам – осам, звао га Миле Јовић из штаба ТО, питао колико има камиона на располагању и каже рекао да је одлучено да ови људи буду транспортовани камионима, да не иду пешке на муслиманску територију због безбедности, каже Миле Јовић је радио логистику у штабу ТО, био је задужен за материјално-техничка средства и увек је звао кад је требало било шта ангажовати. Каже изненадило га је што је промењена одлука али није питао Јовића ко је то одлучио јер је у време рата наредба ТО била извршна, Јовић му је рекао да је донета другачија одлука из безбедносних разлога и онда је он омогућио 5-6 камиона «Аутотранспорта» који су учествовали у превозу ових Муслимана до ТШЦ?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја мислим да је сведок ту грдно погрешно, ја нисам никада њега звао, нити сам знао чак где је, ни шта ради сведок "Q", а камоли да га зовем и поврх свега не знам зашто би га ја звао баш, а рекао сам да већ нисам био у штабу уопште у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви радили логистику?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Где, ја сам био задужен за дио логистике, а то је одржавање техничких средстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже задужен за материјално техничка средства.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ма јок, није то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неки Миле Јовић?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам. Можда је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је био.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јер сам ја рекао Вама да нисам био у штабу, не могу га звати из штаба, а место где сам ја био са мојим позадинцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неки Миле Јовић да ради логистику за материјално-техничка средства а да није у штабу, него у некој другој војсци?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, био је неки, ја сам причао прошли пут да сам ја имао проблем са овим, како се зове двојним идентитетом једнога момка који појавио се на овим просторима неки Миле Јовић, е сад не верујем да је то тај неки командант одреда «Душан Силни», али ја нисам био у штабу, овај, никако, нисам могао звати никако овога сведока "Q", овај, из штаба. Чак тамо где сам ја седио ту су били махом радионице, није било ни телефона него смо користили курирску везу, према томе ја нисам могао звати никако њега, то је вероватно грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Све је грешка. Да ли Ви знате овог Алексу Секанића?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Алексу Секанића упознао сам у току рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некад радили с њим заједно?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Молим? Нисмо, нисмо. Он је био оперативац, није он био у сектору логистике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже дошао Видоје Благојевић у штаб, не каже кад додуше, и каже рекао да је он командант Зворничке бригаде и каже Видоје Благојевић је имао и над њим ингеренције као начелником штаба, па и над Марком Павловићем, да ли је Вама тако нешто познато да је Видоје Благојевић наређивао Марку Павловићу, како га Ви знате?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Колико ја знам, ја нисам нормално пратио Видоја цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: И његов рад, али колико ја знам Видоје је дошао негде из Македоније, човек био изузетно плашљив није ни излазио из канцеларија, а сумњам да је он игде ишао, не знам, могуће да је ишао, не знам. Могуће, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Поповић да је, добро то су нам још неки рекли, нисте Ви једини, оптужени Поповић каже да је он тог дана, да му је предложено од Видоја Благојевића да направи спискове ових затвореника и да се они онда тамо мењају, после су се они и мењали.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја први пут чујем и опет кажем познајући Видоја сумњам да је то тако ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато нешто о некој институцији која се звала Јединствена војно-територијална команда?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није. То је нешто настало касније, после сам нашао у «Службеним гласницима» општине, а нисам знао тада шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете нешто о Драгану Обреновићу? Је ли он ту био неки командант, то крај маја – почетак јуна.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Драган Обреновић је био негде, негде док се војска није повукла па је се поново вратио негде средином јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средином јуна?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Средином јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, је ли био ту онда почетком јуна?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није био почетком, него средином јуна се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек средином јуна дошао?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Поповић да је Драган Обреновић командовао свом том војском ту, а не он?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Драган Обреновић је именован тада за начелника штаба бригаде и сигурно се сећам да је дошао средином јуна, није могао никако бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А отишао кад?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Отишао 19. маја кад се повукла војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пре него што је дошао Видоје?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишао Драган Обреновић. Како објашњавате да се име Драгана Обреновића налази на списку за исплату при штабу ТО, је ли он припадао штабу?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, зато што је, не само Драган, него што је било јединица ту они су, није то при штабу ТО, то је било, општина је плаћала, није плаћао ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, пише ТО.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Вероватно, али општина је имала паре, ТО није имао средства, према томе све јединице које су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био до 19. маја надређен Драгану Обреновићу?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, он је имао неку своју команду у Шеховићима, он је дошао негде из Хрватске са својом јединицом, не могу се сетити како се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у Зворнику, ко је њему ту надређен?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нема он надређеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог нема?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Он командује својом јединицом, он је командант ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Територијална одбрана и командант штаба Територијалне одбране до 19. маја, је ли неком надређен или неко њему надређен?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, ја не могу се сетити каква је та сад структура била, не бих, по законима и правилима војске тада Територијална је била увек подређена вишим јединицама, подређена ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈНА?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Подређена ЈНА, увек је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте, кад су Вам ту јакну опљачкали, кад је то било?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вам је то била та крађа, почетком ког месеца сте рекли у штабу, па сте Ви онда напустили?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, не, то је било кад, кад је, негде можда почетак априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно кад су биле борбе и то.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви од тада више нисте.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нисам улазио у штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у граду уопште, добро. Да ли сте Ви ту кад је дошао Видоје па кажете седи тамо плашљив у собици и то, јесте ли Ви имали контакт са непријатељском територијом, рецимо са штабом неке тамо бригаде на муслиманској територији или неке?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није било контаката никаквих, да кажем мирнодопских, осим оних је л' борбених контаката, било је то пуцања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја не верујем да је било, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао да се успостави контакт са Тузлом или нешто?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није, дуго није успостављен контакт, можда чак негде средином јесени је успостављен први контакт ради размене заробљеника, бар тако ја знам, сад шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Риђошића?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Риђошића знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га упознали?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Упознао сам негде 1992 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992., па добро 1992., нас интересује мај – јуни.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да ли сам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио тад, је ли био у штабу ТО или у бригади?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Он је био прво, он је полицајац иначе по занимању, он је прво био у полицији, па је после био нешто у територијалној одбрани, шта је био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Можда, можда кад је бригада, па био је он и у бригади чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У бригади?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, не знам, немојте то узети, не знам, не знам. Знам да сам га видео у униформи, не знам кад је био у бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нешто непосредно?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Па, како то Ви ту, јесте ли зворничанин?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате шта се десило, оволики људи, из ког сте Ви места? Како Ви то ништа не знате, толики народ убијен тамо, Ви ништа не знате?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, лепо, ја сам то и прошли пут појаснио, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ми јасно опет.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Добро, ево покушаћу да Вам поновим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да пробамо опет да разјаснимо.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја сам рођен у једном селу доле двадесетак километара од Каракаја низводно испод Козлука, зове се Рођевић, али сам цело време пробавио у Лозници код сестре, лакше ми било тамо, сигурније тамо спавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радите у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, путовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, у Каракају Школски центар на путу, на раскрсници.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у Каракају Пољопривредно добро «Економија».

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Челопек ту на пешке и Ви радите до краја јуна?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Добро, па што, шта то има везе, радио сам ту, идем у Лозницу да преспавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И док сте ту у Каракају, шта немате никакву информацију?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није то могло се знати, то није могло се знати, нису то биле сада не знам, да причамо сада је ли и о стварима које су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет дана су ти људи, према овде сведочењима, били у Техничко-школском центру под обезбеђењем?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па пет дана није то много да би, није то много да би се сад тако широко сазнало, пет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али то је раскрсница Каракај, где је школа.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јесте, али сам ја прелазео на мосту каракајском. Нисам ишао уопште доле, ја сам то и рекао прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљен «Стандард» од школе?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Од школе? Удаљен једно можда, па има један километар, километар и јаче, а мост је удаљен свега 250 метара, тако да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пет дана нисте приметили стражу, обезбеђење, да су ту неки људи убијени, пуцање?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, нисам, мало је Каракај, мало је Техничка школа повучена, није била крај пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неку наредбу команде бригаде Бирач 28. маја штабу ТО Зворник да се мора организовано вршити исељавање муслиманског становништва и да се мушкарци војно способни морају остављати у логорима ради замене?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант мајор Светозар Андрић.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нисте чули за тако нешто?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Никад, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви упознали тог Андрића?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он долазио у Зворник? У «Стандард»?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Долазио је он, он и данас долази у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И данас долази, добро то за данас мање-више, него тад у мају, јуну?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, можда, на почетку нисам га можда приметио одма, долазило је тада људи гомиле, не знам кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли долазио код Благојевића?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Могуће да је долазио. Је ли знате што кажем ово са резервом могуће, јер позадински сектор, тај логистички сектор је далеко, далеко издвојен од команде бригаде, ко је долазио горе тешко је било сад видети сваки пут. Ми смо бар удаљени сигурно неких стотинак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Изволите браниоци.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми кад Ви први пут видите било које војне јединице у тој фабрици «Стандард»? Или имате сазнања да се тамо налазе неке војне јединице?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, прво «Стандард» је заузела ова јединица ЈНА која је дошла негде из Хрватске, одакле, прво су они били у «Стандарду».

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, ту је била ЈНА.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да, ЈНА је била.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад се то десило?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не могу Вам рећи кад се десило, десило се можда негде почетком.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли може гласније, ево ја одавде Вас не чујем.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Десило се почетком вероватно, овај, почетком априла, кад су оне дошле не знам ни ја тачно.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Они су одма заузели тај «Стандард».

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми је ли та јединица била моторизована нека или?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Била је моторизована, оклопно-механизована.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта је имала? Оклопно-механизована. Реците ми сад 23. или када та јединица одлази?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Тако нешто, 21., 22., 23., званично је 19., више престају све њихове активности.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми даље та оклопно-механизована средства те јединице је ли се пребацују у Србију или нешто остаје ту?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Дobar дио остаје.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дobar дио остаје, добро. Ко руководи и ко води бригу о тој оклопно-механизованој јединици од 19-ог?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: То је био проблем, то је био проблем што сам ја рекао је ли то спајање људи.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја Вас питам, оставите сад проблем спајање са стране, ја Вас питам ко руководи том јединицом? Има ли она извршну команду неку и ко руководи?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, припала је Зворничкој бригади, та сва техника је прешла у Зворничку бригаду, па ја сам учествовао у примопредаји те технике.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дајте је ли можете гласније, судија Вас је лепо питала, Ви сте рекли да је бригада, не знам, од 23. па се то формира, рекли сте ЈНА одлази, ја Вас питам шта је са том, добар део тих тенкова борбено оклопних возила остаје ту.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рат је, оружје треба, ја Вас питам како је ишла та примопредаја и у чије име Ви, Ви кажете да припада сад бригади, ко од бригаде је ту надлежан и ко пописује та борбена средства која остају војсци Републике?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ево ја сам пописивао то.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте пописивали?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Примопредаја је била, да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, ко је Ваш непосредни старешина?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Видоје Благојевић.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Видоје Благојевић. Јесте ли му предали тај извештај о борбеним средствима?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Вероватно јесте, неки извештај.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми после тога, ко је могао да нареди употребу војно борбених и оклопних возила у било којем задатку?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није могао нико наредити док се нису попуниле посаде и док нису дошли официри који могу командовати тим средствима, није згодно командовати тенком и тако једноставно.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја то знам, дакле нису могли лаици је ли тако?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да, да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нити они сељаци тамо из околних села, територијалци да командују, добро. Реците ми сад следеће ко је могао да нареди 02. јуна или 01. јуна или 03. јуна употребу тих јединица или дела тих јединица ради извођења било којег задатка?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, по овој логици што сам рекао требао би да нареди командант.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не логици, ја Вас питам сад ко је могао?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Командант је ту одговоран, ваљда је он наредио, не знам ко би могао други.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Командант?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Командант.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад, овде имамо исказе више сведока, ја мислим да ће судија то дозволити да ће прихватити тако, где кажу па чак и оштећени, да је код Бијелог Потока било тенкова и моторизованих неких јединица, ко је могао наредити да ти тенкови буду тамо?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам сад ко би могао наредити, али вероватно то је се радило о појединачним возилима, није ту било више.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Оставите Ви сад појединачне, ја Вас питам ко је могао да каже тај и тај, знате како појединачно, сви смо били у војсци зна се шта је чета и тако даље.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, нису никада та средства довежена у један круг па да су.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, да ли је могао војник неки да оде до Бијелог Потока возач тенка каже сам идем мало да се провозам.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, било је и таквих случајева.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Било је и таквих случајева?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Било је таквих случајева, па су правили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви тенкови били у «Стандарду»?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: У једном моменту јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. јуна, да ли Ви можете да кажете да су сви тенкови?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нису, пардон, нису били, били у Челопеку чак неки доле, овај, где су затечени, нису сви никада.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је командовао тим тенковима? Онима који су, где сте имали попуњено људство, ко је могао да изда наредбу?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, имали су командира неког тенка, имали су командира чете, било је ту.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имали су командира чете, имали су командира тенка, командира чете, а ко је тим командирима чете могао наредити да оду са?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, по војничкој субернацији ја претпостављам да је командант.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Командант?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је могао командант ТО-а да нареди употребу тенкова из бригаде?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја не верујем.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не верујем да је могао.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, то ми је јако битно. Реците ми следеће овде кажете да сте били у Каракају смештени у «Стандарду» и тако даље, и тако даље.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када Ви, ако сам ја добро схватио Ви нисте из Каракаја.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нисам.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када Ви први пута имате сазнања да Каракајска чета је мобилисана у бригаду?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја мислим да је можда чак било и негде можда и август месец.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У августу месецу?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад ми није логична једна ствар да мобилишете, Ви сте ту у команди у «Стандарду», имате људе домаће који носе пушке, униформисани, нису ничији како Ви кажете, нису мобилисани, а мобилишите неке можда тамо 20 километара даље по селима, а овде неку јединицу која је можда могла имати 50 или 100 људи ви не мобилишите, то ми није јасно разумете.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, мора да буде јасно, то су ипак почечи мобилизације, одбијање мобилизације, противљење мобилизацији, онда се ишло линијом мањег отпора, дај покупи где може нешто да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли Ви нисте њих могли да мобилишете?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, нисмо буквално ни могли да их мобилишемо.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли сте покушали, па нисте могли, то је битно.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, сад ја нисам радио на тим организационим мобилизацијским пословима.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али Ви то тврдите, Ви кажете било је одбијања, било је ово, ја сам Вам указао на нелогичност, сад ако знате нису хтели да уђу у састав бригаде па смо их морали касније и присилити војном полицијом, претњама или не знам.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јесте, јесте.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тако је било?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Тако је било.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми да ли је у «Стандарду» била војна полиција?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јесте.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је био њихов старешина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту и псеудониме.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има неки сведок «Седам», не знам да ли је ту на списку? Ако није ја ћу Вам додати. Да поштујемо те псеудониме које смо дали.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Знам да је једно време био, овде нема га на списку, био је један Владо Матић, е сад шта је даље било не могу се сетити свега сад, то се мењало често.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми од 19-ог до 02. јуна да ли је било борбених дејстава на том ширем подручју ваше зоне одговорности, ваше бригаде?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Од 19-ог до 02.?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Од 19-ог маја значи војска се повлачи до 02., да ли је било пушкарања, убијања, страдалих војника?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Спорадично пушкарање јесте било, али већих борбених дејстава чини ми да тад није било, него тек половином месеца.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је било страдалих у том периоду?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јесте, како не, ја сам тада био у болници и видео сам човека када га довозе очи му испале, висе очи на два кончића.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми јесте ли имали заробљених тада у том периоду?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ваши војници падну у заробљеништво или мртви или било шта? Или друга страна муслиманска да има?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није ми познато.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није Вам познато?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јер нису то била нека офанзивна велика дејства, то је већ су биле успостављене линије и пушкарање с једне и с друге стране, није могло бити.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми у тим случајевима, касније, како је ишло рецимо размена заробљених лица, размена тела и тако даље.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам. Није било у мојој надлежности, не знам то. То су били ови за морал, формирана је екипа за морал и тамо верска питања, тако су се звали, они су то радили.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли Вам познато да је било неко исељавање са овог другог подручја Живиница, Брњица, да је велики збег народа дошао?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јесте, јесте.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте. Реците ми да ли Вам је познато којим путем су они дошли?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, не бих ја могао сад објаснити којим, они су причали да су дошли као под борбом, куд су дошли не знам, преко неких шума, знам да су били исцепани сви, онако у лошем стању су били физички и онако што се тиче њихове опреме. Били су, кажу, прешли преко неких брда.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми следеће да ли сте Ви и како сте вршили мобилизацију осим људства и борбених средстава или те логистике и тако даље?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, није ни вршена мобилизација, прво што је добар дио тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће се чути на транскрипту, слабо причате, тихо. Можете да седнете ако Вам је згодније да би Вас чули.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Прво је што је, овај, добар дио остао рекао сам од ове ЈНА, друго на том подручју је била мобилисана 16. Мајевичка бригада још од септембра, чини ми се, 1991. године која се у току тих свих дејстава распала и остало је сво наоружање и опрема, према томе било је.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не питам Вас на, на то, Ви имате бригаду, имате сад пробијање, не знам, негде ваша бригада чујете да се пробила линија ту и ту, 10 – 15 километара даље.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Треbate под хитно да пребаците неке слободне јединице или резервне јединице из тачке А до тачке Б да би држали линију.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Цела резервна полиција.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви, оставите сад резервну полицију, да ли сте Ви у том случају у бригади могли да наредите не знам овом предузећу за аутобусе или да их мобилишете, кажете под хитно овамо 10 аутобуса спашава се линија и да ли сте икада користили та возила рецимо ако је требало за људство, значи аутобусе и тако даље?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Прво да Вам кажем на почетку тих свих борбених дејстава, значи јун месец, вероватно јул, тако јер, јул не знам јер сам био на боловању, али то су све биле борбе малог интензитета и није требало неке велике снаге пребацивати, све је решавала војна полиција.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас питам да ли сте Ви могли да мобилишете, да ли сте Ви могли да наредите и мобилишете да се аутобус доведе да хитно пребаци неки вод, чету, било шта?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, функционисао је систем, онога како се зове, Народне одбране, вероватно би могли мобилисати да је било потребе.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да је било потребе могли сте да мобилишете људе и средства?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, споменули сте закон, радили сте некада у ТО, да ли сте Ви, који чин имате у резервном саставу?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Резервни, сада су укинули, капетан, резервни мајор.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Резервни мајор сте били непосредно пред?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, не, био сам капетан пред.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Капетан прве класе, добро. Реците ми у случају ратног стања коме се ТО претпочињава?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јединицама ЈНА.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Којим јединицама, јединици некој из Београда рецимо у Зворнику.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јединицама које су.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Већим јединицама које се налазе на том подручју.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Која се већа јединица налазила на вашем подручју којој се ТО претпочињава за време рата?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Налазила се ова из Хрватске што је дошла ова оклопна бригада.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је командант те јединице био?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: До 19-ог је био капетан Обреновић.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: После 19-ог?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нема их после, отишли су.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кажете остали су.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Оставили технику.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Оставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставили тенкове, а нема командног кадра, па ко онда командује војском?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Још увек нико, празан простор оно једно време, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како ради војска?

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Формално сте скинули ТО, кажете ТО не постоји, не командује.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да, да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нема формално ни ове ЈНА, официри одлазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А фактички?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Фактички би требало да је војска ВРС која је формирана, бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, формално је оно што би требало, што Вас све време пита бранилац, а ја Вас питам фактички, одлази Драган Обреновић, нема Благојевића и ко командује фактички, да ли знате?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Мислим да није нико командовао у то једно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како се покрећу те јединице, како раде?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Никако, стоје, нису још увек, још увек то све мирно неко време, нема дејстава, нема ништа.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Оставите, сад да Вас ја нешто питам имате тенкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако немате сазнање нећемо причати.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имате тенкове, имате борбена средства, која су драгоцене, претпостављам да противна страна нема или има мало, ви имате значи предност ту.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тај вам тенк више вреди него та «Жућина» јединица, барем ја претпостављам, је ли тако?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па зависи.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па јесте ли се ви потрудили да нађете људе да уђу у те тенкове, да, да, за не дај боже?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, вероватно јесу нађени, али ево било је хаварија, нашли смо неке људе тамо који нису били вични томе и не може, покварио је, ишло је ремонти, сервиси, шта све није било. Дуго то није могло да се сажима да крене једним темпом или како би требало.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми јесте ли Ви водили некакав дневник као старешина у бригади?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није било дневника, била су нека ратна документа.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ратна документа, ја сад нисам стручњак за војску, али реците ми какав дневник сте Ви водили или тај документ, шта сте Ви уписивали, шта, је ли неке заповести дневне, било шта?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није било дневних заповести, било је највише око изласка, евиденција горива, евиденција наоружања, муниције шта је изашло из магацина, то се свело највише на то, колико треба коме муниције и то.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како се звала та књига и рецимо сад нам треба та књига, предложи тужилац или ја или суд тражи ту књигу, где то пише, како се то зове?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Били су обични реверси, није било нешто посебно баш, нисмо ми имали, пошто није било у Зворнику, у Зворнику није било овога Гарнизона да би имали ону сву њихову документацију, па је се писало на обичном папиру, обичне реверсе, обичне свеске.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Обичне свеске?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Буквално обичне свеске.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И никада ни један писмени извештај нисте писали или шта? Шта сад тенк не знам буде погођен зољом неупотребљив, било шта, је ли Ви то.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није било, није било тих извештаја о ванредним оштећењима дуго, дуго док није прорадила та линија са главним штабом, тек после се писало извештај о ванредним догађајима, то није на почетку било.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, реците јесте ли добили и муницију, јесте ли имали муницију?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: У добром делу јесмо.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, ко је задужио ту муницију?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Остало је у тенковима, остало је ту, можда је био неко од чланова посаде, можда неки пунилац, можда неко ко је се приучио можда је знао.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А ко је одржавао тенкове?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Одржавала је позадинска чета.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је био?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Било је мајстора неких, била је радионица.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ко је био старешина тој позадинској чети?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Био је један Милош Максимовић се звао, капетан.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Капетан Милош Максимовић?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он је одржавао тенкове и бринуо се о томе?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

Адв. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас ја питам нешто фактички, пошто је бранилац питао како би требало и могло. Јесте ли Ви задужени материјално-техничким средствима?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нисам, нисам ја задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били, кажете малопре на моје питање што је рекао господин "Q" да сте Ви логистичар кажете да.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за тенкове, објашњавали сте.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Али били су, били су доле нижи магационери, где ћу ја бити задужен за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли пролази нешто кроз Ваше руке везано за ангажман тенкова или не?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви о томе не знате?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јер посебно је формирана тенковска јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер причали сте сада на питање браниоца па сам ја схватила да Ви то радите.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете да нам кажете по ком основу је дошао тенк 01. јуна у Бијели Поток и одакле?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не бих, не знам. Не знам, били су неки у Челопеку стационарани тенкови пошто је то био батаљон распоређен, они се никада не групишу на једно место, они се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био задужен за те тенкове у Челопеку?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Мислим да се звао Тодоровић неки, чини ми се, неки Тодоровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је он био?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Био је неки официр не знам ни ја, негде из Крајине дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. јуна?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете кад је отишао Драган Обреновић нико војском не командује.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, том његовом јединицом нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А другим јединицама које остају?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па које остају командује Видоје Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да њега нема.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, нема он баш све јединице, али имао је војну полицију, имао је тај одред, имао је понешто, није имао све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кажете немате сазнање да он ради послове који нас занимају, исељавање становништва, заробљавање.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, нема то, то нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте не да немате сазнање него да он то не ради.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја мислим да не ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која то војска ради? Неспорно је да то ради војска, чија је то војска, ко том војском командује?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја не верујем да је војска то радила уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ко је радио?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: То може да буде неке тамо јединице које нису биле у саставу бригаде или неке тамо самостлане јединице, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самосталне јединице?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јер с обзиром да су сви они били професионални војници у бригади, сумњам да би они то, да би они дозволили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли нека војска мимо Видоја Благојевића у јуну?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: У «Стандарду» нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у јуну у Зворнику? Не говоримо сад о «Стандарду», него шире.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, било је неких паравојски, било је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује њима? Ко њих ангажује?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, колико ја знам нико. Једни су били распоређени горе негде у Каменици двадесетак километара даље, једни у Локању 30 километара даље, једни били су самосталне те неке јединице док нису средином лета растерани сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде наредбу команде Источно-босанског корпуса од 21. јуна, па каже команди свим бригадама и самосталним јединицама.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, каже наређујем под 2., самосталне јединице ранга чете, батаљона, борбене групе и њима равне снабдевање врше ослонцем на јединице под чијом командом извршавају задатке, шта Ви можете да нам кажете каква је природа тих самосталних јединица?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Самосталне јединице могу бити ове на пример артиљеријски дивизион, може да буде тенковски вод, тенковска чета или не знам шта, на шта је мислило то, не знам на шта се мислило то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја Вас питам.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам, не знам на шта је могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, је ли знате да су постојале, ево командант пуковник Илић Драгутин.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: То је командант био Источно-босанског корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам на шта је мислио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате тог команданта?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Видио сам га једном кад је долазио у контролу горе негде можда у септембру – октобру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније, на јесен?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да, да, касније, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имамо податак да је 26. маја војска пратила људе, дошла по људе у Дивичу, знате где је Дивич.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пратила их до Црног Врха, па их вратила, па преноћили тамо у Заклопачи, па поново их ка Тузли, па их поново вратили и 28.маја војска под пратњом полиције, тако кажу сведоци, значи смешта их у Дом културе у Челопек, 162 војно способна Муслимана из Дивича, која је то војска 26. маја? Кажете нема Драгана Обреновића, Видоје Благојевић не командује, која је то војска?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не бих могао рећи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Ни ко би могао да буде?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, нагађао бих само, не знам, не знам. Јер то је ипак тек почетак формирања бригаде, не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега, немате. Ви? Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Око команде од стране Благојевића и извршењу оне наредбе Корпуса поједине групе, Ви сте нагласили овде посебно Каракајску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, које наредбе Корпуса, сад не зна човек шта га питате.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Наредбе Корпуса о формирању бригаде и престанку функционисања ТО-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он то спомињао. Ви сад причате нешто.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Хоћу да га питам да ли ове јединице које се нису ставиле под команду команданта бригаде и бригаде, наглашена је Каракајска чета, да ли то спада под групу самосталних јединица?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Е сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате? Па питала сам сада, он каже не зна под ким.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам, не знам.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли се у Вашем «Стандарду» налази пешадијска муниција и пешадијско наоружање?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Налази, налази.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли су тамо долазили по наоружање и по муницију људи који одлазе на линију фронта?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, ја мислим да у то време није ни било потребе да долазе јер те муниције је било гомила тога, али појединци су долазили.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли се одатле и кретало и враћало са линије фронта, после одлазило кући на одмор?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не верујем да су ту долазили.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не верујем да су сви, али поједини?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не бих знао рећи, не сећам се.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је кад је Благојевић преузео команду држана цела линија док није бригада идеално формирана, да условно кажем?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, ја сам рекао већ то, али ако је било јасно да то нису била нека тешка офанзивна дејства, то су биле спорадичне борбе и верујем да није се била цела бригада саставила, то је било, вероватно није цела линија идеално састављена.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А да ли је то што је било војске покривало линију која је била достигнута?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, јесте, то су биле оне сеоске чете, по селима су биле формиране неке чете и тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који период причамо? Ово оваква питања су врло.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: За, за период јун месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам ја сведока на који се Ви период изјашњавате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: 01. јун месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, чекајте, не знамо, Ви нисте рекли који месец, он прича, може то да буде да говори за 1995., ја не знам.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја мислим да је било негде у јуну то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад у јуну?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. јуна или 30. јуна, или 15., или не знам?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Могуће да је и половином јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Половином јуна?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па рекао сам Вам, није било линијске одбране, јер није било ни напада са друге стране, било је неке спорадичне борбе и односно пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево имамо исказе сведока у предмету на пример чета ТО Пилица на дан 01. јуна, ко је ту командир, ко је командант?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате командира. Ко је изнад тог командира? Ко може да покрене чету ТО Пилица? Они кажу ми припадамо чети ТО.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: То су биле самосталне, те чете видите, то је сам назив Пилица веже је за одређена насељена места, они су се сами организовали, наоружали сами те, посебно у пограничним местима, дуго нису ушли у састав бригаде, били су сами. Баш та чета Пилица они су имали сами снабдевање, снабдевали су се из Лознице тамо, довозили храну и којешта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не кажу баш припадници те чете да су сами себе одредили да чувају заробљене људе.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Е па сад ко је одредио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате или не знате? Да ли имају некога изнад, тај командир чете, они кажу ми смо чета ТО Пилица, ником не припадају?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо онда сада ако не знате.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: То је било даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете.

То је све што имам да изјавим.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изведе доказ СУОЧЕЊЕМ између сведока "Q" и сведока Јовић Милета, на околности разлика у њиховим исказима па један другом окренути лицем у лице изјавише:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По могућству да се не суочавате на оно што сте причали јутрос, него шта је било. Господин, па немојте баш сад да имате

тај привилеговани положај, ако он стоји, стојите и Ви, ако он седи, седните онда и Ви.

Сведок "Q": Па, ја стојим два дана, он стоји пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Очи у очи се погледајте и сад њему реците оно што сте рекли пред судом. Изволите. Везано за ангажман камиона и то слање, значи слање камиона на Бијели Поток, је ли су се сами слали или сте их Ви слали или их је он слао? Или има сад неки четврти да је дошао да је слао.

Сведок "Q": Ја сам јутрос рекао да сам изјавио у два исказа да ме је Миле Јовић звао из логистике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам шта сте Ви изјавили, Ви сад се суочавате са сведоком, не са својим исказима.

Сведок "Q": Па, добро, шта ја треба да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците њему оно што сте рекли пред судом.

Сведок "Q": Па, ево то говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек негира, ево па то је поента.

Сведок "Q": Добро, ја кажем, ја тврдим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок "Q": Ја кажем да је тако. Ја сам изјавио, ја сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте да му кажете шта сте изјавили, него како је било. Реците њему шта је било у очи оно што сте рекли нама, схватате?

Сведок "Q": Добро, ја сам рекао у два исказа овде да си ме ти назвао у понедељак, не сећам се тог датума и да си ангажовао камионе, да си рекао да су потребни камиони за превоз људи из Бијелог Потока, да пошаљем слободне камионе у Бијели Поток.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Могу ли ја да питам. Да ли си био сигуран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ништа не чујемо, ови овде свирају, ови прозори.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да ли си ти био сигуран да сам ја то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, како? Не чујем.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Да ли је био сведок сигуран да сам ја тај био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, био је сигуран.

Сведок "Q": Сад би ја питао да ли је била честа пракса да ви ангажујете камионе «Аутотранспорта» у довожењу муниције, опреме, наоружања?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није.

Сведок "Q": Ја тврдим да јесте и предлажем сведоке возаче камиона и коме су се јављали, ево ја тврдим Миле да су се они теби јављали у бригаду кад треба да возе муницију, наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, пустите муницију, овде се ради о живим људима, каква црна муниција.

Сведок "Q": Па, ја говорим да смо имали врло чест контакт око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али питање да ли сте још неки пут људе возили вашим камионима или само овај пут?

Сведок "Q": Не дај боже и то је, и ово је било довољно, овај једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, онда, Ви сте рекли то је била честа појава, значи није била појава за људе?

Сведок "Q": Не, не, нисам рекао, судија, да, добро, за људе у праву сте. Ја сам спомињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово је један једини пут био да ангажује овај човек камионе за превоз људи?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад ново.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Никада ја нисам, ја сам већ појаснио, ја нисам уопште био у штабу Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао где сте Ви били, телефоном је звао каже Миле Јовић из штаба.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, немам телефона, у радионици немам телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше радно место, у радионици?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: У «Стандарду» у радионици било, немам телефона уопште, то, то нема ни везе са истином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сачекајте да видимо. Каже сведок, ја сам Вам прочитала, каже да сте Ви њему рекли да је промењена одлука из безбедносних разлога.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ма, какву одлуку, немам ја појма са одлуком, ја нисам оперативац, ја сам позадинац, немам ја везе са одлуком, каква одлука, ко би ми саопштио одлуку.

Сведок "Q": Ви сте после мог одласка постали директор «Аутотранспорта».

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јесте, следеће године.

Сведок "Q": Да, то је у следећој години. Професионалац у ТО, мајор, не могу да схватим ја видим судија колики сам испао ја будала око овога да помогнем око случаја, мајор и професионалац, нико ништа живо не зна, ја покушао да помогнем и испадох будала овде, дајте овако, онако, али добро, нема проблема. Ево ја сам то изјавио и тврдим по мом сећању да си, чак сам рекао да си ти у штабу ТО, нисам ни знао где си, назвао ме Миле Јовић из штаба ТО који је водио логистику. Врло је могуће да сам ја у разговору, погрешим, штаб ТО, ЈНА, ово-оно, за мене је то била војска и некад се изразим војска, некад ТО и врло је могуће да сваки тај мој појам није, не везује се за тачно одређену терминанту, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за име, је ли се везује?

Сведок "Q": Ја, ја остајем при исказу да ме је назвао Миле Јовић да ангажујем камионе за Бијели Поток слободне.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја тврдим да никада нисам чуо, никада.

Сведок "Q": На крају крајева треба питати те возаче који су били, коме су се јавили.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Е може и то, то може, коме су се јавили питајте. Никада нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома би се они јављали, ако Ви кажете њима да иду јер они морају да оду, камиони излазе из Вашег круга, а не из «Стандарда». Шта имају они да иду код њега?

Сведок "Q": Да, они излазе, не, они излазе, речено им је да иду на Бијели Поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок "Q": И они су отишли на Бијели Поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им је рекао?

Сведок "Q": Ја сам им рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, што би они ишли тамо у «Стандард» или у ТО камиони прво? Је ли им треба неки?

Сведок "Q": Не, овде је била тврдња господина Јовића да никад није, да није била честа пракса, тврдим да је била честа пракса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја причам за овај дан. Честа пракса можда за муницију.

Сведок "Q": За овај дан ја остајем, ја остајем при том исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање тог дана да ли су контактирали и неко од њих са Милетом Јовићем?

Сведок "Q": Немам сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате?

Сведок "Q": Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да нам кажете је ли било потребе да контактирају или иду право? Ви им кажете идите на Бијели Поток они иду.

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су добијали неке путне налоге возачи од свог директора или?

Сведок "Q": Видите, пракса је била таква, господин Јовић може потврдити, кад камиони се ангажују за превоз, за превоз ТО, ја немам ингеренцију да знам где они иду, мада сам овог пута знао да иду на Бијели Поток, значи нису камиони отишли у «Стандард», камиони су отишли право у Бијели Поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви то негде после правдате, је ли пишете неке?

Сведок "Q": Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте ли покушали да нађете неке такве писмене доказе у том смеру, ко Вам је рекао?

Сведок "Q": Писмени доказ ко ме је назвао телефоном како је то могуће?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ко Вас назвао телефоном, него за ангажман камиона.

Сведок "Q": Па, ми смо водили, сваки камион је возио, сваки километар мора бити оправдан и сваки има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то, то, јесте?

Сведок "Q": Имамо наравно, наравно да се водила сва евиденција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има тога још?

Сведок "Q": Па, ја не знам да ли има тога још, да ли је сачувано, али просто сумњам од 1992 године да је неко оставио путне налоге и топографске карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли постоји могућност да Вам је неко други то јавио?

Сведок "Q": Постоји, према мом сећању, можда, ја сам јутрос са сведоком разговарао око тога на улазу, срели смо се на улазу, па смо прозборили смо две-три реченице и он ми је рекао, овај, да он каже да то није, могуће да сам ја и овај, по инерцији да смо, али ово, још једна ствар, ова ствар је мало ме изнервирала овде да тврди да никад камиони «Аутотранспорта» нису ангажовани.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, не, не.

Сведок "Q": Можда сам ја по тој инерцији да је Миле Јовић често смо контактирали, често су камиони кориштени.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Не, не, није у томе времену, касније је било тога превоза маса, али није у томе времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. јуна није?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није у томе времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Мај није. Имали смо ми доста возила своја, мале су потребе биле, тек је касније кад су кренуле велике потребе.

Сведок "Q": Ма, Миле, мислим причамо овде глупости бре, какве мале потребе? Довезени су стотине камиона опреме, наоружања, муниције из Београда, бре, какве глупости.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Па, јесте, јесте ли тада.

Сведок "Q": Па, реци то шта има, 1992. године, па ја ћу довести возаче овде, пребацио сам ја најмање 100 тура 1992. године бре, па нећу ја прихватам неке глупости на себе, овај, на своје лично име, реци онако како јесте и готово.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Није тако.

Сведок "Q": Није, чекај, камиони «Аутотранспорта» нису 1992. године кориштени.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Јесу, јесу, али можда у јулу – августу, тамо.

Сведок "Q": Ајде, заборави јули, август, нису у мају? У јуну?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ја нисам видио ни једног камиона «Аутотранспорта», ја нисам видио, ни једног.

Сведок "Q": Чекај, ниси, а ти тврдиш да нису кориштени?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Нису кориштени.

Сведок "Q": Добро, ево ја кажем, ја ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За довожење наоружања и муниције?

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: За довожење наоружања нису кориштени камиони «Аутотранспорта» јер они су махом били радили за Глиницу, Глиница је радила имала је велике послове, нису имали времена.

Сведок "Q": Ма, не «Аутотранспорт» у својој структури, има, има 11 цистерни које су за прашкасте терете и они не могу, али има још двадесетак камиона који су, од тога су дванаестак-тринаест са цирадом и ти камиони, довешћу овде 10 возача, су кориштени масовно, не само моји камиони из «Аутотранспорта» где сам ја био директор, ја кажем моји али «Аутотранспорта», него камиони и осталих фирми и физичких и приватних лица по потреби.

Сведок МИЛЕ ЈОВИЋ: Ако, ако и један возач каже да се јавио у «Стандард» мени и по томе, твојој причи, ја ћу рећи овде пред свима, ја се извињавам, лаже.

Сведок "Q": Добро, Миле, ево нема проблема, ја предлажем Тетковић Ђорђа, овога што сам предложио те возаче да дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то ћете предложити кад будете странка у поступку и кад буде овде оптужница за то.

Сведок "Q": Добро, нисам знао, нисам знао да немам право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад док је оптужница за ове мртве људе то што Ви причате сад то нам није баш интересантно.

Сведок "Q": Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама је интересантно 01. јуна, то питајте тужиоца, немојте мене. Па ако буде, ако буде, сад нећемо утврђивати то, него утврђујемо 01. јуна да ли је човек рекао, испашће камиони отишли по Вашој наредби у Бијели Поток је ли тако, ако ово није тачно што Ви причате, зато морамо да вас суочимо. Питање, изволите.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хтео сам, мислим да је, ако нисам погрешно да је сведок "Q" рекао да је он питао Мила Јовића да ли су слободни камиони, да ли може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Марка Павловића.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Марка Павловића, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Марка Павловића. Добро. Јесу, како нису, на те околности, јесу. Добро. Хвала вам. Можете да идете. До виђења. Ми се видимо сутра са овим записником потписаним што није фалш него што је оригинал, ујутру у пола десет.

Сведок "Q": Ја не знам да ли ћу моћи до пола десет, ја морам ићи то ми је у Зворнику. Ја морам ићи по то у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви дођите онда у 12.

Сведок "Q": Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док таман завршимо сведока првог пре Вас.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се ОДЛАЖЕ.

Следећи заказује за

05. фебруар 2009 године с почетком у 09,30 часова.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА